

סידור עולת תמיד לבני אשכנז

מסודר על ידי אהרן דוד וואלף

מנהג אשכנז

© Aaron Wolf, 2018 (5778). Shared under a Creative Commons Attribution 0.4 license.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Published by Dimus Parrhesia Press, online at

<http://dimus.parrhesia.press>

Made in the United States of America.

Shlomo font created by Shlomo Orbach and Ralph Hancock.

<https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download>

Full \LaTeX source and PDF can be found at

<https://github.com/wolf-math/olastamid>

OlasTamid.com

About

Siddur Olas Tamid is written in \LaTeX markup language. It became my project once I learned how to typeset Hebrew using \LaTeX . I originally wrote this siddur for myself since I was unable to find a bound siddur of the German rite. However I wanted my siddur to be refined enough so that anybody with a background in tefila would be able to use it.

Everything is arranged very carefully to maintain a pleasing page layout with plenty of visual cues. Among the visual cues are the vignettes on the chapter and section headings, as well as the bolding of the first words of important paragraphs.

You will not find any commentary, nor will you find much instruction of how to perform certain tefilos and rituals. Instead I've focused on minimalist instructions. The reason for this is to maintain the flow of the text.

If the reader is interested in learning more about Minhag Ashkenaz, some great resouces are Machon Moreshes Ashkenaz (moreshesashkenaz.org/), the K'hal Adas Yeshurun Jerusalem forums (kayj.net/en/forum/category/list), and Tefiloh Sefas Yisroel, which is the work that my own siddur is based on, (opensiddur.org/compilations/siddurim/siddur-bnei-ashkenaz-a-german-rite-siddur-prepared-by-r-rallis-wiesenthal/)

If you happen accross an error in the text please let me know by reporting it at OlasTamid.com/error/

2	השקמת בוקר וברכות השחר
9	עטיפת הטלית והנחת התפילין
12	פסוקי דזמרא
22	שחרית לחול
26	תפילת העמידה
33	תחנון
38	סדר קריאת התורה
43	סיום התפילה
47	שיר של יום
52	נטילת הלולב
53	הלל
59	מוסף לראש חודש
63	קדיש דרבנן
64	אבינו מלכנו
66	מנחה לחול
80	ערבית לחול
93	ספירת העמר
108	הבדלה
109	ברכת הלבנה
111	קריאת שמע שעל המיטה
114	בדיקת וביטול חמץ
115	התרת נדרים
117	וידוי
121	חנוכה
123	פורים
125	ברית מילה
127	פדיון הבן

128	ברכת המזון
135	זמון לנשואין
135	שבע ברכות
136	ברכה מעין שלש
137	קריאת התורה
137	פרשיות לכל השנה
164	חנוכה
169	פורים
169	חה"מ פסח
174	חה"מ סכות
176	תשעה באב
178	תענית ציבור
180	ראש חדש
181	תפלת הדרך

קדוֹכַי קִרְאִיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרְאוּ בְּאֵמֶת

~ השקמת בוקר וברכות השחר ~

מוֹדֶה/מוֹדָה אֲנִי לַפָּנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲחַנְרַתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה.
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻכְמָה וּבָרָא
בּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים: גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שְׁאֵם
יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַנֵּם וּלְעֲמוֹד
לַפָּנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא חוֹלֵי כָּל בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שֶׁנִּתְּתָה בִּי טְהוֹרָה הִיא: אַתָּה בָּרָאתָה אַתָּה יָצַרְתָּה אַתָּה
נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְשַׁלֵּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְיֶיךָ
בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא: כָּל-זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדֶה/מוֹדָה אֲנִי לַפָּנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל-הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל-הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְעֲסוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרַבְנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִפְיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים
וְנִתֵּן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: וְשֵׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם
לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְּבָרִים שָׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפֶּאֶה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וּגְמִילוּת
חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְּבָרִים שָׂאֵדָם אוֹכֵל פִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִנְיָת לּוֹ
לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן - כְּבוֹד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁקָמַת בֵּית

במדבר ו

משנה פאה א

שבת קכז

המִדְרָשׁ שֶׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כָּלָה
וְהַלְוִיַּת הַמָּת וְעֵינֵן תְּפִלָּה וְהַבָּאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ - וְתַלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֻגַּד כָּלָם:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ	בְּשֶׁרם כָּל יִצִּיר נִבְרָא:
לָעַת נַעֲשֶׂה בְּחֻצְצוֹ כָּל	אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָכָלֹת הַכָּל	לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא הֵינָה וְהוּא הֵנָּה	וְהוּא יֵהִיָּה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית	וְלֹו הָעֶז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי	מָנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	אֲדוֹנִי לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשִּׁכּוּי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

גברים:	נשים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי:	הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשִׂנִי גוֹיָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:	הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשִׂנִי שִׁפְחָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:	הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂנִי כְּרֻצּוֹנוֹ:

(יֵשׁ אוֹמְרִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִגְבוֹיָה שְׁפָלִים:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עֲרָמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הָכִין מִצְעַד־גִּבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִי כָל-צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לְיָעָף כָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי: וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּרְוִילֵנִי בְּתוֹרָתְךָ וְנִבְּקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנִי לֹא לִיְדִי חֶטָּא וְלֹא לִיְדִי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִיְדִי נִסְיוֹן וְלֹא לִיְדִי בְּזִיוֹן וְאֵל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֵר הָרַע וְרַחֲקֵנִי מֵאָדָם רַע וּמַחְבֵּר רַע וְנִבְּקֵנִי בִּיצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת-יִצְרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד-לָךְ: וְתַנְּנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוּאֵי וְתַגְמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמַחְבֵּר רַע וּמִשָּׂכָן רַע וּמִפְּגַע רַע וּמִשָּׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שְׁהוּא בֵּין-בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוּ בֵּין-בְּרִית:

רְבוֹן כָּל-הָעוֹלָמִים לֹא עַל-צְדָקוֹתֵינוּ אֶנְחֵנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מַה-צְדָקָנוּ מַה-יְשׁוּעָתָנוּ מַה-כִּפְּנוּ מַה-גְּבוּרָתָנוּ: מַה-נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֵלָא כָּל-הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֵנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָא הֵיוּ

וְחַכְמִים כָּבְלִי מִדָּע וְנִבְוִנִים כָּבְלִי הַשָּׁפֵל: כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי
חֵייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֲיֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל:
אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהֶבְךָ שְׁנֹשְׁבַעֲתָ לֹו בְּהֵר
הַמִּרְיָה זָרַע וַצֶּחֶק וַיְחִידוּ שְׁנַעֲקָד עַל גִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
בְּכוֹרְךָ שְׁמֵאֲהֶבְתָּךְ שְׁאֲהֶבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ קִרְאָתָ
אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חֲיִבִּים לַהֲדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ
וּלְתַן־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרִינוּ מִה־טוֹב חִלְקֵנוּ וּמִה־נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ
וּמִה־יִפְתָּה יִרְשָׁתֵינוּ: אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֵנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וּבָקָר
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם: אַתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא: קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשִׁי
שִׁמְךָ וְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבִּיֶה קִרְנֵנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים: אֲמַת
אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים: קִבֵּץ
קִנְיֶיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ: וְכִירוּ וַיִּדְּעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא
הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכֹל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ: אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם: וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַּתְּחַתּוֹנִים שִׁיאֹמַר לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה: אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִה־שְׁכָתוֹב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אַתָּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל־עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִנְיֵיכֶם
אָמַר יְיָ:

קהלת ג

דברים י

מלכים ב' י"ט

שמות כ

צפניה ד

וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אֶת־קִרְבְּנִי לְחָמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיי כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימָם
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִבְקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בֵּתֶר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח
 אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֹּד נִסְךְ שֶׁכֶר
 לַיי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבָּקָר וְכִנְסֹכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיי:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צֹפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים
 אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בראש חודש:

וּבְרֵאשִׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנִי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימָם: וְשַׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וְשֹׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֶהָיִן וְהָיָה לֶפָר וְשַׁלִּישֵׁת
 הֶהָיִן לְאֵיל וְרְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי
 הַשָּׁנָה: וְשֹׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיי עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

(א) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים: קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן: פָּר
 וְשֹׁעִיר שְׁלִימִים הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן:
 וְדָמָן טָעוֹן תִּזְנָה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב: מִתְּנָה
 אַחַת מִהֶן מַעֲכָבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלֹמִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן: אִם־לֹא נָתַן לֹא עָכָב:

(ב) פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשֹׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן: וְדָמָן טָעוֹן תִּזְנָה עַל־הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב:

מתנה אחת מהן מעבבת: שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי שלמזבח תחיצון אם-לא נתן לא-עבב: אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:

(ג) חטאת הצבור והיחיד - אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי קדשים ושלמועדות - שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון: ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות: כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא-לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שפך על יסוד דרומי: ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות:

(ד) העולה קדש קדשים: שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון: ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:

(ה) זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות: אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות:

(ו) התודה ואיל נזיר קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל העיר לכל-אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ז) שלמים קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל-העיר לכל-אדם בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ח) הַפְּכוּר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים: שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מָקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְנַה אֶחָת וּבִלְבָד שְׂחִיתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד שְׁנֵה
 בְּאֵילָתָן: הַפְּכוּר נֹאכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם: וְנֹאכָלִין
 בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכָל
 אֶלָּא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֹאכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכָל אֶלָּא לְמַנְיָיו וְאֵינוֹ
 נֹאכָל אֶלָּא צֵלִי:

בכניסה לבית הכנסת:

מִה־טָבוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא
 בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל־הֵיכַל־קֹדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:
 יִהְיֶה אֶהְבֵּתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ וּמָקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:
 וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶנָּה וְאֶכְרַעַה אֲבָרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי:
 וְאֲנִי תַפְלִית־לָךְ | יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

עטיפת הטלית והנחת התפילין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

לפני הנחת התפילין של יד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 לְהִנָּיֵחַ תַּפְלִין:

לפני הנחת התפילין של ראש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 עַל־מִצְוַת תַּפְלִין:

כשסיים להדק את התפילין של ראש:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כשקושר הרצועה על היד:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
 וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וּבְדַעַת אֶת־יְיָ: וְנִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 קִדְּשִׁי־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה לִי
 הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְחֻזֶּק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֻמֶּץ:
 ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֻדָּשׁ הָאָקִיב: וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֲכֶךָ יְהוָה אֶל־אַרְץ
 הַכְּנָעַנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָךְ

במדבר נה
תהלים ה

תהלים כו

תהלים סו

הושע ב

שמות יג

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעִבְרַתְּ אֶת־הָעִבְרָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבֵיזִם הַשְּׂבִיעִי חֹג לַיהוָה: מִצּוֹת יֹאכֹל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶיךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּתְּנֶה תּוֹכֶת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בִּגְד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְתָּיִךְ וַיִּתְּנָה לָּךְ: וְהָעִבְרַתְּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֶׁגֶר בַּהֲמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ תִּזְכְּרִים לַיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אֲדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה: מִפֶּטְיִרִיד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחִזּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיִּתְּלֵג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכֹר אֲדָם וְעַד־בְּכוֹר בַּהֲמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם תִּזְכְּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחִזּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עָשָׂרָה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת:

ספרא ויקרא

- (א) מִקָּל וְחִמָּר.
- (ב) וּמִגְזָרָה שְׁוֵה.
- (ג) מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אֶחָד, וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים.
- (ד) מִכָּלֶל וּפְרָט.
- (ה) וּמִפְּרָט וּכְלָל.
- (ו) כָּלֶל וּפְרָט וּכְלָל, אִי אֶתָּה דָן אֵלָּא כַּעֲיֵן הַפְּרָט.
- (ז) מִכָּלֶל שֶׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרָט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֶל.
- (ח) כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֶל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֶל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל

עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא.

(ט) כל-דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחד שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר.

(י) כל-דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר.

(יא) כל-דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפרוש.

(יב) דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו.

(יג) וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בנימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וקשנים קדמניות:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא (* בעש"ת: לעלא לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמרו בעלמא: ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הון ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא וויחא ופרקנא מן-קדם אבותהון די בשמיא:

ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

פסוקי דזמרה

מזמור שיר-חנכת הבית לדוד:

תהלים 7

אַרְוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי
 יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי
 חִיֵּיתָנִי מִיּוֹרְדֵי-כּוֹר
 זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו
 יְהוָה לִזְכֹּר קִדְשׁוֹ
 כִּי רָגַעוּ בְּאָפוֹ
 בָּעָרֵב יִלִּין בְּכִי
 וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹ
 יְהוָה בְּרִצְוֹנֶךָ הִעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עָז
 הָיִיתִי נִבְהָל
 וְאֶל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן
 בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת
 הַיָּגִיד אֶמְתִּיךָ
 שְׁמַע-יְהוָה וְחַנּוּנִי
 יְהוָה הִנֵּה-עֶזְרִי לִי
 הַפְּכֶתָ מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי
 פַתַּחְתָּ שְׁקִי
 וְתִתֵּנִי שְׂמִיחָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוִדָּךָ
 לְמַעַן וְזָמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרְאָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהָ שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא
 לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהָ שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא: בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ
 אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַנֵּם בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם
 עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח
 בְּרוּךְ הַפּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הָאֵל אֲבֵ הַרְחֵמֵן הַמְּהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבִשְׁרֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִחְלָלָךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת:

נגד־לך ונשבחך ונפא־רך ונמליכך ונזכיר שמך מלפנו אלהינו: ◊ יחיד
 חי העולמים מלך משבח ומפא־ר עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו	הודיעו בעמים עלילתיו:
שירו לו זמרו־לו	שיחו בכל־נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו	ישמח לב מבקשי יי:
דרך־ו יל ועזו	בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה	מפתיו ומשפטי־פיהו:
זרע ישראל עבדו	בני יעקב בחיריו:
הוא יי אלהינו	בכל־הארץ משפטיו:
זכרו לעולם בריתו	דבר צוה לא־לך דור:
אשר כרת את־אברהם	ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליַעקב לחק	לישראל ברית עולם:
לאמר לה אתן ארץ־כנען	חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר	כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל־גוי	ומממלכה אל־עם אחר:
לא־הנית לאיש לעשקם	ויוכח עליהם מלכים:
אל־תגעו במשיחי	ובנביאי אל־תקעו:
שירו ליי כל־הארץ	בשירו מיום־אל־יום ישועתו:
ספרו בגוים את־כבודו	בכל־העמים נפלאותיו:
כי גדול יי ומהלל מאד	ונורא הוא על־כל־אלהים:
כי כל־אלהי העמים אלילים	ויי שמים עשה:
הוד והדר לפניו	עז וחדוה במקמו:
הבו ליי משפחות עמים	הבו ליי כבוד ועז:
הבו ליי כבוד שמו	שאז מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליי בהדרת־קדש:	חילו מלפניו כל־הארץ
אף־תכון תבל בל־תמוט:	ישמחו השמים ותגל הארץ

וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאֵו

יַעֲלֶיךָ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיָּעַר

מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדּוּ לַיְי כִּי טוֹב

כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְךָ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל

וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ

לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלִיתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעֶלְם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם אִמֵּן וְהִלֵּל לַיְי:

תהלים צט

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְתֵר קְדָשׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב אִפּוֹ

וְלֹא־יָעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:

תהלים עח

אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֶסֶדְךָ נֶאֱמַתָּה תָּמִיד וְצָרוּנִי:

זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה:

תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעֹז בְּשִׁחָקִים:

נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל

הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

אֵל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:

הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים:

לַיְי תִּשְׁוֶעָה עַל־עַמּוֹךְ בִּרְכָתְךָ סֵלָה:

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדָם בְּטִחַ בָּךְ:

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

הוֹשִׁיעָה וְאֶת־עַמּוֹךְ וּבִרְכֶךָ אֶת־נַחֲלִיתְךָ וְיִרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:

נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לַיְי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא:

כִּי־בּו יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קְדָשׁוֹ בְּטַחָנוּ:

יְהִי־חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

הִרְאָנוּ יְיָ חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ:

קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ:

תהלים מ

תהלים כה

תהלים סח

תהלים צד

תהלים ג

תהלים מז

תהלים פד

תהלים כ

תהלים כח

תהלים לג

תהלים פה

תהלים מד

אֲנִכִּי וְיְיָ אֱלֹהֵיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב-פֶּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ:

אֲשֶׁר־יְהִי הָעָם שְׂכֵכָה לֹא אֲשֶׁר־יְהִי הָעָם שֵׁנִי אֱלֹהֵיוֹ:

וְאֲנִי וּבַחֲסִדְךָ בְּטַחַתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

אין אומרים "מזמור לתודה" בערב יום כפור, בערב פסח, בחול המועד פסח.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לִי כָל-הָאָרֶץ:

עֲבְדוּ אֶת-יְיָ בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה:

דָּעוּ כִּי-יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא-עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחֲנוּ

עֲמֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו וּבְתוֹדָה

חֲצֵרֹתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ-לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ:

כִּי-טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד-דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בַּמַּעֲשִׂיוֹ:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

מִמְזִיחַ-שְׁמֵשׁ עַד-מִבּוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ:

רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם וְיְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

יְיָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדָר וָדָר:

יְיָ בְּשָׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מְלֹךְ:

יְיָ מְלֹךְ יְיָ מְלֹךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

יְיָ מְלֹךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ:

יְיָ הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:

רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב-אִישׁ וְעֲצַת יְיָ תִּיא תְּקוּם:

עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמִד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:

כִּי תִּהְיֶה אָמַר וַיִּהְיֶה הוּא-צְוָה וַיַּעֲמֵד:

כִּי-בִתְרַם יְיָ בְּצִיּוֹן אָזְהָ לְמוֹשָׁב לוֹ:

כִּי-יַעֲקֹב בִּתְרַם לוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:

כִּי וְלֹא-יִפְּשׁ יְיָ עֲמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב:

תהלים פא

תהלים קמד

תהלים יג

תהלים ק

תהלים קד

תהלים קיג

תהלים קלה

תהלים קג

ד"ה א' טו

תהלים י' צג

שמות טו

תהלים י'

תהלים לג

משלי יט

תהלים לג

תהלים קלב

תהלים קלה

תהלים צד

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

תהלים עח

תהלים כ

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ סֶלָה:
אֲשֶׁר־י הָעַם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וְמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הִדְר כְּבוֹד הַדָּוָד וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזִיז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ וּגְדֻלְתְּךָ אֶסְפְּרֶנָּה:
זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל יוֹדֶיךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ:
יִרְחֲמֵנו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ | לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַדָּוָד מַלְכוּתְךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל-הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֻּת:
רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:

תְּחַלֵּת יי יִדְבָּר פִּי ויִכְתֹּב כָּל־בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֵנָּחֵנוּ וְנִכְרְךָ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם תְּלַל־יְהוָה:

תהלים קטו

תְּלַל־יְהוָה

תְּלַל־יְהוָה נִפְשִׁי אֶת־יי:
אֶת־תְּלַלֵּה יי בְּחַיִּי

אֶת־תְּלַלֵּה לְאֵלֵי בְּעוֹדִי:
אֶת־תְּלַלֵּה בְּנִדְבִיבִים

בְּבֶן־אָדָם וְשֹׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה:
תִּצַּא רִחוּ ויֵשֶׁב לְאֶדְמָתוֹ

בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשָׂתֶנְתִּיו:
אֲשָׁרִי

שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שָׁבְרוֹ

עַל־יי אֱלֹהָיו:
עֲשֵׂה וְשָׁמַיִם וְאָרֶץ

אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
הַשֶּׁמֶר אֲמַת לְעוֹלָם:

עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְלַעֲשׂוּקִים
נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים

יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים:
יְיָ וְפָקַח עֵינֵינוּ

יְיָ זִקְנָה בְּפוֹפִים
יְיָ אֶהָב צַדִּיקִים:

יְיָ שִׁמְרֵנוּ אֶת־גְּדֵרֵינוּ
יְתֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד

וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעֲנֵת:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם

יְיָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר
תְּלַל־יְהוָה:

תְּלַל־יְהוָה
תְּלַל־יְהוָה

כִּי־טוֹב זְמַנָּה אֱלֹהֵינוּ
כִּי־נִעֲשֶׂים נֶאֱמָר תְּחַלֵּה:

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

הַרְפֵּא לְשִׁבְרוֹי לֵב
וְמַחֲפֵשׁ לְעַצְבוֹתָם:

מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים
לְכָל־שְׁמֹת יִקְרָא:

גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ
לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:

מְעוֹדֵד עֲנָנִים יְיָ
מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד־אָרֶץ:

עֲנֵנוּ לֵיב בְּתוֹדָה
זְמַרְנוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:

הַמְכִּסֵּה שָׁמַיִם וּבָעֲבִים
הַמְכִּיֵּן לְאָרֶץ מִטָּר

הַמְצַמִּית הָרִים חֲצִיר:
נוֹתֵן לְבִהֲמָה לְחִמָּה

לְבִנֵּי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוּס יִחַפֵּץ

תְּלַל־יְהוָה
תְּלַל־יְהוָה

תהלים קמו

לא־בשוקי האִישׁ יִרְצָה:
 אֶת־הַמִּנְחִים לְחֶסֶד:
 הִלְלִי אֶל־הַיָּהוָה צִיּוֹן:
 בִּרְךְ בְּגִיד בְּקֶרֶךְ:
 חֶלֶב חֹטִים יִשְׁבִּיעֶךְ:
 עַד־מֶהֲרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ:
 כָּפוּר כְּאָפֶר יִפְזֹר:
 לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יֵשֶׁב רוּחוֹ וְזִלְזוּמֵי:
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעוּם

רוֹצֶה יי אֶת־יִרְאִיו
 שִׁבְחִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְיָ
 כִּי־חֹזֶק בְּרִיתִי שְׁעָרָיו
 תִּשָּׁם־גְּבוּלָהּ שָׁלוֹם
 תִּשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ
 תַּנְתֵּן שֶׁלֶג כְּצֶמֶר
 מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כַּפְתִּים
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם
 מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב
 לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
 תִּלְלוּ־יְהוָה:

תִּלְלוּ יְהוָה |

תִּלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
 תִּלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו
 תִּלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ
 תִּלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 יִתְלָלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
 וַיַּעֲמִידֶם לְעַד לְעוֹלָם
 תִּלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר וּבִרְדֹּ שֶׁלֶג וְקִיטוֹר
 תִּהְרִים וְכָל־גִּבְעוֹת
 תִּחַיֶּה וְכָל־בְּהֶמָה
 מִלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
 בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
 יִתְלָלוּ | אֶת־שֵׁם יְיָ
 הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם:

תִּלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים
 תִּלְלוּהוּ כָל־צָבָאוֹ
 תִּלְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אוֹר:
 יְהִי־יְיָ אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ:
 חֶק־נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר:
 תַּנְיִינִים וְכָל־תַּחֲמוֹת:
 רוּחַ סֶעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים:
 רֶמֶשׁ וּצְפוּר כְּנָף:
 שָׂרִים וְכָל־שְׂפָטֵי אָרֶץ:
 זְמָנִים עִם־נְעָרִים:
 כִּי־נִשְׁגָּב שָׁמוֹ לְבָדוֹ
 יִיָּרֶם קֶרֶן | לְעַמּוֹ

תְּהַלֵּלָהּ לְכָל-חֲסִידֶיהָ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבָּו הִלְלוּ-יָיָהּ:

תְּהַלְלוּ יְיָ |

שִׁירֵנוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ	תְּהַלְלוּנוּ בְּקִהְל חֲסִידִים:
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו	בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל	בְּתֶנֶף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ-לוֹ:
כִּי-רוֹצָה יְיָ בְּעַמּוֹ	יַפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה:
יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד	יִרְנְנוּ עַל-מַשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם	וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם	תּוֹכַחוֹת בְּלֶאֱמִים:
לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים	וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בְרִזָּל:	לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מַשְׁפָּט כְּתוֹב
הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידֵיו	הִלְלוּ-יָיָהּ:

תְּהַלְלוּ יְיָ |

הִלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ	הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזֹ:
הִלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתָיו	הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר	הִלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וְכִנּוֹר:
הִלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמַחֲוֹל	הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב:
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמֵעַ	הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ	הִלְלוּ-יָיָהּ:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ	הִלְלוּ-יָיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

בְּרוּךְ יְיָ | מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ-יָיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ | יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:

וּבְרוּךְ יְיָ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקָּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפַּאֲרֵת
 וְהַנְצַח וְהַתְהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרָאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ כַּחַ וְהַגְבִּירָה
 וּבִיָּדְךָ לַגִּדָּל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַתְּלִים
 לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ:

אַתָּה־הוּא יְיָ לְבִדְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם וְכָל־צָבָאם
 הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־כָּל־
 וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִים: ◊ אַתָּה־הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֻרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת־לָבָד
 נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עָמּוֹ הַפְּרִיִת לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוֹסִי וְהַגְרָגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתַקַּם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתִרָא
 אֶת־עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל־יָם־סוּף: וְתַתֵּן אֹתָהּ
 וּמִפְתִּיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ כִּי יִדְעָתָ כִּי תִזְדוּ
 עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם כְּהִנּוּם תִּהְיֶה: ◊ וְהִנֵּם בְּקִשְׁתָּ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ
 בְּתוֹךְ־הֵימָּם בִּיבֶשֶׁת וְאֶת־רִדְּפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמִים
 עֲזִים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
 מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: ◊ וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
 בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֵּאֱמִינוּ בֵּי יְיָ וּבִמּוֹשָׁה עַבְדּוֹ:

אֲנִי יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי־גָאָה גָאָה סוֹס
 וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיִם: עֲזִי וְזִמְרַתָּה יְיָ נִיהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאֶרְמְמָנָהּ: יְיָ אִישׁ מְלַחְמָה יְיָ

שָׁמוּ: מְרַכֵּבֶת פֶּרֶעָה וְחִילּוֹ יִרְהַב בָּיִם וּמִבְחָר
שְׁלֹשִׁי טָבְעוּ בַיָּם-סוּף: תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יָרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ-
אֲבֹן: יְמִינֶךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּכֶּחַ יְמִינֶךָ
יְיָ תִרְעֵץ אֹיֵב: וּבְלֵב גְּאוֹנֶךָ תִּהְרָס
קָמוּךָ תִּשְׁלַח תְּרִנֶּךָ יֶאֱכֹלְמוּ כִּקֵּשׁ: וּבְכָרוֹת
אֲפִיךָ גִּעְרָמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כְּמוֹ-גֵד
נִזְלִים קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלֵב-יָם: אָמַר
אֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחִלֵּק שָׁלָל תִּמְלֹאמוּ
נִפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפֹּת
בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם צָלָלָה כְּעוֹפֶרֶת בְּמִים
אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּח בְּאַלִּים יְיָ מִי
כִמְכָּח נֶאֱדָר בִּקְדָשׁ נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה
פֶּלֶא: נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיתָ
בְּחִסְדֶּךָ עַם-נֹו גְּאֻלֹּתָ נִתְלַת בְּעֶזֶךָ אֶל-גִּנָּה
קִדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
אֲחִזִּי וְשָׁבִי פִלִּשְׁתִּי: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי
אֲדֹם אֵילִי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְּגוּ
כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמָּתָה
וּפָחַד בְּגִדְלֵךָ וְרוּעֶךָ יִדְּמוּ כְּאֶבֶן-
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ עַד-יַעֲבֹר עִם-נֹו
קָנִיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּתָר נִחְלָתֶךָ מִזֶּן
לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֶתָ יְיָ מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ
יְדִידָה: יְיָ יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעֶד: יְיָ יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעֶד: כִּי לִי תִמְלֹכָה וְנִשְׁלַב בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשָׁעִים
בְּתָר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת-תָּר עֲשׂוּ וְהִזְתָּה לָּנוּ תִמְלֹכָה: > וְהִנֵּה יְיָ לְמִלְךָ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְהִנֵּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
כִּי לָךְ נָאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
וּמְמִשְׁלָה נִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיתָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנָן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: וְהָאֵל שְׁמִיתָ רַבָּא
מְבָרֵךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלְמָא יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפַּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיתָ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
לְעֵלְא לְעֵלְא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קריאת שמע וברכותיה

וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפַּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
קהל ו"ש"י: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים: סְלו
לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּנֵה שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לִפְנֵי: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

תהלים סח

תהלים קיג

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מַה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂי: יְיָ בָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ
קִינִינֵךְ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפַאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲגוּר צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁבָּב בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה הַכִּין וּפָעַל זִמְרֵי חֲמָה
טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֹז פְּנוֹת צִבְאָיו קְדוּשִׁים
רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל־שְׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ וְעַל־מְאֻרֵי אוֹר שְׁעִשִׂיתָ וּפָאֲרוּךְ סִלָּה:

תהלים קד

ש"ץ: תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים: ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קוניהם: וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים –

קהל: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:

ש"ץ: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברוכה ובנעימה: קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קהל: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ש"ץ: והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

קהל: ברוך כבודו ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו: למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו: כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות: המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור: לעשה אנרים גדלים פי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויחירה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע וללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי

תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך¹
 ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא־נבוש לעולם ועד: כי בשם
 קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: ונביאנו
 לשלום מארבע כנפות הארץ ותליכנו קוממיות לארצנו: כי אל
 פועל־ישועות אתה ובנו בחרת מכל־עם ולשון: ◊ וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת להודות לך וליתחדך באהבה: ברוך אתה יי
 הבורח בעמו ישראל באהבה:

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אל־הינו יי | אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

דברים

ואהבת את יי אל־היך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאריך: והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על־לבבך: ושננתם לבניך
 ודברת גם בשבתך בביתך ובלקחתך בדִרְךָ ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על־ידך והיו לטשפת בין עיניך: וכתבתם על־מזוזות
 ביתך ובשעריך:

דברים

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את־יי אל־היכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי
 מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמנו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה
 אפי־י בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן
 את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
 ושמרתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם לאות
 על־ידכם והיו לטשפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר
 גם בשבתך בביתך ובלקחתך בדִרְךָ ובשכבך ובקומך: וכתבתם

דברים א'

¹ נ"א: האר עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך

על-מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ:

ויאמר יי' אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדרתם ונתתו על-ציצת הפנף פתיל
תכלת: והנה לכם לציצת וראיתם אתו * וזכרתם את-כל-מצות יי'
ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יי' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יי' אלהיכם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת
אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא קים ושמו
קים וכסאו נכון ומלכותו נאמנותו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים * לעד ולעולמי עולמים: ◊ על-אבותינו ועלינו
על-בנינו ועל-דורותינו ועל כל-דורות זרע ישראל עבדיך:

על-הראשונים ועל-האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד אמת
ונאמנה חק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו ◊
מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פורקנו
ומצילנו מעולם שמה אין אלהים עוד זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם
בכל-דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד-אפסי
ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ושים על-לבו:
אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע:
ממצרים גאלתנו יי' אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל-בכוריהם

הַרְגָתָּ וּבְכוּרָךְ גָּאֵלְתָּ וְיַם-סוּף בִּקְעַתָּ וְזָדִים טִבַּעַתָּ וַיִּדְיִדִים הִעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ-מַיִם צָרִיחָם אַחֵד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל-זֹאת שִׁבְחוּ אֱהֻבִים
וְרוֹמָמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמִלְךָ אֵל חַי-וְקַיִם רַם-וְנִשָּׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מְשֻׁפִּיל גָּאִים וּמַגְבִּיחַ שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בַּעַת שְׁנָעָם
אֱלֹיו: (עומדים כאן) ◊ תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ: מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

תהלים קו

קהל: מִי-כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
פֶּלֶא:

שמות יו

ש"ץ: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל-שִׁפְתַּי הַיּוֹם יַחַד כָּלָם הוֹדִו
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ אֱמִלְךָ לְעֵלָם וָעֶד:

שמות יו

◊ צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפִדָּה כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל:
גְּאֻלָּנוּ יְהִנֶּה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

שעיריז מו

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְחַנּוּכָּא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל יוֹזֵכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַתְבָּה:

(בעש"ת: זָכְרָנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים)

וְכַתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֵן אֲבֹרָהֶם:

אתה גבור לעולם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרִּיחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בֶּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּיט וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמְּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים קדושה כאן:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְדוֹשׁ:

~ קדושה ~

ש"ץ: נִקְדָּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם כְּכַתוּב
עַל יַד נְבִיאֶךָ קָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ש"ץ: לְעֲמֻתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
ש"ץ: וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:
ש"ץ: לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנִצָּחַ נִצְחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְדוֹשׁ:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך בינה דעה
והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך ורחמינו בתשובה
שלמה לפניך: ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח
אתה: ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק
אתה: ברוך אתה יי גואל ישראל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו אל תפן אל רשענו
ואל תסתיר פניך ממנו ואל תתעלם מתחנונו: היה נא קרוב לשועתנו יהי
נא חסדך לנחמנו טרם נקרא אליך עננו כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה פודה
ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

ישעיה סה

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה
שלמה לכל מכותינו ⁱⁱ כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית

דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
ותן (בקיץ:) ברכה (בחורף:) טל ומטר לברכה על פני האדמה

ⁱⁱ תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחולה (פלוני בן פלוני) בתוך שאר חולי ישראל:

וּשְׁבַעְנוּ מִטּוֹבָךְ וּבָרַךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתֵנוּ וְשֵׁא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וּמִבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרֻבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ, נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַיְשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאִנְחָה
וּמְלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ
אַתָּה יי *מְלִיךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמְּלִיךְ הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיְבֵי
עַמְּךָ מִהֲרָה יִכְרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֻּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי
בָּךְ בְּטַחְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה
אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ
אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנּוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיַּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ, קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּגֵינוּ אַתָּה וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם
אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויגנו ויפקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החודש | חג המצות | חג הסוכות

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי הממחזיר שכינתו לציון:

בחזרת הש"ץ - מוידים דרבנן:

מוידים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית: ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו: בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מוידים לך ברוך אל תהודאות:

מוידים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים: הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים בנים אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבזז: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמיני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דגת את דיגם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:</p>
---	---

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וקל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

בחזרת הש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושך קאמור:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 עַמָּךְ: בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וַצְדָקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
 וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 בְּשָׁלוֹמָךְ: * בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 (*) בעש"ת: בְּסֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אָנוּ
 וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נָצַר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
 וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְל תוֹהֵיָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
 וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עָשָׂה
 לִמְעַן שְׁמֶךָ עָשָׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ עָשָׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עָשָׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ:
 לִמְעַן יַחֲלִצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי
 וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עָשָׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בִּימֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קִדְמֹנִיּוֹת: וְעֶרְבָה לֵנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:

תהלים ס
 תהלים יט

מלאכי ג

ביום ב' וביום ה' בחול אומרים "תחנון" עמ' 33, ביום א' ג' ד' ו' נופלים על פניהם עמ' 36

בימי חול שאין בהם תחנון אומרים קדיש עמ' 38

בסוכות נוסלים הלולב עמ' 52

בחול המועד, חנוכה, וראש חודש אומרים "הלל" עמ' 52

בעש"ת אומרים "אבינו מלכנו" עמ' 64

תחנון

אין אומרים "תחנון" בבית הכנסת ביום המילה, בבית אבל, ראש חודש, כל חדש ניסן, ל"ג בעומר, מראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

ביום א', ג', ד', ו', מתחילים ב"רחום וחנון" עמ' 36. בשני וחמישי בחול מתחילים כאן:

וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יִעִיר
כָּל־תַּמְתּוֹ: אֵתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תַּמִּיד
יִצְרֹנּוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יְיָ אֲדֹנֵי מִי יַעֲמֵד: כִּי־עֲמֹךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא כַחַטָּאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ תַגְמֹל
עָלֵינוּ: אִם־עֲוֹלָנוּ עָנוּ כָּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ זָכָר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ
כִּי מַעֲלָלִים הָיִינוּ: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי
הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרָאנוּ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַנּוּן וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין
כָּנוּ מַעֲשִׂים צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְזָכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנֵי
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּתְעַשְׂלָה
שֵׁם כְּבוֹד הַזֶּה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנֵי כָּל־צָדִיקְתְּךָ יִשְׁבֶּנָּה אָפֶךָ וְחַמְתְּךָ
מַעֲיָרְךָ יְרוֹשְׁלָם הִרְקֵדְשְׁךָ כִּי כַחַטָּאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוֹשְׁלָם
וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל־סִבִּיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְלַת עַבְדְּךָ
וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנֵי:

חֲטָה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פְּקַחַת עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתֵּינוּ וְהַעֲרֵ
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צָדִיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים: אֲדֹנֵי שְׁמַעְהָ אֲדֹנֵי סְלַחְהָ אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה
וְעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:
אָבִינוּ אֵב תִּרְחַמֵּן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאֶרֶבֶּעַ כְּנָפוֹת
הָאֶרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אֵתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אָבִינוּ אֵתָּה
אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאֵתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
צוּרֵנוּ מִלְּכֵנוּ וּגְוָאֲלָנוּ: חֲוֹסָה יי עַל־עַמְּךָ וְאֶל־תֵּתֵן נַחֲלָתְךָ לְחִרְפָּה

תהלים עח

תהלים קו

תהלים קל

ירמיה יד
תהלים כה

תהלים כ

דניאל ט

דניאל ט

ישעיה סד

יואל ב

לְמַשָּׁל־בָּם גוֹיִם לָמָּה וְאִמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ כִּי חֲטֵאוֹנוּ
וְאִין מִי יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אִין
בָּנוּ מַעֲשִׂים צָדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: כָּרַחַם אָב עַל בָּנִים כֵּן
תִּרְחַם יי עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: חֲמוּל עַל עַמָּךְ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ
חוֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ: חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי לָךְ יי הַצָּדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
בְּכָל עֵת:

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמָּךְ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ: בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ וְאֵל וּמַשָּׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ
עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ: הַבִּיטָה
וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: בָּךְ תּוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סִלְחוֹת אָנָּה
סִלַּח נָא אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲמַדַת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל
נִקְרָא עָלֵינוּ: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּחֲסִדֶּיךָ: חֲנוּן וְרַחוּם
הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל
תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרַע מַעֲלֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ וּכְרַב טוֹבֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶף מַחֲרֵב וּמִשְׁבִּי וּמִדְּבָר
וּמִמַּגֶּפֶה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן: הַצִּילֵנוּ כִּי לָךְ קוֹיֵנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ:
וְהָאֵר פְּנֶיךָ בָּנוּ וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: רְאֵה
בְּצָרוּתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתָנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחֲנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אִין כְּמוֹךְ: יי אֱלֹהֵינוּ
אָנָּה שָׂא נָא פִשְׁעֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין
בְּכַחַת חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֲרֶךְ
אַפִּים וּמִלֵּא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ:
שְׁמַע מִלְכֵנוּ תַפְלָתָנוּ וּמִנְד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ: שְׁמַע מִלְכֵנוּ תַפְלָתָנוּ וּמִכָּל

צָרָה וַיִּגֹּן הַצִּילָנוּ: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ אֶתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחֲנוּ:
אל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאל תִּשְׁשָׁנוּ בּוֹרְאָנוּ וְאל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת: הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמִקִּלְגֵּי הַצִּילָנוּ: זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאִבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תָּפֹן אֵל קִשְׁיָנוּ וְאֵל רִשְׁעָנוּ וְאֵל חַטָּאתָנוּ:
שׁוּב מִחֲרֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי
רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּרְכְּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: חוֹסֶה יְיָ עַל
עַמְּךָ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמֶךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנָי הַצַּדִּיקָה וְלָנוּ בִּשְׁתׁ הַפָּנִים מִה נִתְאוּנָן וּמִה
נֵאמָר מִה נִדְבָּר וּמִה נִצְטָדָק: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקְרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ
כִּי יִמְיָןךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה
נָּא: אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: לֵךְ יְיָ חֲבִינוּ לֵךְ יְיָ קִיְנוּ לֵךְ יְיָ נִחַל אֵל
תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֵאמָר גּוֹיִם אִבְדָּה תִּקְוָתָם כָּל בֶּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לֵךְ
לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְחָלָה נַפְשָׁנוּ מִרַב
עֲצוּבוּנָנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצָּח: קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חֲסִינוּ בְּךָ: אָבִינוּ
מִלְכָּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכֹר לָנוּ אֵת בְּרִית אַבּוֹתֵינוּ
וְעִדּוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת
לְבַבֵּנוּ: חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׁבִיָּנוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
אִנְחָנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ
כְּטַמְאָת הַנֶּדֶה: עַד מָתִי עֲלֵךְ לִשְׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹרֶרָה
גְּבוּרָתְךָ וְקִנְיָאֲתָךְ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ וְיִחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאֵל יַמְעִטוּ
לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ: מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ
לְמַעַנְךָ פָּעַל וְאֵל תִּשְׁחִית זָכֹר שְׁאֲרִיתָנוּ: וְחֵן אִם תִּמְיָחֲדִים שְׁמֶךָ
פַּעֲמִים בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ

אַחַד:

רים (קטן).

ש"ץ: יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך:
קהל: תבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשבנו כצאן
למבח ויבל להרוג ולאבד ולמכח ולחרפה:
ש"ץ: ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו: יי אלהי ישראל
שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך: (שמות לב)
קהל: זרים אומרים אין תוחלת ותקנה חן אם לשמך מקנה טהור
ישועתנו קרבה יגענו ולא הונח-לנו רחמיה יכבשו את
כעסך מעלינו:

- ש"ץ: אָנאָ שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ וּרְחַם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶת יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בִּיַּד־אֲכֹזְרִים: לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָד־נָא אֱלֹהֵיהֶם: לְמַעַנְךָ עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
וְאֵל תֵּאָחֵז:
- ש"ץ: אָנאָ שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ וּרְחַם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶת יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֵן וְאֵל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמִנּוּ: זָכֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרֻבָּה
אֶת זֶרַעְכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהִרְבָּה:
- ש"ץ: וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
- וש"ץ: קהל: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:

בתענית ציבור:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם אֶחָד וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד הַמִּיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ וְאֵל יֹאבֵד
גּוֹי קְדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדוּשׁוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים
וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזָרָה: אֲבִינוּ מְלַכְנוּ
חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַל מִהַ־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ
כִּי מַעֲלָם הָמָּה: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלָנוּ לָךְ: אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ
עֲוֹנוֹת רֵאשִׁינִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: חֲנֻנוּ יְיָ חֲנֻנוּ כִּי־רַב
שָׁבַעְנוּ בּוֹי: בְּרָגַז רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר: כִּי־תוֹא יִדְעַ וְצָרְנוּ זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ:
◊ עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ

למען שמך:

יתגדל ויתקדש שמיך רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון
וביומיון ובחיי דכל-בית-ישראל בעקלא ובזמן קריב - ואמרו אמן: והא שמיך רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר
ויתעלה ויתהלל שמיך דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא* (בעש"ת:
לעלא לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ביום ב' ה', ראש חודש, חנוכה, וחול המועד קוראים התורה. בשאר ימים ממשיכים ב"אשרי" עמ' 43

סדר קריאת התורה

אין אומרים "אל ארך" בראש חודש, חנוכה, וחול המועד:

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו: חוסה יי על-עמך
והושיענו מכל רע: חטאנו לך אדון סלח נא כרב רחמיך אל:

פותחים הארון

ויחי בנסע הארץ וינאמר משה קומה יי ויפצול אביך וינסו משנאיך
מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם: ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל בקדשיתו:

במדבר י'

שעיה ב

ש"ץ: גִּדְּלוּ לַיְי אֶתִי וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ

תהלים לד

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד כי-כל בשמים
ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו
והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
קדשו כי-קדוש יי אלהינו:

כולם:

ד"ה א' כט

תהלים צט

אב הרתמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים וינצל
נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן השואים ויחון עלינו
לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

מניחים הספר על השולחן:

גבאי: ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחן פלטתנו ופלטת

עֲמֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן: וְנֹאמַר אָמֵן: הַפֵּל
הָבֹ גֹּדֵל לֹאֲלֹהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קָרֵב יַעֲמֹד ⁱⁱⁱ (פלוני
בן פלוני) תְּפִלָּה. בָּרוּךְ שָׁנְתָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מוֹחֲכִימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׁרִים
מְשַׁמְּחֵי-לֵב מִצְוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרָךְ
אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֱלֹהִים תָּמִיד דָּרְכּוֹ אֲמֶרֶת יְיָ צְרוּפָה מְגֹן הוּא לְכָל
הַחוֹסִים-בּוֹ:

כולם: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים-כָּלְכֶם הַיּוֹם:

קריאת התורה בעמוד 137

עולה: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

עולה וקהל: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עולה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נָשֵׂעַ בְּתוֹכָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תְּגוּמַל לְחַיִּיכִים טוֹבוֹת שְׁמִי לִי כָּל טוֹב:
קהל: מִי שְׁמִי לִי כָּל טוֹב הוּא יִגְמַלְךָ כָּל טוֹב סֵלָה:

מי שברך לעולה:

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרָךְ אֶת (פלוני בן פלוני)
אוֹתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בַּעֲבוּר שְׁעָלָה לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וּלְכָבוֹד הַתּוֹרָה
בְּשֹׂכֶר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָחָיו: וְנֹאמַר אָמֵן:

ⁱⁱⁱ עם אין כהן: אֵין פֶּאן כֹּהֵן, יַעֲמֹד (פלוני בן פלוני) בְּמָקוֹם כֹּהֵן

מי שברך לחולים:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֶשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא
יְבָרֵךְ וִירְפָא אֶת [הַחֹלִים \ הַחֹלָה \ הַחֹלָה] (פלוני/ת) בְּיָמֵינוּ (פלוני/ת) ... , בְּעִבּוֹר
שָׂכַל הַקָּהָל מִתְפַּלְלִים בְּעֶדְם, בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחֵם

לחולים	לחולה	לחולה
עֲלֵיהֶם וִירְפָאֵם	עָלָיו וִירְבִּכְהוּ	עָלֶיהָ וִירְבִּכְהָ
וְיִתְנֶם וְיַצִּילֵם, מִכָּל	וְיִתְנֶהוּ וְיַצִּילֵהוּ, מִכָּל	וְיִתְנֶיהָ וְיַצִּילֶיהָ, מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח	צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח	צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח
מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה	מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה	מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְכָל- אֲבָרְיָהֶם	לְכָל- אֲבָרָיו וְגִידָיו	לְכָל- אֲבָרֶיהָ וְגִידֶיהָ
וְגִידֵיהֶם וְלְכָל-	וְגִידָיו וְנַפְשׁוֹ, וְלְכָל-	וְגִידֶיהָ וְנַפְשָׁהּ, וְלְכָל-
גּוּפָם וְנַפְשָׁם, וְיִנְחוּ	וְיִנְחוּ עָלָיו כָּל-	וְיִנְחוּ עָלֶיהָ כָּל-
עֲלֵיהֶם כָּל-הַבְּרָכּוֹת,	הַבְּרָכּוֹת, וַיְבָטֵל	הַבְּרָכּוֹת, וַיְבָטֵל
וַיְבָטֵל מֵעֲלֵיהֶם	מֵעָלָיו כָּל-גְּזֵרוֹת	מֵעָלֶיהָ כָּל-גְּזֵרוֹת
כָּל-גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת,	קִשּׁוֹת, וַיִּמְלֹא כָּל-	קִשּׁוֹת, וַיִּמְלֹא כָּל-
וַיִּמְלֹא כָּל- מִשְׁאָלוֹת	מִשְׁאָלוֹת לְבֹו לְטוֹבָה,	מִשְׁאָלוֹת לְבֹה לְטוֹבָה
לִבָּם לְטוֹבָה, וַיַּצְמִיחַ	וַיַּצְמִיחַ לוֹ וְלְכָל-	וַיַּצְמִיחַ לָהּ וְלְכָל-
לָהֶם וְלְכָל- יִשְׂרָאֵל	יִשְׂרָאֵל וְיִשׁוּעָה	יִשְׂרָאֵל וְיִשׁוּעָה
יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב, וְכֵן	בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רְצוֹן.	בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רְצוֹן.
יְהִי רְצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:	וְנֹאמַר אָמֵן:	וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שבירך לילדת בן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת הָאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת
(פלונית בת פלונית) עִם בְּנָה הַנּוֹלָד בְּמִזְל טוֹב בְּעִבּוֹר שְׁבַעֲלָה נָדָר בְּעֶדְם...
בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהִי בְּעֶזְרָם וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּיחֵם אֶת הָאֵם לְגִדּוֹל
אֶת בְּנָה בְּטוֹב וּבְנִיעִימִים וְלְהַדְרִיכֹוּ בְּאַרְח מִישׁוֹר לְתוֹרָה לְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שבירך לילדת בת:

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת הָאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת (פלונית בת פלונית) עִם בִּתָּה הַנּוֹלָדֶת בְּמִזְל טוֹב (וְיִקְרָא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל...) בַּעֲבוּר שְׁבַעֲלָה נָדָר בַּעֲדָן... בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהִי בַּעֲזָרְךָ וְיִשְׁמְרֶךָ וְיִזְכֶּךָ אֶת הָאֵם לְגִדְלָא אֶת בִּתָּה בְּטוֹב וּבִנְעִימִים וּלְהַדְרִיקָה בְּאַרְח מִיִּשׁוּר לְמִצּוֹת לְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

אבי של בר מצוה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר פָּטַרְנִי מִעֲנֹשׁוֹ שְׁלֹחַ

מי שבירך לבר מצוה:

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת (פלוני בן פלוני) שְׁתִּגְרִיעוּ יָמָיו לְהִיּוֹת בֵּר מִצְוָה וְעֹלָה הַיּוֹם לְתוֹרָה בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְתַת שְׂבַח וְהוֹדָאָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ (וְנִדְר...) בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֶהוּ וְיַחֲנִיחוּ וְיַכּוֹנֵן אֶת לְבָבוֹ לְהִיּוֹת שְׁלָם עִם יי וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵּיו וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים וְנֹאמַר אָמֵן:

לאחר שמסיים קריאת הקורא אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעָלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיהּ דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעֵלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעֵלָא לְעֵלָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

הגבהה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־כֵּי יי בִּיד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הָיָא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרַכִּיהָ דְרַכִּי־נַעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלֹום: אַרְךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאוּלָּהּ עֵשֶׂר וְכָבוֹד: יי חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

גלילה:

לֹא יִי הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לֹא יִי הַמְמַלְכָּה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד
מִלְפָּנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כַּחַת וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ: יְהִי
רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִתְּנוּ לָנוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ
וְתַתְּנֵהוּ עַל בְּנֶיךָ בְּמַדַּת טוֹבָה וְתַפְנֹס לָהֶם לַפְּנִים מְשִׁירַת חַדִּין:

דה"א כט

ש"ץ: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ־לְבָדּוֹ:

תהלים קמח

קהל: הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כשחוזרים הספר תורה לארון:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר

תהלים כד

לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ	תִּכַּל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ	וְעַל־נְהָרוֹת יִכְוֶנְנָהּ:
מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יי	וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ:
נָקִי כַפַּיִם וְכַרְלָלִב	אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשּׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:	יִשָּׂא בִרְכָה מֵאַתָּה יי
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	זֶה דְּוֹר דִּרְשׁוּ
מִבְּקֵשֵׁי בְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי עֲזֹז וּגְבוּר
יי גְּבוּר מִלְחָמָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:	

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רַבּוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתְךָ אֲתָה
וְאֶרְוֵן עֵינֶיךָ: כְּתִיבָה יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחֹסֵידִיךָ יִרְנְנוּ: בְּעָבוּר דָּנֵד עֲבָדֶיךָ
אֶל־תָּשָׁב פָּנֶי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ:
◊ עַץ־חַיִּים הִיא לִמְחַזִּיקִים בָּהּ תִּמְכֶּיָה מֵאֲשֶׁר: דְּרִכֶּיָה דְרִכֵּי־נַעַם
וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלֹום: הָשִׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

סגורים הארון

סיום התפילה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּיךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהֵיוֹ:
תְּהַלֵּל לְדָוִד

אֲרוֹמֶמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ	וְאֶבְרַכְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ	וְאֶהַלֵּלָהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד	וְלִגְדֶּלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ	וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ	וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ	וּגְדֻלוֹתֶיךָ וּגְדֻלַּתְךָ אֶסְפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעוּ	וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:
חֲנּוּן וְרַחֲמִים יְיָ	אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֻלַּחֶסֶד:
טוֹב יְיָ לְכָל	וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִנְדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ	וְחֹסֵידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ	וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ	וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים	וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר:
סוּמְךָ יְיָ לְכָל־הַנְּפֻלִים	וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ	וְאֲתָה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
וְתִתֵּן אֶת־יָדְךָ	וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־תִּי רָצוֹן:

במדבר י
תהלים קלב

משלי ד

משלי ג

איכה ה

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׁיו:
 קָרֹב יי לְכָל-קִרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת:
 רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּת יי יִדְבָּר פִּי וּיְבַרֵּךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קָדָשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחָנוּ | נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יְהִי:

תהלים קטו

אין אומרים למנצח בראש חודש, חנוכה, י"ד וט"ו אדר א', פורים ושושן פורים, ערב פסח, חול המועד, אסרו חג, תשעה באב, ערב יום כפור, ובבית אבל.

למנצח מזמור לדוד:

תהלים כ

יַעֲנֶנּוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁלַח-עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ
 יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתְךָ וְיִתֶּן-לָךְ כָּל-בְּבָרְךָ
 נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹל
 יִמְלֹא יי כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי
 כִּי הוֹשִׁיעַ | יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קָדָשׁ
 בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹה בָּרֶכֶב וְאֱלֹה בַּסּוּסִים
 וְאַנְחָנוּ | בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ
 וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ
 יַעֲנֶנּוּ בְּיוֹם-קָרְאָנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בִּיעַקֵּב נָאָם יי: וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתָּם
 אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמּוּנְשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זֶרַעְךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי זֶה וְאָמַר:

ישעיה נט

תהלים כב

ישעיה ו

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאַמְרִין: קָדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ

קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות
מליא כל ארעא זיו יקרה: > נתשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול:

ברוך כבוד יי ממקומו:

ונטלתני רוחא ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעלם ועד:

יי מלכותה לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם
אליך: והוא רחום וכפר עון ולא ישתית והרבה להשיב אפו ולא
יזיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם
בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא
ניגע לריק ולא נלד לבהלה:

יחי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך בעולם
הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי
העולם הבא: למען יזמרח כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך:
ברוך תגבר אשר יבטח בני והיה יי מבטחו: בטחו בני עדיעד פי
בנה יי צור עולמים: > ויבטחו בך וידעי שמך פי לא עזבת דרשיך
יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

בראש חדש אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ' 59

בחול המועד אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ'??

אין סלקים התפילין לפני מוסף.

יחזקאל ג

שמות טו

ד"ה א' כט

תהלים עט

תהלים פו

תהלים קיט

מכ"ה ז

תהלים סח

תהלים מו

תהלים פד

תהלים ס

תהלים ל

ירמיה יז

ישעיה כו

תהלים ט

ישעיה מב

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרֵעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמִי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא
 לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: קבל ברחמים ובכרצון את תפלינו:)

תתקבל צלותהון ובעויתיהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמאי: וְאָמְרוּ אָמֵן :
 (קהל: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:)

וְהָא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן :

(קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: וְאָמְרוּ אָמֵן :

תהלים קיג

תהלים קכא

עלינו

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ
 כְּגוֹנֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלְקֵנוּ כָּהֵם,
 וּגְזַרְלָנוּ כְּכָל-הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
 אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל, וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
 עוֹד, אִמֵּת מַלְכֵנוּ, אָפֶס זִוְלָתוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיַּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתָּ
 אֶל-לִבְּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
 עוֹד:

דברים ד

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרָאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת וּכְרַתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ.
 וַיִּכְרֻ וַיַּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן.
 לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם
 אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד:

שיר של יום

היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לְדָוִד מְזִמֹּר	
לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ	תִּכְבֹּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יָמַי יִסְדָּהּ	וְעַל־נְהֻלֹת יְכוֹנְנָהּ:
מִי־יַעֲלֶה בְּהֶרְיִי	וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ:
נָקִי כַפַּיִם וְבֶרֶךְ לִבִּי	אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:	יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יי
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:	זֶה דָּוִד דִּרְשׁוּ
מִבְּקִשֵּׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי עֲנִיז וּגְבוֹר
יִי גְבוֹר מִלְחָמָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:	

היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שִׁיר מְזִמֹּר לְבְנֵי־קֶרַח:	
גָּדוֹל יי וּמִהַלָּל מֵאֵד	בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֶרֶקְדְּשׁוֹ:
יְהוָה נֹרָא מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ	הֶרֶקְצִיזוּן יִרְבְּתִי צָפוֹן
קִרְיַת מֶלֶךְ רַב:	אֱלֹהִים בְּאֶרְמְנוֹתֶיהָ נִדְּעָה לְמִשְׁגָּב:
כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נִזְעְדוּ	עָבְרוּ יַחְדָּו:
הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ:	רָעְדָה אֲחֻזָּתָם שָׁם
חֵיל כִּי־לָהָה:	בְּרוּיִם קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ:
כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵּן רָאִינוּ	בְּעִיר־יי צְבָאוֹת

בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד-עוֹלָם סֶלָה:
 דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ:
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תַּהַלֵּתְךָ עַל-קִצְוֵי-אָרֶץ
 צֹדֵק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח | תֵּר-צִיּוֹן
 תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:
 סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
 שִׁיתוּ לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגּוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל-מוֹת:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְלוּזִים הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:

תהלים צב

מִזְמוֹר לְאַסָּף
 אֱלֹהִים נֶצֶב בַּעֲדַת-אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 עַד-מָתִי תִשְׁפָּטוּ-עוֹלָם וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ-סֶלָה:
 שְׁפָטוּ-כָּל יִיטוֹם עֲנִי וְרֹשׁ הַצָּדִיקוֹ:
 פִּלְטוּ-כָּל וְאִבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ:
 לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבְנוּ בַּחֲשֶׁכָה יִתְהַלְכוּ
 יִמּוּטוּ כָּל-מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי-אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
 וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאַדָּם תִּמּוּתוֹן
 וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה הָאָרֶץ
 כִּי-אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם:

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְלוּזִים הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:

תהלים צד

אֵל-נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
 הַנִּשְׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל-גָּאִים:
 עַד-מָתִי רָשָׁעִים | יי עַד-מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלִזוּ:
 יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְרוּ כָּל-פֶּעֱלֵי אָוֶן:
 עֲמָךְ יי יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ:

אֶל־מִנְהַ וְגַר יִהְיֶהוּ
 וַיֵּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ
 בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם
 הַנִּשְׁטָע אֲזַן הַלֹּא יִשְׁמָע
 הִיָּסֵר גּוֹיִם הַלֹּא יוֹכִיחַ
 יְיָ יִדַּע מַחֲשָׁבוֹת אֲדָם
 אֲשֶׁר־יִּהְיֶה הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־תִּסְתַּכֶּנוּ יְיָ
 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמֵי רַע
 כִּי לֹא־יִטֵּשׁ יְיָ עַמּוֹ
 כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
 מִי־יָקוּם לִי עִם־מַרְעִים
 לִוְלִי יְיָ עֲזָרְתָה לִּי
 אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
 בְּרֵב שָׂרַע־פִּי בְּקֶרֶב־יִי
 הִיָּחַבְרָךְ כִּסָּא תְּנוּת
 יִגְדּוּ עַל־נַפְשׁ צַדִּיק
 וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁגָּב
 וַיִּשָּׁב עָלֵיהֶם אֶת־אוֹנֶם
 וַיִּצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וַיִּתְּנוּמִים יִרְצָחוּ
 וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכְּלוּ
 אִם־יִצָּר עֵינֵי הַלֹּא יָבִיט
 הַמְלַמֵּד אֲדָם דָּעַת
 כִּי־תִמָּה הַכֹּל
 וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ
 עַד יִכָּרֶה לְרַשָּׁע שְׁחַת
 וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב
 וְאֶחָדֵינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 מִי־יִתְּצֵב לִי עִם־פָּעֲלֵי אָוֶן
 כְּמַעֲט וְשָׁכְנָה דֹמָה נַפְשִׁי
 חֲסִידְךָ יְיָ וְסַעֲדֵנִי
 תִּנְחֹמֵנִי וְיַשְׁעֵשְׂעוּ נַפְשִׁי
 יִצָּר עָמָל עַל־חֶקֶק
 וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ
 וְאֵלֹהֵי לְצֹר מַחֲסִי
 וּבִרְעָתָם יִצְמִיתֵם

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְּלוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ:

לְמִנְצָח וְעַל־הַגְּלִילִית לְאַסְפָּה
 הַרְבֵּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָרְנוּ
 שְׁאוּזְמָרָה וְתַנּוּתְךָ
 תִּקְעוּ בַּתִּדְּשׁ שׁוֹפָר
 כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הָיָא
 עֲדוּת וּבִיהוֹסָף שָׁמוֹ
 תְּהִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 כְּנֹר נָעִים עִם־נִכְבֵּל
 בְּפִסָּה לְיוֹם חַגְנוּ
 מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

שְׁפַת לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֶּעַ: הַסִּירֹתִי מִסִּבְלִי שְׁכֻמוֹ
 כְּפִיו מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתִי וְאַחֲלֹצֶנָּה
 אֲעֻנֶנּוּ בְּסִתָּר רַעַם אֲבַחֲנֶנּוּ עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה:
 שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֵדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי:
 לֹא־יִתְּנָה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר:
 אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶנֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הֶרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי
 יִישְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בְּשָׁרִירֹת לֶבֶם
 יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹו עָמִי שָׁמַע לִי
 יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִתְלַכּוּ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיֶע
 וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יְיָ יִכַחֲשׁוּ־לּוֹ
 וִיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֵּאֱכִילֵהוּ מִתֵּלֵב חֲטָה
 וּמִצּוֹר דִּבְשׁ אֲשַׁבִּיעֶנּוּ:

הַיּוֹם יוֹם שְׁשֵׁי בִשְׁבַת שָׁבוּ הַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ:

יְיָ מָלֵךְ גָּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְיָ עִז הַתְּאֵזָר
 אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֲז
 מַעֲלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָנָם: מִקְלּוֹת יְיָ מִיָּם רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁפָּרִי־יָם אֲדִיר בְּמַרְוֹם יְיָ:
 עֲדִיתִךָ יְיָ נֶאֱמְנוּ מֵאֲד לְבִיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ
 יְיָ לְאַרְבֵּי יָמִים:

תהלים צג

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאִמְרוּ אֲמֵן: וְהָא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר

ויתעלה ויתחלל שמיא דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא (* בעש"ת: לעלא לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

בכל יום אומרים:

שיר מזמור לאסף: אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל:
כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: על-עמך יערימו סוד
ויתעצו על-צפוניך: אמרו לבו ונכחיהם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל
עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם-ישבי צור: גם-אשור נלנה
עמם היו זרוע לבני-לוט סלה: עשה-להם כמדיון כסיסרא כיבין
בנחל קישון: נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה: שיתמו גדיבמו
בערב וכזאב וכזבאב וכצלמנע כל-נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את
נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני-רוח: כאש תבער-יער
וכלהבה תלהט הרים: בן תרדפם בסערה ובסופתה תבהלם: מלא
פניהם קלון ויבקשו שמך יי: יבשו ויבהלו עדי-עד ויחפרו ויאבדו:
ויידעו כי-אתה שמך יי לבדך עליון על-כל-הארץ:

בבית אבל אומרים:

מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָּךְ: אֲמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבֵתִי
בַּל־עָלִיד: לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בְּאָרְץ תִּמְנָה וְאֲדִירִי כָל־חַפְצֵי־כֶסֶם: יִרְבּוּ
עֲצָבוֹתָם אַחֲרַי מִהָרֹו בַּל־אֶסִּיד נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
עַל־שִׁפְתִּי: יְיָ מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיד גֹּדְרִלִּי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנְעִימִים
אֶת־נִחְלָת שְׁפָרָה עָלִי: אֲבָרְךָ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לֵילֹת יִסְרוֹנִי כְלִי־תִי:
שׁוֹיִתִּי יְיָ לְנִגְדִי תַמִּיד כִּי מִי־מִנִּי בַּל־אֲמוּט: לִבִּי שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי
אֶת־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטָח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶיךָ לְרָאוֹת
שָׁחַת: תִּדְרִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שְׂבַע שְׁמֵחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נִצָּח:

תהלים טו

קדיש יתום

מא' אלול עד כ"ח אלול תוקעים השופר:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

יש קהלות שמוסיפים עוד שמונה קולות:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

בצאתנו מבית הכנסת:

יְיָ נִחְנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוּבְרִי תִישָׁר לְפָנַי דְּרָכְךָ:

תהלים ה

< * >

נְטִילַת הַלּוּלָב

בסוכת לפני הלל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת לּוּלָב:

ביום הראשון של סוכת מברך גם שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְּמָנוּ וְהַיָּעִנּוּ לְזִמְן הַזֶּה:

הלל

החזן אומר הברכה בקול רם, הקהל אומר "אמן" ואחר כך חוזרים ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא
אֶת הַהֵלֵל:

הֵלְלוּ יְהוָה |

הֵלְלוּ עַבְדֵי יְיָ

יְהי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ

מִמְזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵז

הָרֶם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְיָ

מִי כִינֹר אֱלֹהֵינוּ

הַמְשִׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת

מִקִּימֵי מַעְפָּר דָּל

לְחֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים

מוֹשִׁיבֵי | עֲקָרֹת הַבָּיִת

הֵלְלוּ־יְהוָה:

הֵלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:

מִמַּעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

מִהֵלֵל שֵׁם יְיָ:

עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

הַמִּגְבִּיחֵי לְשִׁבְתָּה:

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֲבוֹנִין:

עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:

אִם־הַבָּנִים שְׂמֹחִה

בְּצֹאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

הַיְתָּה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ

הַיֵּם רָאָה וַיָּגֵס

הַחֲרִים רִקְדּוּ כְּאֵילִים

מִחֶלֶץ הַיָּם כִּי תָגֹס

תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים

מִלִּפְנֵי אֲדוֹן תּוֹלֵי אָרֶץ

הַחֲפִכֵי הַצֹּזֵר אֲגַם־מַיִם

בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעִז:

יִשְׂרָאֵל מִמְשְׁלוֹתָיו:

הַיְרִדִּין יִסָּב לְאַחֲזֹר:

אֲבָעוֹת כְּבִנֵי־צֹאן:

הַיְרִדִּין תִּסָּב לְאַחֲזֹר: הַחֲרִים

אֲבָעוֹת כְּבִנֵי־צֹאן:

מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם:

מדלג פרק זו בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

תהלים קטו

לֹא לָנוּ יי' לֹא לָנוּ	כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד
עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ:	לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אֵיחָ־נָא אֱלֹהֵיהֶם:	וְאֵלֵהֵינוּ בִשְׁמַיִם
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה:	עַצְבֵיהֶם כְּסָף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:	פָּח־לָהֶם וְלֹא יַדְבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:	אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ
אָף לָהֶם וְלֹא יִרְחִיו:	יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ	לֹא־יִהְיוּ בְּגִדוֹנָם:
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם	כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם:
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:
בֵּית אֶחָד בְּטַחוּ בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:
יֵרְאִי יי' בְּטַחוּ בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:

יי' זָכְרָנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ	אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִבְרַךְ אֶת־בֵּית אֶחָד:	יִבְרַךְ יֵרְאִי יי'
חֲקֻטָּיִם עִם־חֲגֻדָּלִים:	יִסְרָף יי' עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:	בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי'
עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:	הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי'
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם:	לֹא הַמָּתִים יִחַלְלוּ־יָהּ
וְלֹא כָל־יִרְדֵּי דוֹמָה:	וְאֶנְחָנוּ וְנִבְרַךְ יָהּ
מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּ־יָהּ:	

מדלג פרק זו בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

תהלים קטו

אֶהְבֶּתִּי כִּי־יִשְׁמַע ויי'	אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי:
כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי	וּבִימִי אֶקְרָא:
אֶפְפוּנִי וְחִבְלֵי־מָוֶת	וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל מִצָּאוּנִי

צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא
 אָנָּה יְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק
 וְאַל־תִּינֹנּוּ מִרְחָם: שֹׁמֵר פִּתְּאֵינָם יְיָ
 דַּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי
 כִּי־יְיָ גָמַל עָלַיִכִּי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
 אֶת־עֵינַי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי:
 אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
 הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד:
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּז כָּל־הָאָדָם כֶּזֶב:

מִחָ־אֲשִׁיב לִיִּי כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי:
 כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא:
 נִדְרֵי לִיִּי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
 יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ חֲמוּתָה לַחֲסִידָיו:
 אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמִתָּה
 פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי: לֶךְ־אֲזַבַּח זֶבַח תוֹדָה
 וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִיִּי אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת אֶבְיֹת יְיָ בִּתּוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם
 תִּלְלוּ־יָהּ: תִּלְלוּ־יָהּ:

תִּלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים:
 כִּי גָבַר עָלֵינוּ אֶחָדוֹ וְאֲמַת־יְיָ לְעוֹלָם
 תִּלְלוּ־יָהּ: תִּלְלוּ־יָהּ:

ש"ץ: הוֹדּוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדּוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

תהלים קיח

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה

עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה:

יְיָ לִי לֹא אִירָא

מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם:

יְיָ לִי בַּעֲזָרִי

וְאֲנִי אֶרְאֶה בִּשְׁנֹאֵי:

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה

מִבְּטָח בְּאָדָם:

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה

מִבְּטָח בְּנִדְיָכִים:

כָּל־גּוֹיִם סִבְבּוֹנִי

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

סִבּוֹנִי גַם־סִבְבּוֹנִי

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

סִבּוֹנִי כְּדַבּוּרִים

דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל

וַיַּעֲזָרֵנִי:

עֲנֵנִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה

וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:

קוֹל רַבָּה וִישׁוּעָה

בְּאֶהְלִי צְדִיקִים

יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:

יָמִין יְיָ רֹמְמָה

יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:

לֹא־אָמֹת כִּי־אֶחְיֶה

וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:

יִסָּר יִסְרֵנִי יְהוָה

וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי:

פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק

אֲבֹא־בָם אוֹדֶה יְהוָה:

זֶה־הַשָּׁעַר לַיהוָה

צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתַנִּי

וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתַנִּי

וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:

אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹגִים

הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּהֶה:

אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹגִים

הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּהֶה:

מֵאֵת יְיָ הַיְתָה זֹאת	הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
מֵאֵת יְיָ הַיְתָה זֹאת	הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ	נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ	נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

ה ש"ץ: ואח"ך הקהל:

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא	אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְיָ	בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יְיָ:
בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְיָ	בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יְיָ:
אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ	אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבָתִים
עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:	אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ
אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבָתִים	עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹדְךָ	אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹדְךָ:
אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹדְךָ	אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹדְךָ:
הוֹדֵנוּ לֵיגַ כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד־וְ:
הוֹדֵנוּ לֵיגַ כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד־וְ:

וַיִּתְּלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשָׂיְךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רָצוֹן וְכָל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְחַדוֹת וּלְשִׁמְךָ נֶאֱחָה
לְזִמְרָה כִּי מַעֲלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מַהֲלָל
iv בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

בחנוכה הש"ץ אומר חצי קדיש, וקראים התורה עמ' 38

וַיִּתְּנָהּ וַיִּתְּקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּבְרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחִיכּוֹן
וּבְחִימִיכּוֹן וּבְחִינֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהָ רַבָּא

מְבָרֵךְ לְעַלְמֵי עֲלְמֵי יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֵלָּא מִן כָּל-בְּרִכְתָּא (* בעש"ת: לְעֵלָּא
לְעֵלָּא מְכַל בְּרִכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא: וְאַמְרוּ אָמֵן:
(קהל: קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא: וְאַמְרוּ אָמֵן :
(קהל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאַמְרוּ אָמֵן :
(קהל: עֲזְרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:)
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאַמְרוּ אָמֵן :

תהלים קיג

תהלים קכא

מוסף לראש חודש בחול

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף 'א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶד מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים:

קדושה

וְקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמֶךָ יְשִׁיב אוֹתוֹ בְּשִׁמִּי מְרוֹם כְּכַתוּב: ש"ץ:

עַל יָד גְּבִיאוֹךָ קָרָא זֶה אֵל-זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֶאכֶל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּש"ץ: קהל

לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: ש"ץ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מְמֻקְדָּם: וּש"ץ: קהל

וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: ש"ץ:

יְמִלֶּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ: וּש"ץ: קהל

לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדִלְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחְךָ ש"ץ:

אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶד גָּדוֹל וְקִדְשׁ

אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: ראשי חדשים...

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

ראשי חֲדָשִׁים לַעֲמֹד נִתְּתָה זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם בְּהוֹתָם
מִקְרִיבִים לַפָּנִיָּה זִבְחֵי רִצּוֹן וְשַׁעֲרֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם: זָכְרוֹן
לְכָל־ם יִהְיוּ תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזִּבְחַת חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלֹת
רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלָיו וְשַׁעֲרֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן: וּבַעֲבוּדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ וְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדָה נִשְׁמָעִים בְּעִירָהּ הָאֲמֹרִים
לִפְנֵי מִזְבֵּיחָהּ: אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לִבְנִים תִּזְכּוֹר:
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָהּ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשָׁהּ בִּשְׂמִינֵת עוֹלָם:
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לַפָּנִיָּה אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים
כֶּהֱלַכְתָּם:

וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ תִּזְהַר נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לַפָּנִיָּה בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רִצּוֹנָהּ כִּמּוֹ שֶׁכְּתִיבָתָה עָלֵינוּ בַּתּוֹרָתָהּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְּבוֹדָהּ
כְּאֲמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
כֹּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעֲרֵי
לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֶּהֱלַכְתָּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֹדֶשׁ עָלֵנוּ אֶת הַחֹדֶשׁ תִּזְהַר לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִינֵת לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה לְפָרִנְסָה וְלִכְלָפְלָה לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
לְמַחֲלֵל חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן [בַּחֹדֶשׁ אֲדַר ב': וְלִכְפָּרַת פֶּשַׁע]: כִּי בַעֲמֹד
יִשְׂרָאֵל בְּחֻרְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת וְחָקִי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

בחזרת הש"ץ - מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל בשר ויצחקנו יוצר בראשית: ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו: כן תחננו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חנינו מגן ושענו אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך על חנינו המסורים ביך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים: הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

בחנוכה: על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשביחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כתיים הזה: ואחר כך באו בגיך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחדרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם שְׁמֹךְ מִלְכָּנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעַד: וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ
סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וּלְךָ נִאֲחָה לַיהוּדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ: בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נָצַר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְל תַּחֲיָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי:
וְכָל תַּחֲוֹשָׁבִים עָלַי רַעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְסָלְקֵל מִחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי־פִי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

תהלים ס
תהלים יט

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ גְּאֻלָּתֵנוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמָנוּת: וְעֲרֹבָה לֵיָּ מִנְּתַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

מל'אכ"ג

קדיש דרבנן

אחר תלמוד תורה ברבים אומרים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר: וכל־בניך למוידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך
אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי־שלום
בחילך שלום בארמונותיך: למען־אחי ורעי אדברה־נא שלום בך:
למען בית־י אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך
את־עמו בשלום:

יש אומרים במקום "אמר רבי אלעזר":

רבי חנניה בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר: יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בחיובין
וביומיו בן דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן:

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקדשא
ברוך הוא לעלא מכל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן
דעסקין באורייתא די באתרא הון ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא
חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא רויחא ופרקנא מן־גדם אביהון די בשמיא
וארשא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

אבינו מלכנו

פותרים הארון

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲטֵאֵנוּ לִפְנֵיךְ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּלָה כָּל־צָר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּלָה דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעָב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה מִבְּנֵי
 בְּרִיתֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מִגָּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תַחֲזִיקֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קִרַּע קֶרַע רָוַע גִּזֹּר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנֵחֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לִפְנֵיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוִיּוֹת:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְסְלִיחָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הֵרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ וְהֵרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אַל תִּשְׁיָבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל־נֶשֶׁם קִדְּשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחִוּדֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קְדוּשַׁתְּךָ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּד:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם־לֹא־לְמַעַנֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

מנחה לחול

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סֶלָה:
אֲשֶׁר־יָעִם שְׂכֻכָּה לֹא אֲשֶׁר־יָעִם שְׁנֵי אֱלֹהָיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכָךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשָׂיְךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הִדָּר כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזֹזוּ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלוֹתֶיךָ וּגְדִלְתֶּךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבֶכָה יִבְיָעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֲרָךְ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִזְדָּוֶה יְיָ כָּל־מַעֲשָׂיְךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכֶכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגִבּוֹרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ וְכְבוֹד הַדָּוָה מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוָד וְדָר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכּוֹפִּים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דִּרְכָּיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלָּתְךָ יְיָ יִדְבָּר פִּי וּיְבָרֶכְךָ כָּל־בֶּשֶׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרָךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יְיָ:

תהלים קסו

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא : *לְעֵלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
 לְעֵלָא לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

בתענית קוראים התורה עמ' 38 , קריאה והפטרה בעמ' 178

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכֹּל זֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

(בעש"ת: זָכְרָנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים
 וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהִם:
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרְוֵת וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בְּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 (בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים זֹכֵר יִצְרוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש וקדושים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל* (בְּעִשִּׁית: הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

~ קדושה ~

ש"ץ: נִקְדָּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם כְּפָתוּב
עַל יָד נְבִיאֶךָ קָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
קדוש קדוש קדוש יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: קהל וש"ץ:
לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: ש"ץ:
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: קהל וש"ץ:
וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: ש"ץ:
יְמַלִּיךָ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּנָהּ: קהל וש"ץ:
לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֹצֶחַ נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ ש"ץ:
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלִיךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *הָאֵל* (בְּעִשִּׁית: הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש וקדושים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל* (בְּעִשִּׁית: הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אתה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמִיד לְאִנּוּשׁ בִּינָה וְחַנּוּן מֵאֲתָךְ בִּינָה דַּעַת
וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבֵנוּ מִלְכֵנוּ לְעִבּוּדֶךָ וְחַזִּירֵנוּ בְּתִשּׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשּׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטֵאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלַח
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנוּן הַמֵּרַבֵּה לְסִלּוֹת:

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִתַּרְחָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חֲזָק
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֶל תָּפֶן אֶל רְשָׁעֵנוּ
וְאֶל תַּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְאֶל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ: הֵיחָ נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ יְהִי
נָא חֲסִידְךָ לְנַחֲמֵנוּ טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ כַּדְבָר שְׁנֵאמַר: וְהָיָה טָרֵם-יִקְרָאוּ
וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מַדְבָּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמֶּעַ: כִּי אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלֹתֵנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מִפְתָּיֵנוּ ^ו כִּי אֶל מֶלֶךְ רּוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רּוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית
דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בְּרִךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה
וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרִכָּה) (בְּחורף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשַׂעֲנֵנוּ מִטּוֹבְךָ וּבְרִךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשׁוּפָר גְּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וּמִבְּצָנוּ יַחַד
מֵאֲרָבֶעַ כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ, גִּדְּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה
וּמְלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבָרְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

^ו תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָה הַנִּפְשָׁה
וְרְפוּאָה הַגּוּף לְחִלּוֹהָ (פְּלוֹנִי בן פְּלוֹנִי) בְּתוֹךְ שָׁעַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיְבִי
עִמָּךְ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשָּׁבֵר וּתִמָּגֵר וּתִכְנִיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ יִחַמּוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וּשְׁמִי חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי
בָךְ בָּטַחְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וּתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְה
אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֶן: vi
בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוֵם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִנִּינוּ כָּל חַיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ, קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וּתְחִנּוּנִים אַתָּה וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל
תִּשְׁיָבֵנו vii כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

vi בתשעה באב: נחם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת-אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הָעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַתְּבוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהּ וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ
וְהַתְּבוּיָה מִמִּבְּדוּדָהּ וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה בְּאֶשָׁה עֲקָרָה
שְׁלֵא יִלְדָה. וְיִבְלָעוּהָ לַגִּינוֹת וְיִירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים. וְיִטְּלוּ אֶת-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
לְחֶרֶב וְיִהָרְגוּ בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל-כֵּן צִיּוֹן בְּמֶר תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ.
לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם מְעִי מְעִי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יי בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה
עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. כְּאֲמוֹר: גָּאֲנִי אֶהְיֶה לָהּ נֶאֱמָרִי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְקַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבִנֵּה יְרוּשָׁלַם: , את צמח...

vii בתענית ציבור היחיד אומר כאן "עננו", אלא מסיימים ב"כ! אַתָּה שׁוֹמֵעַ..."
עָנְנוּ יי עָנְנוּ בְּיוֹם צוּם תַעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֵל תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּסָּתֵר
פְּנֵיךְ מִמָּנּוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ: הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ טָרָם

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אלהינו ואלהי אבותינו נעלה ונבא ונגיע ונראה ונרצה וישמע ויפקד ויזכר
וזכוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזיקנו עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכניתו
לציון:

נקרא אליך עננו כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:

בחזרת הש"ץ - מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית: ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחייתנו וקיימתנו: כן תחננו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו
לחצרת קדשך לשמר חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור: נוֹדֶה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיד שפכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שפכל עת ערב ובקר וצהרים:

הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
 כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:
 בלבב שלם על שאנו מודים
 לך ברוך אל תהודאות:

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפָּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים בנים אחד בשלושה עשר לתדש שנים עשר הוא תדש אדר ושללם לבזו: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולחעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עוֹסְקֵי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כתיזם הזה: ואחר כך באו בגיך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:</p>
--	--

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני בריתך:

וְכָל הַחַיִּים יִיְדוּךָ סֶלָה וַיִּתְּלָלִי אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ וְעִזְרַתְנוּ
סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הטוב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה לַיהוּדוֹת:

בחזרת הש"ץ אֵלֵהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בַּבִּרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֶן וּבְנָיו כְּתָנִים עִם
קְדוּשַׁךְ כְּאֲמֹר:

יְבָרְכֶךָ יי וישמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן
 יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּנּוּךָ: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן
 יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וִישִׁם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן

שְׁלוֹם רַב עַל

בתענית ציבור:

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
תְּשִׁים לְעוֹלָם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: בִּרְכֵנוּ אֲבוֹנֵינוּ כָּלֵנוּ
כִּי אַתָּה הוּא מִלֶּךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלֹם:
כִּי אַתָּה הוּא מִלֶּךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלֹם:
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָּה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי בעש"ת: בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ נִזְכֹּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים וְלְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלֹם:
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל תַּחֲשׁוּבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדֵיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעֲנֵנִי:

היחיד בקבלת תעניתו, במנחה לפני התענית אומר כאן:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְכָּה לְמַחֵר:

ואם בדעתו שלא להשלים את תעניתו יוסיף:

עַד תֵּצֵי חַיִּים: א: עַד אַחֲרֵי תְּפִלַּת מְנַחָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן וְתִבָּא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶה עֲתִירָתִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה: יְהִיו לְרָצוֹן ...

היחיד המתענה ביום תעניתו אומר כאן:

רבון העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש קים אדם חוטא מקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי: יהי רצון מלפניך שיהי חלבי ודמי שנתמעט היום כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרגני:

יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תהלים יט

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבך ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

מלאכי ג

בימים שאין בהם תחנון ממשיכים עם "עלינו" עם' 78

בעש"ת (לא בערב שבת) אומרים "אבינו מלכנו" עם' 64

תחנון

אין נופלים אפים בערב שבת, בבית אבל, בראש חודש, כל חדש ניסן, ראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

ויאמר דגד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא ביד-יהוה כירבים רחמי וביד-אדם אל-אפלה: רחום ותנון, חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני

וי אל-באפך תוכיחני	ואל-בחמתך תיסקני:
תנני יי כי אמלל אני	רפאני יי כי נבחלו עצמי:
ונפשי נבחלה מאד	ואתה יי עד-מתי:
שובה יי חלצה נפשי	הושיעני למען חסדך:
כי אין במוות זכרך	בשאול מי יודה-לך:
יגעתי באנחתי	אשחה בכל-לילה מטתי
בדמתי ערשי אמסה:	עששה מפעס עיני

סִוְרוּ מִמְּנֵי כָּל-פֶּעַלִי אֲנִי	עֲתִקָּה בְּכָל-צוּרָי:
שָׁמַע יי תַּחֲנֹתִי	כִּי-שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי:
יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל-אִיְבֹי	יי תַּפְלֹתִי יִקַּח:
	יָשָׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע:

בתענית ציבור:

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל: שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיוחדים שמוך יי אלהינו יי אחד: שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המושלשים בשלוש קדושות קדוש קדוש קדוש: מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה-נעשה כי עליך עינינו: זכר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם קמה: יהי-חסדיך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל-תזכר-לנו עונת ראשנים מחר יקדמונו רחמיה כי דלנו מאד: חננו יי חננו כי-רב שבענו ביו: ברגז רחם תזכור: כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו: > עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמוך והצילנו וכפר על-חטאתינו למען שמוך:

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן: והא שמוה רבא מברך לעלם ולעלמי לעלמי ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמוה דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא (* בעש"ת: לעלא לעלא מכל ברכתא) וסירתא תשבתא ונחתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן: (קהל: קבל ברחמים וברצון את תפלתינו:)

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא: ואמרו אמן: (קהל: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:)

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן: (קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

ד"ה ב' כ
תהלים כה
תהלים לג

תהלים עט
תהלים קכג
תהלים קכ
תהלים קג
תהלים עט

תהלים קיג

תהלים קכא

עלינו

אין אומרים "עלינו" עם מתפללים ערבית מיד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּת לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כַּגִּוְיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם,
וּגְזַלְנוּ כָּכֵל-הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מְשַׁתְּחוּיִם לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְנִחַנּוּ בִּזְרָעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיָסַד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשׁוֹכֵנֶת עָזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
עוֹד, אֲמֵת מְלֻכְנוּ, אָפֶס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
אֶל-לִבְכֶּךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרֶתוֹן, לְתַשֵּׁן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בַּשָּׁמַיִם, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
וַיִּפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם
אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד:

ערבית לחול

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הַעֲמָדִים בְּבֵית־יְיָ
בְּלִילֹת: שְׁאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: וּבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ:

תהלים קל"ד

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

ג' פ

תהלים מו

יְיָ צְבָאוֹת אֱשֶׁר־אָדָם בָּטַח בְּךָ:

ג' פ

תהלים פ"ד

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

ג' פ

תהלים כ

וַתִּגְדֹּל וַתִּקְדָּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהָ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֵלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
לְעֵלְמָא לְעֵלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם וְכַפָּר עוֹן וְלֹא יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲרִיר
כָּל־חַמָּתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

תהלים ע"ט

תהלים כ

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין

אֱלֹהִים: סֵלִי לְרַכֵּב בְּעֲרֻבוֹת בֵּינָה שְׁמוֹ וְעֲלֵנוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרַכָּה

תהלים ס"ו

וַתְּהַלָּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

תהלים ק"ג

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֲרָבִים
בְּחֻקָּמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹ: בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלָל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר: וּמַעְבִּיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה
וּמִבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: > אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת: תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת: עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נָשִׂית בַּחֲקִיךָ וְנִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם
נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה: > וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אוֹהֵב, עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהְבֶּתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהְבָּה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפֹּת דִּגְלָה וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לַבְהֶמְתָּךְ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמַרְוּ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה
לִבְבְּכֶם וְסוֹרְתֶם וְעַבְדֵּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אֶף-יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדִּיתֶם מִחֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם:
וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדִיתֶם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: וּכְתַבְתָּם
עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ

דברים י

דברים י

דברים יא

במדבר יו

לָהֶם צִיצַת עַל-כַּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצַת הַכַּנָּף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לֹאֲלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אַמֶּת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתוֹ וְנֶאֱמָנוּ
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: תְּפִלָּתֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים מְלָכֵנוּ תְּגִילָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים:
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעֹשֶׂה
גְּדֻלּוֹת עַד-אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד-אֵין מִסָּפֵר: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים
וְלֹא-נָתַן לָמוֹט רִגְלָנוּ: הַמְדִּירֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קִרְנֵנוּ עַל
כָּל שֹׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפִּרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בָנוּ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ:
◊ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

איוב ט

תהלים טו

קוהל: מִי-כִמְכָּה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֹשֶׂה
כָּלָא:

שמות טו

ש"ץ: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

קוהל: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

שמות טו

וְנֶאֱמַר: כִּי-פָדָה יְיָ אֶת-יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֹל
יִשְׂרָאֵל:

ירמיה לא

השְׂכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהַגֵּן
בַּעֲדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהַסֵּר שֹׁטֵן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: ◊ וְשִׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדְךָ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וּיְמֵלָא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
וְשִׁמּוֹחַ יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: כִּי לֹא-יִשָּׁשׁ
יְיָ אֶת-עַמּוֹ בַּעֲבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹו לְעַם:
וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמִלְכָּךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: יְהִי-חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּפַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: כָּל-גּוֹיִם
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל
אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ
נִזְדָּה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר נִסְפָּר תַּהֲלֻתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ בְּיוֹם: בָּרוּךְ יְיָ
בְּלֵילָה: בָּרוּךְ יְיָ בְּשַׁכְּבֵנוּ: בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
וְחַמְתִּים: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפֶּשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ: בְּיָדְךָ אֲפָקִיד
רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׂבֻשָּׁמִים יַחַד שְׁמֶךָ וְקִיָּם
מִלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמִלְכָּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֶמֶר לְצִיּוֹן
מִלְכָּךְ אֱלֹהֶיךָ: יְיָ מִלְכָּךְ יְיָ מִלְכָּךְ יְיָ מִלְכָּךְ לְעַלָּם וְעַד: ◊ כִּי הַמְּלָכוֹת
שָׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מִלְכָּךְ אֶלָּא אַתָּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמִּלְכָּךְ בְּכָבוֹד תָּמִיד וּמִלּוּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד וְעַל כָּל
מַעֲשָׂיו:

תהלים 99
תהלים קלה
תהלים עב

תהלים קד

תהלים קיג
שמואל א' יב

מלכים א' יח

זכריה יד

תהלים לג
תהלים קו

תהלים עט

איוב יב
תהלים לא

תהלים י
תהלים צג
שמות טו

וַיִּתְּנֵנִי לְוִיתֵי שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרְא כְּרֵעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחֵיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
לְעָלְא לְעָלְא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכָּל יִזְכֹּר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַתְבָּה:

(בעש"ת: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים)
וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְסַיֵּם אַמּוֹנְתּוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר וְצוּרֵנוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים)
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה
יְיָ *האל* (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה
יְיָ *האל* (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך בינה דעה
והשכל: ברוך אתה יְיָ חונן הדעת:

תשיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלכנו לעבודתך ותחזירנו בתשובה
שלמה לפניך: ברוך אתה יְיָ הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח
אתה: ברוך אתה יְיָ חנן המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק
אתה: ברוך אתה יְיָ גואל ישראל:

רפאנו יְיָ ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה ותעלה רפואה
שלמה לכל מכותינו ^{viii} כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יְיָ רופא חולי עמו ישראל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית

דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

ברך עלינו יְיָ אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
ותן (בקיץ: ברכה) (בחורף: טל ומטר לברכה) על פני האדמה
ושבענו מטובך וברך שנותנו כשנים הטובות: ברוך אתה יְיָ מברך
השנים:

^{viii} תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחולה (פלוני בן פלוני) בתוך שאר חולי ישראל:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ: ברוך אתה יי מקבץ. נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו גון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים וצדקנו במשפט: ברוך אתה יי *מלך אוהב צדקה ומשפט (* בעש"ת: המלך המשפט):

ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל הרשעה פרגע תאבד. וכל אויבי עמך מהרה יפרתו. והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בנימינו. ברוך אתה ה', שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יחמו רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בנימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תבין: ברוך אתה יי בונה ירושלים:

את צמת דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קנינו כל היום: ברוך אתה יי מצמיח. קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים ובכצון את תפלתנו כי אל שומע תפלותינו ותחנונינו אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים: ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל בכצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לִפְלִיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זְכוּרֵנוּ וְיִי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָכְךָ
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְךָ עַת עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרָיִם:
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ
לָךְ:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בפורים:	בִּימֵי מָרְדֳּכָי	בחנוכה:	בִּימֵי מַתִּיתָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה		גְּדוֹל חֲשֹׁמְנִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן	
כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן		הִרְשָׁעָה עַל עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרָתְךָ	
הִרְשָׁע בִּקְשׁ (אסתר ג)		וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ	
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּדוֹ		הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם רַבָּת אַת	
אֶת־כָּל־תִּי־הַיּוֹדִים מְנַעַר		רִיבָם דָּגַת אֶת דִּיגָם נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם:	
וְעַד־זֶמֶן טַף וְנָשִׁים בָּנוּם		מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד	

מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד
צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: וליך
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי
חגכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

אחד בשלושה עשר לחדש
שנים-עשר הוא-חדש
אדר ושללם לבו: ואתה
ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו ונשבות גמולו
בראשו ותלו אותו ואת
בניו על העץ:

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאח להודות:

בחזרת הש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפיו אחרון ובניו כהנים עם
קדושך כאמור:

יברכה יי וישמרה: כן יהי רצון
יאר יי פניו אליך ויחנה: כן יהי רצון
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: כן יהי רצון

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל
השלום: וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך:

ברוך אתה יי בעש"ת: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך בית ישראל
לחיים ולשלום: ברוך אתה יי עושה השלום:
ישראל בשלום:

אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בנצח לכל חסדי: פתח לבני בחיבתך ורמזותיך מרדפות נפשי:

וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ: לְמַעַן יַחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִפִּי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

תהלים ס
תהלים ט

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל-הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנִּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

מלאכי ג

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַי וְהַבְרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעָלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא * (בעש"ת: לְעָלָא לְעָלָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אין אומרים 'ויהי נעם' כאשר יום טוב חל בשבוע הבא.

וַיְהִי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָנָהוּ:

תהלים צ

יֹשֵׁב בְּסִתְרַ עֲלִיּוֹן בָּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי-בָּנִי: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַיוֹת: בְּאֲבָרְתּוֹ יִסָּד לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִחֲרָה אֲמַתּוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּתַח לַיִלָּה מִחוּץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִתְלַךְ מִקֶּשֶׁב יִשׁוּד צְהָרִים: וְפֹל מִצִּדְּךָ אֵלַי וּרְבִבָּה מִיְמִינְךָ אֵלַיךְ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וּשְׁלָמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא-תֵאָנֶה אֵלַיךְ רָעָה וְנָגַע לֹא-יִקְרַב בְּאַחֲלָה: כִּי מִלֵּאכָיו יִצְוֶה-לָּךְ לְשִׁמְרְךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כִּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן-תִּגָּבַן בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְתִנִּין: כִּי בִי חֹשֶׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאִכְבְּדֶהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

תהלים צא

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרִין: קָדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוּמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה
קָדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קָדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל אֲרָעָא זִיו יְקָרָה: ◊ וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל:
בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

וְנִטְלָתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קָל זִיע סְגִיא דְּמִשְׁפָּחִין וְאָמְרִין: בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּי מְאַתַּר בֵּית שְׁכִינְתָּה: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד:

יְיָ מְלֻכּוֹתָהּ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אַבְתִּינֵנוּ שְׁמֵרָה-נָּא לְעוֹלָם לְגַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ וְהַכֵּן לְבָבָם
אֱלֹהֵיךְ: וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל-חֲמָתוֹ: כִּי-אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסֻלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קָרְאִיךְ:
צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינֵנוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל
יְשׁוּעָתָנוּ סֻלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֻלָּה: יְיָ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יְיָ אֲדָם בְּטַח בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וַחֲיֵי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יַפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם
בְּלִבָּנוּ אֶתְּבִיתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא
נִיגַע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה:

וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִנְחֵה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמַּשִּׁית וְלַחֲיֵי
הָעוֹלָם תְּבָא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֻדָּה:
בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יְבַטֵּחַ בֵּינוּ וְהִנֵּה יְיָ מְבַטְחֵנוּ: בְּטַחוּ בֵּינוּ עַד-עַד כִּי
בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: ◊ וַיְבַטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

תהלים כב
ישעיהו

יחזקאל ג

שמות טו

דה"א כט

תהלים עט

תהלים פו

תהלים קיט

מיכה ז

תהלים סח

תהלים מז

תהלים פד

תהלים ס

תהלים ל

רמיה יז

ישעיה כו

תהלים ט

ישעיה מב

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעֵלְא
 לְעֵלְא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (קהל: קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ)
 תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (קהל: יְהִי שְׁם יְיָ מְבָרַךְ לְמַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם)
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (קהל: עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצֵי:)
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

תהלים קיג

תהלים קכא

בחנוכה מדליקים את המנורה עמ' 121

בפורים קוראים את מגילת אסתר עמ' 123

בימי ספירה סופרים כאן את העומר עמ' 93

עלינו

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם. וגורלנו ככל-המונם. שהם משתחווים להבל וריק. ומתפללים אל אל לא יושיע. נאנחנו פורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבתי מרומים. הוא אלהינו. אין עוד. אמת מלבנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל-לכבוד כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:

דברים ד

על בן נקנה לך יי אלהינו. לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר ותנו. ויבטלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלך בכבוד:

~ ספירת העמר ~

הַנִּי מְקִיִּים מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעֶמֶר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה:
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת
שָׁבוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל

ויקרא כב

היום יום אחד לעמר:	ט"ז ניסן	1
היום שני ימים לעמר:	י"ז ניסן	2
היום שלשה ימים לעמר:	י"ח ניסן	3
היום ארבעה ימים לעמר:	י"ט ניסן	4
היום חמשה ימים לעמר:	כ' ניסן	5
היום ששה ימים לעמר:	כ"א ניסן	6
היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעמר:	כ"ב ניסן	7
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעמר:	כ"ג ניסן	8
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעמר:	כ"ד ניסן	9
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעמר:	כ"ה ניסן	10
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעמר:	כ"ו ניסן	11
היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעמר:	כ"ז ניסן	12
היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעמר:	כ"ח ניסן	13
היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעמר:	כ"ט ניסן	14
היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעמר:	ל' ניסן	15
היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעמר:	א' אייר	16
היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר:	ב' אייר	17
היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר:	ג' אייר	18
היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר:	ד' אייר	19
היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעמר:	ה' אייר	20
היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעמר:	ו' אייר	21
היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר:	ז' אייר	22
היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר:	ח' אייר	23
היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט' אייר	24
היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י' אייר	25
היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	יא אייר	26
היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר:	יב אייר	27

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעמר:	י"ג אייר	28
היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר:	י"ד אייר	29
היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעמר:	ט"ו אייר	30
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט"ז אייר	31
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י"ז אייר	32
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעמר:	י"ח אייר	33
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר:	י"ט אייר	34
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעמר:	כ' אייר	35
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"א אייר	36
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ב אייר	37
היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	כ"ג אייר	38
היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	כ"ד אייר	39
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	כ"ה אייר	40
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעמר:	כ"ו אייר	41
היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעמר:	כ"ז אייר	42
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"ח אייר	43
היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ט אייר	44
היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעמר:	א' סיון	45
היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעמר:	ב' סיון	46
היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעמר:	ג' סיון	47
היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעמר:	ד' סיון	48
היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעמר:	ה' סיון	49

הַרְחַמֵּן הוּא יַחְזִיר עֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָהּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְּמִנִיּוֹת:

לְמַנְצָח בְּנִינָת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ
סֵלָה: לְבַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָךְ בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוַעְתָּךְ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יִוְדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאָמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
וּלְאָמִים בְּאֶרֶץ תִּנָּחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יִוְדוּךָ עַמִּים כָּלֵם:
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכֵּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אֲפֹסֵי־אָרֶץ:

במוצאי יום טוב מתחילים כאן:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל־חַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

וַיִּתְּבַרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְּפָאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין

אֱלֹהִים: סֵלִו לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לִפְנֵיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה

וּתְהִלָּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

תהלים 118

תהלים קיג

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעַרִיב עַרְבִים

בְּחֻקָּמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים

וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ: בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה

גּוֹלֵל אֹרֶךְ מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ: וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה

וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ◊ אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד

יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אַתְּהֵב עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַתְּהֵב: תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים

אוֹתָנוּ לְמִדָּת: עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשִּׁית בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח

בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ וּבָהֶם

נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: ◊ וְאַתְּהֵבָה אֵל תָּסִיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ אוֹהֵב, עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

דברים 1

וְאַתְּהֵבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ

וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:

וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטִשְׁפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת

בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים 10

והִיָּה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדּוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אַרְצְכֶם בָּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפַּת דִּגְלָה וְתִירְשָׁה וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בַּשָּׂדֶה לִבְהֶמְתְּךָ וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרְוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְיָ בְּכֶם וְעָצָר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִחֶרֶה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לטוֹשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבֶתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמִיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִילְתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מִלִּפְנֵי הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם גִּפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לָמוֹט רִגְלָנוּ: הַמְדַּרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרָם קִרְנָנוּ עַל כָּל שֹׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפֶּרֶעַה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

מתוכם לחירות עולם: המעביר בְּנֵי בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף אֶת רוֹד־פִּיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בְּנֵי גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ:
 ◊ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

קהל: מִי־כַמְכָה בָּאֵלֶם יְיָ מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שמות טו

ש"ץ: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

שמות טו

ונאמר: כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

ירמיה לא

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לַחִיִּים וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ וְתַקַּנְנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְגִזּוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תַסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: ◊ וְשָׁמֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לַחִיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם וְשָׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטָּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹו לְעַם: וַיִּרָא כָל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּאֲמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: יְהִי־תְסֻדָּתְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּקְבִיצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: כָּל־גּוֹיִם

תהלים ט

תהלים קלה

תהלים עב

תהלים קד

תהלים קיג

שמואל א' יב

מלכים א' יח

זכריה יד

תהלים לג

תהלים קו

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַפָּנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל
 אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ
 גֹּדֶה לָךְ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר נְסִיפָר תִּהְלֶלְתָּךְ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם: בָּרוּךְ יְיָ
 בְּלַיְלָה: בָּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבְּנוּ: בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִיָּדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְחַמְּתִים: אֲשֶׁר בָּנִדּוּ נֶפֶשׁ כָּל־חַי וָרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ: בִּיָּדְךָ אִפְקִיד
 רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֶמֶר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹד תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל
 מַעֲשָׂיו:

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחִיּוֹנוֹ
 וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמֵי אֱמִינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהָ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֻלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעשי"ת:
 לְעֻלְמָא לְעֻלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפילת העמידה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶלְתָּךְ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַל־הִי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

(בעשי"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים

וּכְתִבְנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אֲבֹרָהִם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לחישיע:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחדסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקנים אמונתו לישיני עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: (בעש"ת: מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים:) ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. אתה חוננתנו למדע ותורתך נתלמדנו לעשות חשי רצונך ותבדילנו יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה: אבינו מלכנו החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חטא ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך: וחננו מאתך בינה דעה והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה: ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח אתה: ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:

רָאָה בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וְגָאֲלָנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי גּוֹאֵל חֲזַק
אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אֶתָּה וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ ix כִּי אֵל מֶלֶךְ רוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית
דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בְּרֹךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה
וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרֶכֶה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבְרֹךְ שְׁנוֹתָנוּ כְּשָׁנִים תְּטוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וּמִבְּצָנוּ יָחַד
מֵאֲרָבַע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְסַבֵּן, נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הוֹשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאִנְחָה
וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבִרְךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיֵבִי
עִמּוֹךְ מִהֶרָה יִכְרֹתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֶרָה תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ
בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיֵבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל יְהוּמוֹ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב

ix תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֶרָה רַפּוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָה הַנִּפְשָׁה
וְרַפּוּאָה הַגּוּף לְחִילָה (פִּלּוּזִי בִּן פִּלּוּזִי) בְּתוֹךְ שָׁעַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

לכל הבוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוִלָם לֹא נָבוֹשׁ כִּי
בְךָ בָּטְחֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה
אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵינָן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוֶה בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיַּינוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ, קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תַּפְלָתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלָתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם
אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתַּפְלָתָם וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר
בֵּיתְךָ: וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּנֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קִדְשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זְכָרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבָּכַל
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם:
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנו
לָךְ:

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקֵן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

<p>בַּחוּכָה: בַּיָּמִי מִתְתַּנְּהוּ בֶן יוֹחָנָן כְּתוּב גְּדוֹל חֲשַׁמְנִי וּבָנָיו כְּשַׁעְמָדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲסִי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדָּת לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת אֵת רִיבָם דָּגַת אֵת דִּיגָם נִקְמָת אֵת נִקְמָתָם: מִסְרָת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְטַמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְנָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ: וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקֵן כְּתוּבִים הַזֶּה: וְאַחֲרַי כֶּהָא בְּגִיָּה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֵת הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ אֵת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּתַצְרוֹת קִדְשְׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:</p>	<p>בַּפּוּרִים: בַּיָּמִי מִרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה כְּשַׁעְמָד עֲלֵיהֶם הָמָן הִרְשָׁע בִּקְשׁ (אסתר ג) לְהַשְׁמִיד לְהַרְגׁ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנֶּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בָּנוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרָתָה אֵת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּתָ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאַתָּה בָּנִיו עַל הָעֵץ:</p>
---	---

וְעַל כָּלָם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני בריה:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְיֶה לָּךְ אֵת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ
סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

בחזרת הש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּנָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו כְּתָנִים עִם
קַדוֹשָׁךְ כְּאֲמֹר:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: כֹּה יְהִי רָצוֹן
יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: כֹּה יְהִי רָצוֹן
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: כֹּה יְהִי רָצוֹן

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשָּׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֵת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשִׁלּוּמֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בִּסְפֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה
הַמְבָרֵךְ אֵת עַמּוֹ נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תִדּוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לִכְל תַּחֲוִה: פָּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיְנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצֶנּוּ יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵר־יִפִּי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קִדְּמָנוּת: וְעַרְבָה לֵינוּ מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְּמָנוּת:

מלאכי ג

בחול המועד ומוצאי יום טוב שלא במוצאי שבת דלג לקדיש תתקבל ועלינו עמ' 106

סופרים כאן העומר עמ' 93

מדליקים את המנורה לחנוכה כאן עמ' 121

— הַבְּדִלָּה בַּבַּיִת כִּנְסַת —

סִבְרֵי מִרְנָן וּרְבִנָּן וּרְבֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׂמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר

לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בְּרוּךְ

אַתָּה יי הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִבְרָא יי הַהֹלֵךְ בַּדְּרָכָיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁר־יִדּוּ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתֶּךָ כִּגְפֹן פְּרִיָּהּ בִּירְכָתִי בְּיָתֶךָ בְּנִידָה בְּשִׁתְּלִי
זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן יִבְרָךְ גֹּבֵר יִבְרָא יי: יִבְרָכֶךָ יי
מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה־בָּנִים לְבָנְךָ שְׁלֹם
עַל־יִשְׂרָאֵל:

תהלים קכ

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבִרְאָ כְּרֻעִיתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהָ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא: *לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרִכְתָּא (* בעש"ת: לְעֵלְא
לְעֵלְא מִכָּל בְּרִכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמָתָא דְּאָמִירָן בְּעֶלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:)

וְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: גְּזוּרֵי מַעַם יי עֲשֶׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:)

עֲשֶׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

תהלים קיג

תהלים קכא

— עֲלִינוּ —

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ
כְּגוֹנֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׂם חֻלְקֵנוּ כְּהֵם.

וּגֹדְלָנוּ בְּכָל-חַמוּנָם, שֶׁהֵם מְשַׁתְּחוּיִם לְהִבָּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
 אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עָזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
 עוֹד, אֲמֵת מְלֻכְנוּ, אֶפֶס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
 אֶל-לִבְכֶּךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
 עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַשֵּׁן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בַּשָּׁמַיִם, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
 וַיִּפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
 לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם
 אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבּוֹד:

~ הַבְּדִלָּה לַמּוֹצָאֵי שַׁבָּת ~

במוצאי יום טוב שלא היה בשבת רק אומרים "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל".

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה יְיָ וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה: וְשִׁאֲבָתָם־מִיָּוֶם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה: לִיְיָ הַיְּשׁוּעָה עַל־עַמּוֹךְ
 בְּרִכְתּוֹךְ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לַיהוּדִים
 הִיתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן וִיקָר: כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא
 וּבָשָׂם יְיָ אֶקְרָא:

סברי מרנן ורננן ורבבותי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מֵאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תַּמְבָּדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר
 לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ תַמְבָּדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

תהלים ג

תהלים מז

אסתר ח

ברכת הלבנה

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֹשׁ וַיָּרֵחַ הַלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צְנוּה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֻק־נֶתֶן
וְלֹא יַעֲבֹר: כִּי־אֲרָאָה שָׁמַיִךְ מַעֲשֵׂי אֲצַבְעֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
כּוֹנְנִתָּה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי־תוֹכְרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תַפְקֶדְנוּ:

לראות את הלבנה לרגע:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ
פִּיו כָּל צָבָאָם: חֶק וְזִמְנָן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם: שְׁשִׁים
וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם פּוֹעֵל אֱמֶת שֹׁפֵעַ עֲלֵתוֹ אֱמֶת: וְלִלְבָנָה אָמַר
שִׁתְּחַדָּשׁ עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטֶן הַעֲתִידִים לְהִתְחַדָּשׁ כְּמוֹתָהּ
וּלְפֶאֱר לַיוֹצֵרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדָּשׁ חֲדָשִׁים:

כל ז' הפסוקים הללו ג' פעמים:

בָּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ בָּרוּךְ עוֹשֶׂיךְ בָּרוּךְ קוֹנֵיךְ בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

כְּשֶׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד לְנִגְדְּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִיָּגַע בְּךָ בֶּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי
לִיָּגַע בִּי לְרָעָה:

תַּפֵּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וְנִפְחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יְדָמוּ כְּאֶבֶן:

כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וְנִפְחַד אִמְתָּה עֲלֵיהֶם תַּפֵּל:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

לחבירי: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם: להשב לחבירי: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יֵהָא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דּוֹדֵי הַנְּהִיגָה בָּא מִדְּלָג עַל־הַתְּהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַתְּבָעוֹת: דּוֹמָה

דודי לזכרי או לעפר האילים הנהגה עומד אחר כתלנו משגיח
מן-החלונות מציץ מן-החזרקים:

תנא דבי רבי ישמעאל: אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני
אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים: אמר אביי: הלכך צריך
למימרא מעמד:

מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה: ויהי רצון מלפניך יי
אלהי ואלהי אבותי למלאות פגימת הלבנה ולא יהיה שום מעוט:
ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה
קדם מעוטה שנאמר: את-שני המארת הגדלים ויתקנים מקרא שכתוב:
ובקשו את-יג אלהיהם ואת דגד מלכם אמן:

שיר השירים ח

בראשית א

חושע ג

שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי
עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגלך אל-יגים שמרה: הנה לא
יגים ולא יישן שומר ישראל: יי שמרה יי צלה על-יד מינה: יומם
השמש לא-יכבה וירח בלילה: יי שמרה מכל-רע ישמר את-נפשך:
יי שמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

תהלים קכא

הללויה הללו-אל בקדשו הללויה ברקיע עז: הללויה בגבורתו
הללויה כרב גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בגבול וכנור:
הללויה בתוף ומחול הללויה במנים ועגב: הללויה בצלצלי-שמע
הללויה בצלצלי תרועה: כל התשמה תהלל זה הללויה: כל התשמה
תהלל זה הללויה:

תהלים קנ

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה: לבעת בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי-תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו
אותו כל-אפסי-ארץ:

תהלים טו

קריאת שמע שעל המיטה

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך
ודברתם בהם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרכך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו: ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן: אמר לוי מחסי ומצודתי
אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה
מחץ יעור יומם: מדבר באפל יחלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך
אלך ורבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
תראה: כראתה יי מחסי עליון שמת מעונך: לא-תאנה אליך רעה
ונגע לא-יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך בכל דרכיך:
על-כפים ישאונך פן-תגף באבן רגלך: על-שחל ופתן תדרך תרמס
כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו כיי-ידע שמי: יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצתו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

יי מה-רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו
באלהים סלה: ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל-יי
אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי
יסמכני: לא-אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי: קומה יי הושיעני

דברים

דברים

תהלים

תהלים צא

תהלים ג

אֱלֹהֵי כִי־הַכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לִחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שְׁבָרָתָ: לִיגְ הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה:

הַשְׁכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים: וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ: וְתַקַּנְנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמוֹךָ:
וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן: וְהִסֵּר שָׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ: וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילָנוּ
אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בִּינְדֵךְ אֶפְקִיד רוּחִי פָדִית אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:

תהלים לא

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל־הַשָּׁטָן יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְיָ בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם
הִלּוֹא זֶה אוֹד מְצָל מֵאֵשׁ:

זכריה ג

הִנֵּה מִטָּתִי שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לִּי מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם
אַחֲזִי חָרָב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבּוֹ עַל־יָרְכּוֹ מִפֶּתַח בִּלְיָלוֹת:

שיר השירים ג

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ: קִנִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִנִּיתִי. קִנִּיתִי
לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי. יְיָ קִנִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ.

בראשית מט

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ	בְּטָרֶם כָּל יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בַּחֲפָצוֹ כָּל	אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָּכָלֹת הַכָּל	לְבָדּוֹ וּמְלוּךְ נִזְרָא:
וְהוּא הִקָּה וְהוּא הִנֵּה	וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוֹס לִי	מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בִּידּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישׁוֹן וְאַעִּירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי
 וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּשַׁכְּבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם: וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי נַחֲלוֹמוֹת
 רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים: וְתִהְיֶה מִשְׁתִּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ: וְהָאֵר עֵינֵי כֵּן
 אִישׁן הַמּוֹת: כִּי אַתָּה הַמַּאֲיֵר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּאֲיֵר
 לְעוֹלָם כָּלֹ בְּכַבּוֹדוֹ:

בדיקת וביטול חמץ

לפני הבדיקה בליל י"ד בניסן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל־בְּעוֹר חֻמֶּץ:

אחר הבדיקת הלילה מבטלים את החמץ:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתַי, דִּלָּא חֲמִיתִיה, וְדִלָּא בִּעְרִיתִיה,
לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

ישמור את החמץ שמצא עד הבוקר.

בערב פסח, לפני שעה השישית, שורפים את החמץ שמצה אתמול בלילה, ואומרים ביטול זו:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתַי, דְּחֲמִיתִיה דִּלָּא חֲמִיתִיה, דְּבִעְרִיתִיה
וְדִלָּא בִּעְרִיתִיה, לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

~ התרת נדרים ~

בערב ראש השנה אומרים התרת נדרים לפני בית דין של שלושה אנשים.

שָׁמְעוּ נָא רַבּוּתִי דִּינָנִים מִמָּחִים, כָּל נֶדֶר אוֹ שְׁבוּעָה אוֹ אָסוּר אוֹ קוֹנָם אוֹ חֶרֶם, שֶׁנֶּדַרְתִּי אוֹ נִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקִּיץ אוֹ בְּחִלּוּם, אוֹ נִשְׁבַּעְתִּי בִּשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁאִינָם נִמְחָקִים וּבִשֵּׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מִינֵי נִזְיוֹנוֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי וְאֶפְלוּ נִזְיוֹנוֹת שִׁמְשׁוֹן, וְכָל שׁוּם אָסוּר, וְאֶפְלוּ אָסוּר הִנָּאָה שְׁאָסַרְתִּי עָלַי אוֹ עַל אֲחֵרִים, בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל אָסוּר בֵּין בִּלְשׁוֹן אָסוּר אוֹ חֶרֶם אוֹ קוֹנָם וְכָל שׁוּם קִבְּלָה אֶפְלוּ שֶׁל מִצְוָה שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי, בֵּין בִּלְשׁוֹן נֶדֶר בֵּין בִּלְשׁוֹן נִדְבָה בֵּין בִּלְשׁוֹן שְׁבוּעָה בֵּין בִּלְשׁוֹן נִזְיוֹנוֹת בֵּין בְּכָל לָשׁוֹן, וְגַם הִנַּעַשָּׂה בְּתַקִּיעַת כָּף, בֵּין כָּל נֶדֶר וּבֵין כָּל נִדְבָה, וּבֵין שׁוּם מִנְהֵג שֶׁל מִצְוָה שֶׁנִּהְגָּתִי אֶת עֲצָמִי וְכָל מוּצָא שִׁפְתִּי שֶׁיֵּצֵא מִפִּי, אוֹ שֶׁנֶּדַרְתִּי וְנִמְרַתִּי בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת שׁוּם מִצְוָה מִהַמִּצְוֹת, אוֹ אֵיזוֹ הִנְהֵגָה טוֹבָה אוֹ אֵיזוֹ דָּבָר שֶׁנִּהְגָּתִי שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים וְלֹא הִתְנִיתִי שֶׁיִּהְיֶה בְּלִי נֶדֶר, הֵן דָּבָר שֶׁעָשִׂיתִי עַל עֲצָמֵי הֵן עַל אֲחֵרִים, הֵן אוֹתֵן הַיְדוּעִים לִי הֵן אוֹתֵן שֶׁבָּכָר נִשְׁכָּחוּ מִמֶּנִּי, בְּכֻלָּהוֹן מִתְחַרְטָנָא בְּהוֹן מַעֲקָרָא, וְשׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֲנִי מִמַּעַלְתְּכֶם הַתָּרָה עֲלֵיהֶם, כִּי יֵרָאֵתִי פֶּן אֶפְשֵׁל וְנִלְכַּדְתִּי חֵס וְשָׁלוֹם בַּעֲוֹן נֶדְרִים, וּשְׁבוּעוֹת וְנִזְיוֹנוֹת, וְחֻרְמוֹת וְאִסּוּרִין, וְקוֹנָמוֹת וְהִסְכָּמוֹת.

וְאִין אֲנִי תוֹהָא חֵס וְשָׁלוֹם עַל קִיּוֹם הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים הֵהֵם שֶׁעָשִׂיתִי, רַק אֲנִי מִתְחַרְט עַל קִבְּלַת הָעֲנָנִים בִּלְשׁוֹן נֶדֶר אוֹ שְׁבוּעָה, אוֹ נִזְיוֹנוֹת אוֹ אָסוּר, אוֹ חֶרֶם, אוֹ קוֹנָם, אוֹ הִסְכָּמָה, אוֹ קִבְּלָה בְּלִבִּי, וּמִתְחַרְט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אִמְרַתִּי הִנֵּנִי עוֹשֶׂה דָּבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר וּשְׁבוּעָה, וְנִזְיוֹנוֹת וְחֶרֶם וְאִסּוּר, וְקוֹנָם וְקִבְּלָה בְּלִבִּי, לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל הַתָּרָה בְּכֻלָּהוֹן, וְאֲנִי מִתְחַרְט עַל כָּל הַנֶּזְכֵּר, בֵּין אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמִמּוֹן, בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף, בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים אֶל הַנַּשְׁמָה, בְּכֻלָּהוֹן אֲנִי מִתְחַרְט, עַל לָשׁוֹן נֶדֶר וּשְׁבוּעָה וְנִזְיוֹנוֹת וְאִסּוּר וְחֶרֶם

וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין, המתחרט והמבקש התרה, צריך לפרוט הנדר, אך דעו נא רבותי, כי אי אפשר לפרטם, כי רבים הם. ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם, על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

הדינים ג' פעמים:

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחילים לך, הכל שרונים לך, אין כאן לא נדר, ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם, ולא אסור ולא קונם. יש כאן מחילה סליחה וכפרה. וכשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

המבקש ממשיך:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסרין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב, הן בהקנין הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם שאשכח לתנאי מודעה הזאת ואדר מהיום עוד, מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים לא שרירין ולא קיימין ולא יהון חלין כלל וכלל. בכלן מתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

וידוי

אָנא תבא לפְּנֵיךָ תְּפִילָּתֵנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּינוּ שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָּנִים
וְקָשִׁי עֶרְף לֹמֶר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ אַבֵּל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשָׁמְנוּ: בְּגִדְנוּ: גְּזֵלְנוּ: דִּבְרֵנוּ דָּפִי:
הֶעֱוִינוּ: וְהִרְשָׁעְנוּ: זָדְנוּ: חֲמָסְנוּ: טָפְלֵנוּ שָׁקֵר:
יַעֲצֵנוּ רָע: כְּזָבְנוּ: לָצְנוּ: מִרְדְּנוּ: נֶאֱצְנוּ:
סָרְדְנוּ: עֲוִינוּ: פִּשְׁעֵנוּ: צָרְדְנוּ: קִשְׁיֵנוּ עֶרְף:
רִשְׁעֵנוּ: שַׁחֲתֵנוּ: תַּעֲבָנוּ: תַּעֲיִנוּ: תַּעֲתֵנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל
כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי־אַמֶּת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: מִדָּה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מֵרוֹם וּמִדָּה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הָלֵא כָל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָצִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חַי: אַתָּה חֹפֵשׁ
כָּל־חַדְרֵי־בֵטָן: וּבִתֵּן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין
נִסְתָּר מִמֶּגֶד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכַּפֵּר־לָנוּ
עַל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דָּעַת:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי וּבִסְתֵּר:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי עֲרִיוֹת:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרֻמָּה:

על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביוצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יודעים:
 ועל כלם סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמר בית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשית שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם סלח לנו מחל לנו כפר לנו)

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
ועל כלם סלח לנו מחר לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת וערירי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות:

ועל כלם סלח לנו מחר לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין - סקילה
שריפה הורג וחנק:

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה בין שש-בה קום עשה ובין שאין
בה קום עשה: את-הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו את שגלוים לנו

בְּכָר אֲמָרְנוּם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדִינוּ לְךָ עָלֵיהֶם וְאֵת שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
 הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר - הַנִּסְתָּרֹת לִי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ
 וְלִבְנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כִּי אַתָּה סָלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמָחַלְתָּ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
 וּמִבְלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךָ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִזְכַּרְתִּי אֵינִי כֹדַאי וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּזְכַּרְתִּי כָּאֵלֹו לֹא נִזְכַּרְתִּי
 עֲפָר אֲנִי בְּחַיִּי קָל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי הִרְיֵנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מָלֵא בּוֹשָׁה
 וּבְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד
 וּמֵה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מִחוּץ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲכַל לֹא יָדִי וְסוּרִים
 וְחִלָּאִים רָעִים:

חֲנוּכָה

לפני הדלקת הנרות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחֲנִיכָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בַּיָּמֵן הַזֶּה:

רק בליל ראשון:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲנִינִי וְקִיָּמִנִי וְהַגִּיעָנִי לַיָּמֵן הַזֶּה:

אחר הדלקת הנרות:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנִי מְדַלִּיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבְוֹתֵינוּ עַל יְדֵי בְּחִינָה קְדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה
הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קִדְּשׁ הֵם וְאֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לְרְאוֹתָם
בְּלִבָּד כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ עַל נִסִּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ:

לֵךְ נָאָה לְשִׁבְחֲךָ

וְשֵׁם תּוֹדָה נְזַבְּחֲךָ

מִצָּר הַמִּנְבֶּחֶךָ

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

בִּיגוֹן כְּחֵי כָלָה

בְּשַׁעֲבוֹד מַלְכוּת עֲגֻלָּה

הוֹצִיא אֶת־הַסֶּגֶלָּה

יָרְדוּ כְּאֶבֶן מִצֻּלָּה:

וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְטָתִי

כִּי זָרִים עָבְדִּיתִי

מִעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי

תַּכּוֹן בֵּית תַּפְלָתִי

לָעֵת תַּכִּין מִטְבַּח

אֲזִ אֲגַמּוֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר

רַעוֹת שְׂבָעָה נִפְשִׁי

חֲנִי מִכְּרוֹ בְּקִשִּׁי

וּבִידּוֹ הַגָּדְלָה

חֵיל פִּרְעָה וְכָל־זֶרְעוֹ

דְּבִיר קִדְּשׁוֹ הִבִּיאֲנִי

וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְלֵנִי

וַיֵּין קַעַל מִסִּכְתִּי	כְּמַעֲט שְׁעֲבָרְתִּי
קֵץ בָּבֶל זֶרְבָּבֶל	לְקֵץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעֵתִי:
כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ בְּקֹשׁ	אֲגִי בֶן־הַמִּדְבָּא
וְנִהְיְתָה לוֹ לְמוֹקֵשׁ	וְנֶאֱנֹתוּ נִשְׁבָּתָהּ
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֵת	וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מִחֵית
רֶב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו	עַל הָעֵץ תִּלְיֵת:
יֻנְיָם נִקְבְּצוּ עָלַי	אֲזִי בִימֵי חֲשֹׁמְנִים
וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלִי	וְטָמְאוּ כָּל־הַשְּׁמָנִים
וּמְנוֹתַר קִנְקָנִים	נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים
בְּנֵי בֵינָה יָמֵי שְׁמֹנֶה	קִבְּעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:

יש מוספים:

תְּשׁוּפָה זְרוּעַ קִדְשָׁךְ	וְקָרֵב קֵץ הַיְשׁוּעָה
נָקָם נִקְמַת נַפְשִׁי	מִיַּד מַלְכוּת הָרָשָׁעָה
כִּי אֶרְכָּה לִי הַשְּׁעָה	וְאֵין קֵץ לְזֹאת הַרְעָה
בְּצֵל צִלְמוֹן תִּתְרַדֶּף אֲדָמוֹן	וְתִבְיֹא רוּעִים שְׁבָעָה

פּוּרִים

מברכים לפני קריאת המגילה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִקְרָא מִגִּלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו הָהֵם
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה:

רק בערבית:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְיָמֵינוּ הַזֶּה:

לאחר הקריאה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְתִדֶּן אֶת דִּינֵנוּ
וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל
הַמוֹשִׁיעַ:

לאחר הקריאה. בשחרית מתחילים ב"שושנת יעקוב":

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים:
בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נָצַר זֶדוֹן מְזַרֵּעַ עֲמָלָק:
גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר וּגְדָלְתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכָד:
דָּמָה בְּנִפְשׁוֹ לְלִפְּוֹד וְנִלְכַּד בַּקֶּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהֲרָה:
הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שְׁנֵאת אֲחִים לְבָנִים:
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמֻלְתּוֹ עַל אָגֵי נוֹלֵד אוֹיֵב:
זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכַּד טָמֵא בִידֵי טָהוֹר:
חֲסֵד גָּבַר עַל שְׂגָגַת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חַטָּא עַל חַטָּאוֹ:
טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִיּוֹ וַיִּתְּמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה:
יָדוֹ שָׁלַח בַּקְּדוּשָׁי אֶל כֶּסֶף נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם:
כָּרְאוֹת מְרֻדָּכִי כִּי יֵצֵא מִצָּר וְדָתִי הָמָן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשָׁן:

לְבַשׁ שָׂק וְקָשָׁר מִסָּפֶד וְגִזָּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאָפֶר:
 מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וּלְמַחֹל חַטָּאת עוֹן אֲבוֹתֵינוּ:
 יֵץ פָּרַח מְלוּלָב הֵן הִדְסָה עֲמֻדָּה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים:
 סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהֶמֶן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּיִנִּינִים:
 עֲמֵד בַּעֲשָׂרוֹ וְנָפַל בְּרָשָׁעוֹ עֲשֵׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו:
 פִּיהֶם פִּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה כִּי פוֹר הֶמֶן נִהַפֵּךְ לְפוֹרְקָנוֹ:
 צָדִיק נִחָלֵץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נִפְשׁוֹ:
 קִיָּמוֹ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים וּלְשִׁמּוּחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
 רְאִיתָ אֵת תַּפְּלַת מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר הֶמֶן וּבָנָיו עַל הָעֵץ תִּלִּית:
 שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׁמְחָה בְּרֹאוֹתָם יַחַד תִּכְלַת מֶרְדֵּכִי:
 חֲשׂוּעֵתָם הָיִיתָ לְנִצָּח וְתַקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
 לְהוֹדִיעַ שָׁכַל קִנְיָךְ לֹא יִבָּשׁוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּח כָּל תַּחוֹסִים בָּךְ:
 אֲרוֹר הֶמֶן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי בְּרוּךְ מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי:
 אֲרוֹרָה יִרְשׁ אֵשֶׁת מִפְּחִידֵי בְּרוּכָה אֲסֵתֵר מְגִינָה בַּעֲדֵי וְגַם חֲרִבּוֹנָה
 זְכוֹר לְטוֹב:

ברית מילה

ברוך הבא!

מוהל: זה הפסא של אליהו זכור לטוב:

מוהל מיד לפני החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה:

אבי הבן מיד לאחר החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

קהל: בשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחפזה ולמעשים טובים:

המברך:

סברי פהנים [מורה מורינו הרב] מרנן ורננן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו מבטן וחזק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צנה להציל ידידות שארנו משחת: למען בריתו אשר שם בבשרנו: ברוך אתה יי בוראת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו ^x קים את תילד תזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל (פלוני בן פלוני) ^{xi} ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בברי בטנה ותגל אמו בגן עדן בברי בטנה בכתוב: ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי:

משלי כג

יחזקאל טו

^x כשהאב מוהל יאמר: קים את בני תילד תזה לי ולאמו

^{xi} כשהאב מוהל יאמר: אשמח ביוצא חלציו

נותן באצבעו מהיין בפי התינוק.

וְנֹאמַר: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְף דְּוָר: אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת־אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם: וְנֹאמַר: וַיִּמָּל אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כְּאַשֶּׁר
 צִוָּה אֱלֹהִים: הוֹדְנוּ לִי כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדְנוּ לִי
 כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: פלגוני זֶה תִּקְטֵן גָּדוֹל יִהְיֶה: כְּשֵׁם שְׁנִכְנֹס
 לְבָרִית בֶּן יָכֹנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

תהלים קה

בראשית כא

תהלים קיח

פדיון הבן

אב הבן: אִשְׁתִּי (פלונית בת פלוני) יִלְדָה לִי בֶן זָכָר (פלוני בן פלוני) בְּכוֹר
פֶּטֶר רָחֵם וְהָרִי הוּא שְׁלֵף:

הכחן: אִי זֶה תִּרְצֶה יוֹתֵר אֶת בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ זֶה אוֹ חֲמִשָּׁה סְלָעִים דָּמִי
פְּדִיוֹנוֹ?

האב נוטל את הכלי עם המעות בידו:

אֶת בְּנִי בְּכוֹרִי אֲנִי רוֹצֶה יוֹתֵר וְהָא לֶךָ חֲמִשָּׁה סְלָעִים בְּפְדִיוֹנוֹ:

אב: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחְיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

הכחן נוטל את המעות:

כולם: בְּנֶךָ פְּדוּי בְּנֶךָ פְּדוּי בְּנֶךָ פְּדוּי:

הכחן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

יש נוהגים שהכחן נוטל את המעות ומוליכם בידו על ראש הבן ואומר:

זֶה תַּחַת זֶה זֶה חֲלוּף זֶה זֶה מְחוּל עַל זֶה יָצָא זֶה לַכֶּהֱן: וְנִכְנָס זֶה
הַבֵּן לְחַיִּים לַתּוֹרָה וּלְיִרְאָת שְׁמַיִם: יְהִי רָצוֹן שְׁכֶשֶׁם שְׁנִכְנָס לַפְּדִיוֹן
כֵּן יִכָּנֵס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

הכחן מברך הבן:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: וַיֵּשֶׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם
לֶךָ שָׁלוֹם: יְיָ שְׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יְדֵי מִיִּנְךָ: כִּי אֶרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע וְיִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: אָמֵן:

במדבר ו

תהלים קכא
משלי ג
תהלים קכא

~ ברכת המזון ~

בשבת וביו"ט:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים: אֲזִי וּמִלֵּא שְׁחָק
פִּינֵנוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָגַח אֲזִי וְאִמָּרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגְדִּיל
יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת־שְׁבוּתָנוּ כְּאַפִּיקִים בְּנֶגֶב:
הִזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הִלְוֹךְ יִלְוֶה וּבִכְוֶה נִשָּׂא מִשָּׁד־הִזְרָע
בְּאִיבָא בְּרָנָה נִשָּׂא אֱלֻמָּתֵיו:

כאשר שלש (או יותר) אכל ביחד מברכים ב"זמון":

המזמן מרים כוס יין:

רבותי נְבָרְךָ! או רבותי וויר וואָלען בַּעֲנִשְׁעֵן!	המזמן:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרְךָ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:	כולם:
בְּרָשׁוֹת ... נְבָרְךָ (בעשרה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ:	המזמן:
בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ תְּהִינּוּ:	כולם:
בְּרוּךְ וּמְבָרְךָ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:)	(מי שלא אכל:
בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ תְּהִינּוּ:	המזמן:
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:	

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו בהן
בחסד וברחמים הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו: ובטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור
שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל
בריותיו אשר ברא: ברוך אתה יי הן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה:
ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל
בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקיך שהודעתנו
ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו
תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש (אסתר א) להשמיד להרג ולאבד את כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים בנים אחד בשלושה עשר לתחדש שנים-עשר הוא-תחדש אדר ושללם לבזו: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמיני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך וילהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך ותדליקו נרות בחדרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:</p>
---	--

ועל הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כפתוב: ואכלת ושבעת וברכת את יי
אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל
המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו רעינו זוגנו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו
והרנח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו: ונא אל תצריכנו יי אלהינו
לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידך המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצנות יום השביעי השבת הגדול
והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה
במצנות רצונך: ברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ונאנחה ביום
מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש ומועדים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החדש	חג המצות	חג השבעות
----------	----------	-----------

הזכרון	חג הסוכות	שמיני חג העצרת
--------	-----------	----------------

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה ביימינו: ברוך אתה יי בנה ברחמי
ירושלים אמן:

אם שכח בשבת לומר 'רצה':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית: ברוך אתה יי מקדש השבת:

אם שכח לומר 'יעלה ויבא' בראש חדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חודשים לעמו ישראל
לזכרון:

אם שכח שבת ראש חודש 'רצה' ו'יעלה ויבא':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית וראשי חודשים לזכרון: ברוך אתה יי מקדש השבת
וישראל וראשי חודשים:

אם שכח 'יעלה ויבא' ביום טוב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון
ולשמחה את-יום חג (פלוני) הנה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

אם שכח שבת יום טוב 'רצה' ו'יעלה ויבא':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה את-יום חג (פלוני)
הנה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב
והמטיב לכל שפכל יום ויום הוא המטיב הוא מטיב הוא ייטיב לנו:
הוא גמלנו הוא גומלנו הוא וגמלנו לעד לחן לחסד ולרחמים ולרחות
הנצלה והצלחה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים
ושלום וכל טוב ומכל טוב אל יחסקנו:

יש שמסירים כאן בשבת.

הרחמן הוא מלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים
ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לנצח נצחים

ויתתהדר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הֶרְחַמֵּן הוּא יַפְרֹזְסֵנוּ בְּכָבוֹד:
הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גּוֹיִם מֵעַל צְנֹאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלָחַן זֶה
שְׂאֵבֵלָנוּ עָלָיו: הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב
וַיִּבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחָמוֹת:

אורחים אומרים:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יִבּוֹשׁ בַּעַל הַבֵּית בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא וַיִּצְלַח מְאֹד
בְּכָל נִכְסָיו וַיְהִי נִכְסָיו מְצֻלָּחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלֹט שְׁטֵן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ וְאֵל יִזְדַּקֵּר לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הֶרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת [אִמִּי מוֹרְתִי]
בַּעֲלַת הַבֵּית הַזֶּה: אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זָרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
בְּכָל מִכָּל כָּל כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכַּת שְׁלָמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

ברית מילה

הֶרְחַמֵּן הוּא אֲשֶׁר חָנַן אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ הוּא יִגַּן עָלָיו מִפְּרוֹמוֹ
וּבְשָׁלוֹם יָבֵא עַל־מְקוֹמוֹ וַיְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וּכְאֲפָרִים וְכַמְנֻשָּׁה לְשׁוֹמוֹ וַיִּקְרָא
בְּיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ:

הֶרְחַמֵּן הוּא פְּקוּדֵי וּפְקָדָהוּ בְּרַחֲמִים לְתַבְּיָנוּ בְּדַת חַכּוּמִים וַיִּבְלֶה בְּטוֹב יָמִים
וַיִּשְׁנׁוּתָיו בְּנְעִימִים יַעֲבֹדָהוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לּוֹ לְאֵמִים:

הֶרְחַמֵּן הוּא רַבּוֹת שָׁנִים יַחֲיֶהוּ צָדֵק לְרִנְגְלִיו יִקְרָאָהוּ וְנִחַמַת צִיּוֹן יִרְאָהוּ
וְאֶת־עַמּוֹ לְשָׁלוֹם יִבְרַכְהוּ וַיַּעֲזֹר חֲסָדָיו לְרַחֲמָהוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

הֶרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת־הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ יִשְׁמַח אָבִיו וְתִגַּל יוֹלְדָתוֹ
וַיִּתְּבָרְכוּ הַמְּסֻבִּים בְּסֻעֻדָּתוֹ וְכֵן יִזְכּוּ שִׁישְׁמָחוּ בַּחֲתָנָתוֹ בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹתוֹ
וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתוֹ:

הַרְחֵמֵן הוּא מְהֵרָה יִזְכֹּר זֹאת מִצְוַתוֹ כִּי יַפְדֶּה אֶמְתּוֹ רַחֲמִים יַעֲזֹרֵר לַעֲדַתוֹ קַהְלָיו יִקְבֹּץ בְּחֻמְלָתוֹ בְּהִרְאָתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יִקְרַת הַפְּאָרַת

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת־הַחֶתָּן הַזֶּה וּבִעַל בְּרִיתוֹ וְאֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת רֵבּוּתֵינוּ וְאֶת־אֲחֵינוּ הַיּוֹשְׁבִים פֶּה כָמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אַבּוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל כּוֹן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן :

מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם: וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חַן וְשָׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים

בשבת: הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

חודש: בראש הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה:

רגלים: בשלש הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

השנה: בראש הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה:

בסכות: הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סִכַּת דָּוִיד הַנִּפְלָא:

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא:

מִגְדִּיל [מִגְדּוֹל] יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד־עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן: יִרְאוּ אֶת־יְיָ קִדְּשׁוּ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשָׁיו וְרַעֲבּוֹ וְדָרְשׁוּ יי לֹא־יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: הוֹתֵחַ אֶת־יִדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־תִּי רַצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי וְהִנֵּה יי מִבְּטָחוֹ: גַּעַר הָיִיתִי גַם־זִקְנָתִי וְלֹא־רָאִיתִי

תהלים יח

תהלים לד

תהלים קיח

תהלים קמה

ירמיהו יז

תהלים לו

צַדִּיק נִעֲזָב וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ-לֶחֶם: יְיָ עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

המזמן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

זמון לנשואין

המבורך: רבותי נברך! או רבותי מיר וואללען בענשען!
 כולם: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:
 המבורך: די הסר וגם חרון ואז אלם בשיר ירן נחנו במעגלי צדק שעשה
 ברכת בני אהרן (אם אין כהן: בני ישראל): ברשות מרנן ורננן
 ורבותי נברך אליהינו שתשמחה במעוננו ושאכלנו משלו
 כולם: ברוך אליהינו שתשמחה במעוננו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:
 המבורך: ברוך אליהינו שתשמחה במעוננו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:
 ברוך הוא וברוך שמו:

שבע ברכות

[א] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 [ב] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו:
 [ג] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם יוצר האדם:
 [ד] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו
 בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנים עדי עד: ברוך אתה יי
 יוצר האדם:
 [ה] שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה: ברוך
 אתה יי משמח ציון בבניה:
 [ו] שמח תשמח רעים האהובים בשמחה יצירה בגן עדן מקדם:
 ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:
 [ז] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן
 וכלה גילה רנה דיצה וחדנה אהבה ואחנה ושלום ורעות: מהרה יי
 אליהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול מצחלות חתנים מחפתם ונערים ממשחה
 נגינתם: ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

~ ברכה מעין שלש ~

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל הכלכלה	הגפן ועל פרי הגפן
-----------------	---------------------	-------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מטובה: רחם יי אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל
היכלך: ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה
ושמחנו בבניה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברךך עליה בקדשה
ובטהרה:

שבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:
ראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:
שלוש רגלים: ושמחנו ביום חג המצות \ השבעות \ הסוכות \ שמיני
חג העצרת הזה:
ראש השנה: וזכרנו לטובה ביום תזכרון הזה:

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ.

ועל הפרות | ועל המחיה | ועל פרי הגפן

ברוך אתה יי על הארץ

ועל הפרות: | ועל המחיה: | ועל פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על
כל מה שברא להתיות (בהם) גפש כל חי: ברוך חי העולמים:

קריאת התורה

פרשיות לכל השנה

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ויֵאמֶר אֱלֹהִים וַיְהיֶה-אֹר וַיְהיֶה-אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאֹר יוֹם וּלַחֹשֶׁךְ עֶרָב וַיְהיֶה-עֶרֶב וַיְהיֶה-בֹקֶר יוֹם אֶחָד: (זו"י) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֶשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֶשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהיֶיכוּ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהיֶה-עֶרֶב וַיְהיֶה-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: (ישראל) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבְשָׁה וַיְהיֶיכוּ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלַמַּקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשּׂא הָאֶרֶץ דָּשָׁא עֹשֵׁב מִזֵּרִיע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לַמִּינָה אֲשֶׁר זֶרַע־כּוּ עַל-הָאֶרֶץ וַיְהיֶיכוּ: וַתֵּצֵא הָאֶרֶץ דָּשָׁא עֹשֵׁב מִזֵּרִיע זֶרַע לַמִּינָהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַע־כּוּ לַמִּינָהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְהיֶה-עֶרֶב וַיְהיֶה-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

נח

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו את-האלהים התהלך-נח: ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: ויֵרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֶרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דַּרְכּוֹ עַל-הָאֶרֶץ: ס וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל-בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי-מָלְאָה הָאֶרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת-הָאֶרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי-גִפְרִית קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מַבִּית וּמְחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שֹׁלֵשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל-אַמָּה תְּכַלְכְּנָהּ מִלְּמַעַל וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשֶׂה תַּחְתִּים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: (זו"י) וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת-הַמָּבּוּל מַיִם עַל-הָאֶרֶץ לְשַׁחַת כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רֹוח חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-בָּאֶרֶץ יָגוּעַ: וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל-הַתֵּבָה אֹתָהּ וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׁי-בְנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-חַיִּי מִכָּל-בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תִּבִּיא אֶל-הַתֵּבָה לְהַחֲיָת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְחִיד: (ישראל) מִהֶעוֹף לַמִּינָהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לַמִּינָה מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לַמִּינָהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: וְאֹתָהּ קָח-לְךָ מִכָּל-מֵאֵכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל

וירא

וַיֵּרָא אֱלֹהִי יְיָ בְּאֵלֶינִי מִמְּרָא וְהוּא יָשָׁב בְּפֶתַח הָהָרָה לַחֹם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּגַּד לְקִרְיָתָם מִפֶּתַח הָהָרָה וַיִּשְׁתָּחוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָדֶיךָ: (לוי למנהג אשכנז) יִשְׁחַנָּא מַעֲטָמִים וְרַחֲצֵי רַגְלֵיכֶם וְהַשְׁעֵנִי תַּחַת הָעֵץ: וְאִקְחָה פֶת־לֶחֶם וְסַעְדֵי לְבַכְּכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (לוי למנהג פולין) וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם הָאֱלֹהִה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַה־רִּי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח טֹלֶת לֹוִשִׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת: וְאֶל־הַבָּקָר הָיִן אֲבָרְהָם וַיִּשָּׂח בֶּן־בָּקָר הָדָּ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּשָּׂח חֲמָאָה וְחֹלֵב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַתְּ חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שְׂמַעַת פֶּתַח הָהָרָה וְהוּא אַחֲרָיו: וְאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לַהֲנוֹת לְשָׂרָה אַרְחַ בְּנָשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בַּקִּרְבָּה לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הִיתָה־לִּי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־אֲבָרְהָם לָמָּה זֶה צָחַקְתָּ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפָּה אֲמַנָּם אֵלַד וְאֲנִי זָקֵנָתִי: תִּפְסֹא מִי דָבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַתְּ חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן:

חיי שרה

וַיְהִי חַיָּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים

וְאַסְפַּת אֲלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וְלָהֶם לְאַכְלָה: וַיַּעַשׂ נָח כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה:

לך לך

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־אַבְרָם לך־לָךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹרְאָה: וְאֶעֱשֶׂה לְגִי גְדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֶגְדֹּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְּרַכָּה: וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְסַלֵּלָה אֹרֶךְ וּנְבָרְכֵי בְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: (לוי) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֱלֹהִי יְיָ וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ לֹוט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֶשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לֹוט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עִשׂוּ בַּחֲרָן וַיָּצֵאוּ לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאָרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלֹון מוֹרָה וְהַכְנַעֲנִי אָז בְּאָרֶץ: וַיֵּרָא יְיָ אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֶךָ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִין שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיְיָ הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲלֶק מִשֶּׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֱלֹהִה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִין־שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיְיָ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַיָּסוּעַ הַנֶּגְבָה: פ (ישראל) וַיְהִי רָעַב בְּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרָיִמָּה לְגִוֵּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרָיִמָּה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתִּי־מִרְאָה אֵת: וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֶתְּךָ הַמִּצְרָיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאִתְּךָ יַחֲיוּ: אֲמַר־נָא אֲחֹתִי אֵת לְמַעַן יִיטְבִּי־לִי בַּעֲבוּרָךְ וְחִיַּתָּה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּלָה:

בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר:

תולדות

ואלה תולדות יצחק בן־אברהם
אברהם הוליד את־יצחק: ויהי יצחק
בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה
בת־בטואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לוי
לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו
וינתה רבקה אשתו: ויתרצצו הבנים
בקרבה ונאמר אם־כן למה זה אנכי
ותלד לדרך־אתי? (לוי) ויאמר וי
לה שני גוים [ק' גוים] בבטןך ושני לאומים
ממעיך ופרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה: ונצא הראשון אדמוני
כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו:
ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים
שנה בלדת אתם: (ישראל) ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו
ורבקה אהבת את־יעקב: ויגד יעקב
גיד ויבא עשו מן־השדה והוא עוף:
ויאמר עשו אל־יעקב הלעשני נא
מן־האדם האדם הזה כי עוף אני
על־כן קרא־שמו אדום: ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה
לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו
ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויניד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז

שנה ושבע שנים שני חגי שרה: ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבפתה: ויקם אברהם מעל פני מו
וידבר אל־בני־חת לאמר: גר־ותושב
אנכי עמכם תנו לי אחוזת־קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני: ויענו בני־חת
את־אברהם לאמר לו: שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את־מתך איש ממנו
את־קברו לא־יכלה ממו מקבר מתך:
ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ
לבני־חת: (לוי) וידבר אתם לאמר
אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי
מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון
בן־צחר: ויתן־לי את־מערת המכפלה
אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא ויחנה לי בתוככם לאחוזת־קבר:
ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון
החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל
באי שער־עירו לאמר: לא־אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו
לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך
קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
עם־הארץ: (ישראל) וידבר אל־עפרון
באזני עם־הארץ לאמר אף אם־אתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את־מתי שמה: ויען עפרון
את־אברהם לאמר לו: אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני
ובינה מה־הוא ואת־מתך קבר: וישמע
אברהם אל־עפרון וישקל אברהם
לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני

כי אם-בית אלהים וזה שער השמים:
(ישראל) וישכם יעקב בבקר ויגח
את-האבן אשר-שם מראשיתו וישם
אתה מצבה ויצק שמן על-ראשה:
ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל
ואולם לזו שם-העיר לראשונה: ויגד
יעקב גדר לאמר אם-יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הנה אשר אנכי
הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבוש:
ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה יי
לי לאלהים: והאבן הזאת אשר-שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר
תתן-לי עשר אעשרנו לך:

וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו
אתם לאמר כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן
גרתי ואחר עד-עתה: ויהי-לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצאתו בעיניך: (לוי)
וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר
באנו אל-אחיך אל-עשו וגם הלך
לקראתך וארבע-מאות איש עמו: ויירא
יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-העם
אשר-איתו ואת-הצאן ואת-הבקר
והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם-יבוא
עשו אל-המחנה האחת והכנו והיה
המחנה הנשאר לפליטה: (ישראל)
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יי האמר אלי שוב לארצה
ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי
מכל החסדים ומכל-האמת אשר
עשית את-עבדך כי במקלי עברתי

עשו את-הבכרה: פ ויהי רעב בארץ
מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם ונלך יצחק אל-אבימלך
מלך-פלשתים גררה: וירא אליו יי
ויאמר אל-תכד מצרימה שכן בארץ
אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת
ואהנה עמך ואברכך כי-לך ולירעה
אתן את-כל-הארצות האל והקמתי
את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך: והרביתי את-זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצות
האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ:
עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר
משמרתי מצותי חסותי ותורתי:

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע ונלך חרנה:
ויפגע במקום ונלן שם כי-בא השמש
וישח מאבני המקום וישם מראשיתו
וישקב במקום ההוא: ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וורדים
בו: (לוי) והנה יי נצב עליו
ויאמר אני יי אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתנה ולירעה: והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת גמה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת
האדמה ויברעה: והנה אנכי עמך
ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתוך
אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אם-עשיתי את אשר-דברתי לך:
וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי
במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא
ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה

לך ארצה: וינסאוּבוּ אֶחָיו וְאֶבְיוֹ שָׁמַר
אֶת־הַדָּבָר:

מקץ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלָם
וַהֲנֶה עֹמֵד עַל־הַיָּאָר: וַהֲנֶה מִן־הַיָּאָר
עַל־תְּשֵׁבַע פְּרוֹת וְפֹת מִרְאָה וּבְרִיאַת
בָּשָׂר וַתַּרְעִינָה בָּאָחוּ: וַהֲנֶה שְׁבַע פְּרוֹת
אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רְעוֹת
מִרְאָה וְדִקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֵצֶל
הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַּת הַיָּאָר: וַתֹּאכְלֶנָה
הַפְּרוֹת רְעוֹת הַמִּרְאָה וְדִקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת
שְׁבַע הַפְּרוֹת יֹפֶת הַמִּרְאָה וַהֲבִרְיָאֵת
וַיִּקֶּץ פְּרָעָה: (לוי) וַיִּשְׁן וַיַּחֲלֹם
שְׁנִית וַהֲנֶה שְׁבַע שְׁבָלִים עֲלוֹת
בִּקְנָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וּטְבוֹת: וַהֲנֶה
שְׁבַע שְׁבָלִים דִּקּוֹת וּשְׂדוּפֹת קָדִים
צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים
הַדִּקּוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת
וַהֲמַלְאוֹת וַיִּקֶּץ פְּרָעָה וַהֲנֶה חֲלוֹם:
(ישראל) וַיְהִי בִבְקָר וַתַּפְּעֶם רוּחוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
וְאֶת־כָּל־חֲכַמֶּיהָ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם
אֶת־חֲלָמוֹ וְאִין־פּוֹתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה:
וַיַּדְבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁכָּסִּים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרָעָה קִצָּף
עַל־עַבְדָּיו וַיִּמָּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר
הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים: וַנַּחֲלָמָה
חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ
כַּפְתָּרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמוֹ: וְשֵׁם אֹתָנוּ גֵּעַר
עַבְדִּי עָבַד לְשֵׁר הַטְּבָחִים וַנִּסְפֹּר־לוֹ
וַיַּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־חֲלָמֵתָנוּ אִישׁ בַּחֲלָמוֹ
פֶּתֶר: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פֶּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי
הַשִּׁיב עַל־כֵּנִי וְאֵתוֹ תִּלָּה: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה

אֶת־הַיָּרְדֵּן הַזֶּה וַעֲתָה הָיִיתִי לְשֹׁנֵי
מַחֲנוֹת: הַצִּילָנִי גַּם מִיַּד אֶחָי מִיַּד עֲשִׂי
כִּי־יָרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִפְנִי אִם
עַל־כֵּנִים: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיָּטִיב אִשְׁרִי
עִמָּךְ וּשְׁמַתִּי אֶת־זַרְעֲךָ בְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר
לֹא־יִסְפֹּר מִרְבִּי:

וישב

וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִגּוּרֵי אֲבִיו
בָּאָרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב
יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רַעָה
אֶת־אָחָיו בְּצֹאֵן וְהוּא גֵּעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה
וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה וְנָשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף
אֶת־דִּבְתָּם רַעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל
אָהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זֻקְנִים
הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֻנֹּת פָּסִים: (לוי)
וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהָב אֲבִיהֶם
מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׁנֹאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַּבְּרוֹ
לְשָׁלָם: וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאֶחָיו
וַיִּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי:
וְהָיָה אֲנִיחֵנוּ מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים בְּתוֹךְ
הַשָּׂדֶה וַהֲנֶה קָמָה אֲלֵמָתִי וְגַם־נִצָּבָה
וַהֲנֶה תִּסְבִּינָה אֲלֵמָתִיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיָּן
לְאֲלֵמָתִי: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשּׁוֹל תִּמְשָׁל
בָּנוּ וַיִּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ עַל־חֲלָמָתוֹ
וְעַל־דִּבְכָּיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אֶחָד
וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלָמָתִי
חֲלוֹם עוֹד וַהֲנֶה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד
עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִּים לִּי: וַיִּסְפֹּר
אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיַּגִּיעַ־בּוּ אֲבִיו
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ
הִבּוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאֶחָי לְהִשְׁתַּחֲוֹת

וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר
וַיַּגְלֵלֵהוּ וַיַּחַלֵּף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פַּרְעֹה:

ויגש

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנִי
וַדְּבַר־נָא עֲבֹדֶךָ דָּבָר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנִי
וְאֶל־יֹחֵד אַפְּךָ בַּעֲבֹדְךָ כִּי כְמוֹךָ
כַּפְרָעָה: אֲדֹנִי שְׂאֵל אֶת־עַבְדִּי לֵאמֹר
הַגִּשְׁלָכֶם אֵב אוֹרָאח: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי
יִשְׁלַלְנוּ אֵב זָקֵן וְזָקֵן קֶטָן וְאֶחָיו
מֵת וַיִּזְוֹר הוּא לְבַדּוֹ לֵאמֹר וְאָבִיו
אֲהַבּוֹ: (לוי) וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּיךָ
הוֹרֵדְהוּ אֵלַי וְאֶשְׁמָחָה עִינֵי עָלָיו:
וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יֻכַּל הַנַּעַר לַעֲזֹב
אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב אֶת־אָבִיו וּמָת: וַתֹּאמֶר
אֶל־עַבְדִּיךָ אִם־לֹא יִרְדֵּךָ אֲחִיכֶם הַקָּטָן
אֲתִכֶּם לֹא תִסְפֹּן לְרָאוֹת פָּנָי: וַיְהִי
כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדִּיךָ אָבִי וַנִּגְדַּלְנוּ אֶת
דְּבָרֵי אֲדֹנִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אָבִינוּ
שָׁבוּ שְׁכַרְוֵנוּ לָנוּ מַעַט־אֲכָל: וַנֹּאמֶר לֹא
נוּכַל לְהַדִּית אִם־יִשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אֲתָנוּ
וְיִרְדְּנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לְרָאוֹת פָּנָי הָאִישׁ
וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינְנוּ אֲתָנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדִּיךָ
אָבִי אֲלִינוּ אֲתָם וַיְדַעְתָּם כִּי שְׁנַיִם
יִלְדֵה־לִּי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֲחִיד מֵאֲתִי
וַאֲמַר אֵךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רֵאִיתִי
עַד־הַנֶּה: וּלְשַׁחֲתָם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם
פָּנָי וְקִרְהוּ אֶסֶן וְהוֹרִדְתָּם אֶת־שִׁיבְתִּי
בְּרָעָה שְׂאֵלָה: וַעֲתָה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדִּיךָ
אָבִי וְהַנַּעַר אֵינְנוּ אֲתָנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשִׁימָה
בְּנַפְשׁוֹ:

ויחי

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי יִמֵּי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲזָיו שְׁבַע

שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרָבוּ
יִמֵּי־יִשְׂרָאֵל לְמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנָיו לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לֹא אִם־נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וְאָמַת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם:
וְשִׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וַנִּשְׁאֲלֵנוּ מִמִּצְרַיִם
וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אַעֲשֶׂה
כְּדַבְּרְךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמַּטָּה: פ
(לוי) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם:
וַיַּגִּד לַיעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵיךָ יוֹסֵף
בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַנֵּן יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב
עַל־הַמַּטָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף
אֵל שְׂדֵי נֹרָא־הָאֵלִי בְּלוֹי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיִּבְרַךְ אֹתִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִיךָ וַנִּתְמַיֵּךְ לְקַתֵּל
עַמִּים וְנִתְמַיֵּךְ אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ
אֲחִירֶיךָ אַחֲזֵת עוֹלָם: וַעֲתָה שְׁנֵי־בָנֶיךָ
הַנּוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי
אֵלַיךָ מִצְרַיִמָה לִי־תָם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
כְּרֹאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יְהוּדָה לֵי: וּמוֹלֶדְתְּךָ
אֲשֶׁר־הוֹלִדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהוּדָה עַל שֵׁם
אֲחִיתָם יִקְרָאוּ בְּנֵי־לָתָם: וְאֲנִי בְּבָאִי
מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
בְּדֶרֶךְ כְּעוֹד כְּבָרְתָּ אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה
וְאֶקְבְּרָהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית
לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי
הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר
יָחֶם־נָא אֵלַי וְאֶבְרַכֶּם:

שמות

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים

וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יי' לֹא נִודַעְתִּי
 לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לִתֵּת
 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם
 אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־בְּרִיתִי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אִתָּם
 וְאָזְכָּר אֶת־בְּרִיתִי: (לוי) לָכֵן אָמַר
 לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי' וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם
 מִמַּעַבְדֵּיהֶם וְגִאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה
 וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי
 לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְיִדְעֻתֶם
 כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לִתֵּת
 אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי
 אֹתָהּ לָכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יי': וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה בֶן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
 אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה: פ
 (ישראל) וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 בֹּא דַבֵּר אֶל־פֶּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ: וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה לִפְנֵי יי' לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִידֹךָ יִשְׁמְעֵנִי פֶרַעַה וְאֲנִי
 עָרֵל שְׂפָתַיִם: פ וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה
 וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל־פֶּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

בא

וַיֹּאמֶר יי' אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פֶּרַעַה
 כִּי־אֲנִי הִקְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב
 עֲבָדָיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתְּתִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ:
 וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְּנֵה וּבֶן־בְּנֵה אֶת
 אֲשֶׁר הִתְעַלְלַתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי
 אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֻתֶם כִּי־אֲנִי יי':

מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
 רֹאשׁוֹן שְׁמֵעוֹן לִנִּי וַיְהוּדָה: יִשְׁשַׁכָּר
 זְבוּלֹן וּבְנֵי־מִן: הֵן וּנְפֹתָלִי גָד וְאָשֶׁר:
 נִיחִי כָל־נֶפֶשׁ וְצִיֵּי יִרְדֵּן־יַעֲקֹב שְׁבָעִים
 נֶפֶשׁ וַיִּסְפֹּף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף
 וְכָל־אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ
 בְּמֵאד מֵאֵד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם: פ
 (לוי) וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ
 הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֻצּוֹם
 מִמֶּנּוּ: הִבָּה נִתְחַכְמָה לּוֹ פֶן־יִרְבֶּה
 וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף
 גַּם־הוּא עַל־שְׁנָאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה
 מִן־הָאֶרֶץ: וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים
 לִמְעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
 לַפֶּרַעַה אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס: וְכַאֲשֶׁר
 יַעֲנֵה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל) וַיַּעֲבִדוּ
 מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַרְף: וַיִּמְכְּרוּ
 אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבָדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
 וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבָדָה בִּשְׂדֵה אֶת
 כָּל־עֲבָדֵיהֶם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּכַרְף:
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִינֵלֶדֶת הָעִבְרִית
 אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָת שְׂפָרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית
 פּוֹטֵפָה: וַיֹּאמֶר בְּיִלְדָּכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת
 וַיִּרְאִיתֶן עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֶּן הוּא וְהַמָּתֵן
 אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחָיָה: וַתִּירָאן
 הַמִּינֵלֶדֶת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָה
 אֶת־הַיִּלָּדִים:

וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יי': וְאַתָּה אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק

מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת
 יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד אֱלֹהִים
 אֲתָכֶם וַהֲעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה
 אֲתָכֶם: (לוי למנהג אשכנז) וַיִּסְעוּ
 מִסִּנַּי וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי
 הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעָמוּד עָנָן לְנַחֲתָם
 תִּדְרֹךְ וּלְלֵילָה בְּעָמוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם
 לָלֶכֶת יוֹמָם וּלְלֵילָה: לֹא־יָמִישׁ עָמוּד
 הָעָנָן יוֹמָם וְעָמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי
 הָעָם: (פ) לוי למנהג פולין) (ישראל
 למנהג אשכנז) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ
 וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֵּל וּבֵין
 הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַּחְנוּ עַל־הַיָּם:
 וְאָמַר פֶּרַעַל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם
 בְּאַרְצָן סָגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי
 אֶת־לִב־פֶּרַעַל וַרְבֵּף אֲחֲרֵיהֶם וַאֲכַבְדָּהּ
 בַּפֶּרַעַל וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְּעוּ מִצְרַיִם
 כִּי־אֲנִי יְיָ וַיַּעֲשׂוּ־בִן: (ישראל למנהג
 פולין) וַיַּגֵּד לְמִלְחָה מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם
 וַיִּהְיֶה לִבָּב פֶּרַעַל וַיַּעֲבִדוּ אֱלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ מִה־נָּתַת עֲשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵנוּ: וַיֹּאסֵר אֶת־רַכְבּוֹ
 וְאֶת־עָמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת
 רֶכֶב בָּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ
 עַל־כֵּלָו: וַיַּחֲזֵק יְיָ אֶת־לִב־פֶּרַעַל מִלֶּחֶם
 מִצְרַיִם וַיִּדְרֹף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יִצְּאוּ בְּיָד רַמָּה:

יתרו

וַיִּשְׁמָע יִתְרוֹ כֵּהֵן מִדֵּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת
 כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶחָדָן אֶל־פֶּרַעַל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 עַד־מָתַי מֵאֲנִי לַעֲנֹת מִפְּנֵי שַׁלַּח עָמִי
 וַיַּעֲבִדֵנִי: (לוי) כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה
 לְשַׁלַּח אֶת־עָמִי הַנִּנִּי מִבֵּיא מִחֵר אַרְבָּה
 בַּגְּבֻלָּה: וְכִסָּה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא
 יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת־יֵתֶר
 הַפִּלְטָה הַנִּשְׁאַרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַל
 אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצִּמְח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
 וּמָלְאוּ בָתִּיד וּבָתִּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתִּי
 כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
 וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאָדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פֶּרַעַל:
 (ישראל) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פֶרַעַל אֵלָיו
 עַד־מָתַי וַיִּהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח
 אֶת־הָאֱנָשִׁים וַיַּעֲבִדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
 הַטֶּרֶם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֵׁב
 אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֶחָדָן אֶל־פֶּרַעַל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָהֶם לָכוּ עֲבָדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִי
 וְמִי הַחֲלָקִים: וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ
 וּבִזְנוּנוֹנוּ נִלְךָ בְּכַנְיָנוּ וּבְכַנּוּתָנוּ בְּצִאֲנוֹנוּ
 וּבְכַבְּלָנוּ נִלְךָ כִּי חָגִינוּ לָנוּ: וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָהֶם וַיְהִי כֵן יְיָ עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
 אֲתָכֶם וְאֶת־טַפְכֶּם רְאוּ כִּי רָעָה נָגַד
 פְּנִיכֶם: לֹא כֵן לְכִוְנָה הַגְּבָרִים וַעֲבָדוּ
 אֶת־יְיָ כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיַּגִּרֶשׁ
 אֲתָם מֵאֵת פְּנֵי פֶרַעַל:

בשלח

וַיְהִי בַּשַּׁלַּח פֶּרַעַל אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם
 אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
 הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם
 בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וַיִּשְׁבוּ מִצְרַיִם:
 וַיִּסָּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
 יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

את-אדני את-אשתי ואת-בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם: (ס' לוי) וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם-רעה בעיני אדניה אשר-לא [ק' לו] יעדה והפדה לעם נכרי לא-ימשה למכרה בבגדו-בה: ואם-לבנו ייעדנה כמשפט הבנות געשה-לה: אם-אחרת נקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם-שלש-אלה לא געשה לה ויצאה חנם אין כסף: (ס' ישראל) מכה איש מות מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לה מקום אשר ינוס שמה: (ס' וכי-יוזד איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: (ס' ומכה אביו ואמו מות יומת: (ס' וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: (ס' ומקלל אביו ואמו מות יומת: (ס' וכי-יריבן אנשים והכה איש את-רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם-יקום והתהלך בקוץ על-משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא:

תרומה

וידבר יי אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: (לוי) שמן למאור בשמים לשמן המשחה

משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי-אלתי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: (לוי) ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בן אלייזר ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק-לו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יי לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי: (ישראל) ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יי לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יי אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם מתחת יד-מצרים: עתה ידעתי כי-גדול יי מכל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויטח יתרו חתן משה עלה ויבקים לאלהים ויבא אתרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה לפני האלהים:

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה ילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם-אמר יאמר העבד אהבתי

אָחִיד וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹלֵי: וְהֵם יִקְחוּ
אֶת־הַזֶּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאֲרָגָמָן
וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ) יִשְׂרָאֵל
לְמַנְהַג אֲשַׁכְּנוּ (לוי לְמַנְהַג פּוֹלִין) וְעָשׂוּ
אֶת־הָאָפֶד זֶהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כְתֹפֶת
חִבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרֹת
וְחֹשֶׁב אָפֶדְתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ
יִהְיֶה זֶהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: וְלִקְחֹתָ אֶת־שְׁתֵּי אֲבָנֵי־שֹׁהַם
וּפְתַחְתָּ עָלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(יִשְׂרָאֵל לְמַנְהַג פּוֹלִין) שֵׁשֶׁהּ מִשְׁמָתָם
עַל הָאָבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשְּׁנִי
הַנּוֹתָרִים עַל־הָאָבֶן הַשְּׁנִית כְּתוּלְדָתָם:
מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֶבֶן פְּתוּחִי חֹתֶם תַּפְתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאָבֶנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסִּפַּת מִשְׁבְּצוֹת זֶהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשִׁמְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי הָאָבֶנִים עַל כְּתֹפֶת הָאָפֶד
אֲבָנֵי זָכָרָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֶהָרֵן
אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יי עַל־שְׁתֵּי כְתֹפֵי
לְזָכָר:

כי תשא

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא
אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ
אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לִי: בִּפְקֹד אֹתָם
וְלֹא־יָהִיגָה בָּתָם גִּגַּף בִּפְקֹד אֹתָם: זָה
יִתְּנוּ כָל־הַעֲבָרִי עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית
הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִי:
(לוי) כָּל הַעֲבָרִי עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמָת יי:
הָעֹשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט
מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לְתֹתַת אֶת־תְּרוּמָת יי
לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף

וּלְקַטְרֹת הַסָּמִים: אֲבָנֵי־שֹׁהַם וְאֲבָנֵי
מִלֵּאִים לְאָפֶד וְלַחֹשֶׁן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָם: כָּכָל אֲשֶׁר אָנִי מְרַאֶה
אוֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת
כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: ס) (יִשְׂרָאֵל) וְעָשׂוּ
אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחָצִי אַרְפֹּז
וְאֹמֶה וְחָצִי רַחְבּוֹ וְאֹמֶה וְחָצִי קָמָתוֹ:
וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִכִּית וּמְחוּץ
תַּצְפֵּנּוּ וְעֹשֶׂיתָ עָלָיו גֵּר זָהָב סָבִיב:
וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל
אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ
הָאֶחָת וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִית:
וְעֹשֶׂיתָ בְּרִי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:
וְהִבַּאתָ אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת
הָאֶרֶץ לִשְׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּתָם: בְּטַבַּעַת
הָאֶרֶץ יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָכֹרוּ מִמֶּנּוּ: וְנִתְּתָה
אֶל־הָאֲרוֹן אֵת הָעֹדֶת אֲשֶׁר אָתָּן אֵלֶיךָ:

תצווה

וְאֹתָהּ תַּצְנֶנָּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
שִׁמֹן זֵית גֵּר כִּתִּית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת גֵּר
תָּמִיד: בָּאֶהָל מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּלֶאֶת אֲשֶׁר
עַל־הַעֲדוֹת יַעֲרֹף אוֹתוֹ אֶהָרֵן וּבְנָיו מִעֵרֵב
עַד־בְּקָר לִפְנֵי יי חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס) וְאֹתָהּ הִקְרַב
אֵלֶיךָ אֶת־אֶהָרֵן אֹחִיד וְאֶת־בְּנָיו אוֹתוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹלֵי אֶהָרֵן נָדָב
וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהָרֵן:
וְעֹשֶׂיתָ בְּגִד־קָדֶשׁ לְאֶהָרֵן אֹחִיד לְכָבוֹד
וּלְחַפָּאֶרֶת: (לוי לְמַנְהַג אֲשַׁכְּנוּ) וְאֹתָהּ
תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתָיו
רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהָרֵן
לְקֹדְשׁוֹ לְכַהֲנוֹלֵי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֶד וּמַעֲלִיל וְכִתְנֵת תִּשְׁבֵּץ
מִצְנַפֶּת וְאַבְגָּט וְעָשׂוּ בְּגִד־קָדֶשׁ לְאֶהָרֵן

ואת־מִכְסָּהוּ אֶת־קִרְסִיו וְאֶת־קִרְשֵׁיו
 אֶת־בְּרִיתֹו [ק' בְּרִיתֹו] אֶת־עֲמֻדָּיו
 וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאֵלֶן וְאֶת־בְּדִיו
 אֶת־הַכַּפָּרֶת וְאֶת פְּרֶכֶת הַמִּסָּד:
 אֶת־הַשְּׁלֵחָן וְאֶת־בְּדִיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְחַת הַמֶּאֱזֹר
 וְאֶת־כְּלִיהָ וְאֶת־נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן
 הַמֶּאֱזֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּדִיו
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קִטְרַת הַסַּמִּים
 וְאֶת־מִסָּד הַפֶּתַח הַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן:
 אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לֹו אֶת־בְּדִיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר
 אֶת־עֲמֻדָּיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסָּד שַׁעַר
 הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵת
 הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בִּגְדֵי הַשֹּׁרֵד
 לַשֵּׁרֵת בְּקָדָשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ
 כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פקודי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
 אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ
 הַלְוִיִּם בֵּיד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:
 וּבְצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹור לְמִטָּה
 יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי
 אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוּ אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֵד
 לְמִטָּה־דָן חֹתֵן חֲתָנִשׁ וְחָשֵׁב וְרָקֵם בַּתְּכֵלֶת
 וּבְאַרְגָּמָן וּבְחֹלֶלֶת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ: ס
 (לוי) כָּל־הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכָל
 מִלְּאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעָה
 וְעֶשְׂרִים כֶּכָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
 שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וּכְסָף פְּקוּדֵי הָעֵדֻה
 מֵאֵת כֶּכָר וְאַלְפָּה וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בַּקָּע

הַכַּפָּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַנִּתְּנָה
 אֹתוֹ עַל־עֲבַדְתָּ אֶהֱל מוֹעֵד וַיְהִי
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ (ישראל) וַיְדַבֵּר יי
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נִחֻשֶׁת
 וְכִנּוֹ נִחֻשֶׁת לְרַחֲצָהּ וַנִּתְּנָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהֱל
 מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַנִּתְּנָה שֶׁמֶה מִיָּם:
 וְרַחֲצוּ אֶהֱלֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד
 יִרְחֲצוּמִים וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כְּגֻשְׁתָּם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁלֹּת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיי:
 וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ
 וַיְהִי־הָ לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ
 לְדֹרֹתָם:

ויקהל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לַעֲשׂוֹת אֲתֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
 מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קָדֹשׁ שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַיי כָּל־הָעֲשִׂיָּה
 כִּי מְלָאכָה יוֹמָת: לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ
 בְּכָל מְשֻׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: פ
 (לוי) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עַדַת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לֵאמֹר: קָחוּ מֵאֲחֵכֶם תְּרוּמָה לַיי
 כָּל נָדִיב לִבּוֹ וְיִבְיָאָה אֶת תְּרוּמַת יי
 זָהָב וְכֶסֶף וְנִחֻשֶׁת: וַתִּכָּלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְחֹלֶלֶת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם
 מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:
 וְשֶׁמֶן לְמֶאֱזֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּלְקִטְרֹת הַסַּמִּים: וְאֶבְנֵי־שֹׁהַם וְאֶבְנֵי
 מִלֵּאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־חֻכְם־לֵב
 בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה
 יי: (ישראל) אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֶהֱלֹו

אשר-פתח אהל מועד: והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וקרעו ורתץ במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ל': (ס' ישראל) ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הבשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים וקריבנו: ושחט אתו על גרד המזבח צפנה לפניי וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערד הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: והקרב והקרעם ורתץ במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ל':

צו

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מצו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח: (דיו) ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מחוץ למחנה אל-מקום טהור: והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש

לגלות מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלה ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי זאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן: (ישראל) ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה נזים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים וארבע-מאות שקל: ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדת המשכן ואת-כל-יתדת החצר סביב: ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לשרת בקדש ויעשו את-בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי את-משה:

ויקרא

ויקרא אל-משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מקם קרבן ליי מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנותם: אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים וקריבנו אל-פתח אהל מועד ויקריב אתו לרצנו לפניי: (דיו למנהג אשכנז) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (דיו למנהג פולין) ושחט את-בן הבקר לפניי: ויקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב

אֶצְבֹּעַ בָּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַבָּמֹת יִצַּק אֶל־יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַכֶּלֶי' וְאֶת־הַיִּתְרֹת
מִן־הַכֶּבֶד מִן־תַּחֲטָאֵת הַקִּטּוֹר הַמִּזְבֵּחַ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה: (ישראל)
וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שְׂחָף בָּאֵשׁ
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֵלָה
הַמִּצִּיאוּ אֵלָיו לְנִתְחִיָּה וְאֶת־הָרָאשׁ
וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַפְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֵלָה
הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרֹב אֶת קֶרֶב הָעֵם וַיִּשַׁח
אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחֲטוּהוּ
וַיַּחֲטִיאוּ כָּרָאשׁוֹן: וַיִּקְרֹב אֶת־הָעֵלָה
וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

תזריע

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר כִּי תִזְרַע
וַיִּלְדָּה זָכָר וְשָׂמָאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי
נִדָּת דֹּוֹתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתָהּ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תֵנֶע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
תָבֹא עַד־מִלֵּאת יָמֶי טְהָרָה: (לוי)
וְאִם־נִקְבְּהָ תִלֵּד וְשָׂמָאָה שְׁבַעַת כְּנֻדָּתָהּ
וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דַּמֵּי
טְהָרָה: וּבַמִּלֵּאת יָמֶי טְהָרָה לְבֵן אוֹ
לְבַת תָּבִיא תָּבִיא כָּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה
וּבַיּוֹנָה אוֹתָר לַחַטָּאת אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהַקְרִיבֻּ לִפְנֵי
יי וּכְפָר עָלֶיהָ וְטָהַרָה מִמָּקַר דָּמֶיהָ
זֹאת תוֹרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אוֹ לְאִמָּה:
וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ גִּי שֶׁהָ וְלִקְחָהּ

תָּמִיד תוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִקְבֹּה:
ס (ישראל) וְזֹאת תוֹרַת הַמִּנְחָה
הַקֶּרֶב אֹתָהּ בְּנִי־אֶהֱרֹן לִפְנֵי יי אֶל־פְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֵּלַת
הַמִּנְחָה וּמִשְׁמְנָהּ וְאֶת־כָּל־הַלְבָנָה אֲשֶׁר
עַל־הַמִּנְחָה וְהַקִּטּוֹר הַמִּזְבֵּחַ הַיּוֹם נִיחַח
אֶזְכְּרָתָה לִי: וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ
אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכֵל בְּמָקוֹם
קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא
תֹאכְלָה חֵמֶץ חֲלָקֶם נִתַּתִּי אֹתָהּ מֵאֲשִׁי
קֹדֶשׁ קְדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכַאֲשֶׁם:
כָּל־זָכָר בְּבִנֵי אֶהֱרֹן יֹאכְלוּהָ חֹק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשִׁי יי כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ:

שמיני

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן
כַּח־לֶךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לַחַטָּאת וְאֵיל
לַעֲלֹה תְּמִימִם וְהַקֶּרֶב לִפְנֵי יי: וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים
לַחַטָּאת וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם
לַעֲלֹה: וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי
יי: וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יי
נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל־הָעֵדָה
וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יי תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד
יי: (לוי) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן
קֶרֶב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ:
וְאֶת־עֲלֹתְךָ וּכְפָר בַּעֲדָךְ וּבַעַד הָעֵם
וַעֲשֵׂה אֶת־קֶרְבֵּן הָעֵם וּכְפָר בַּעֲדָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי: וַיִּקְרֹב אֶהֱרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ:
וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל

השדה: וכבסו המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים ומטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהליו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר: (ויקרא) ויבנו השמיני יקח שני-קבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יי פתח אהל מועד: ולקח הכהן את-הקבש האחד והקריב אותו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יי:

אחרי מות

וידבר יי אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יי וימתו: ויאמר יי אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי בעון ארצה על-הכפרת: בזאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: כהנת-כד קדש ילבש ומכנסי-כד יהיו על-בשרו ובאבנט כד יחגור ובמזנפת כד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: (ויקרא) ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם לפני

שתי-תרים או שני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: פ) (ויקרא) וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר: אדם כיהנה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והנה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מקניו הכהנים: וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמל מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמל אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית:

מצרע

וידבר יי אל-משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל-הכהן: ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-הקדש על-מים חיים: (ויקרא) את-הצפר הטהור יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר הטהור בדם הצפר השחטה על המים החיים: והיה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפר הטהור על-פני

אל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֵלִילִם וְאֶל־הַמַּסֶּכָּה
 לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: (דוי)
 וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיי לְרֹצְנֶכֶם
 תִּזְבַּחְהוּ: בַּיּוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכֵל וּמִמַּחֲרֶת
 וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשָּׂרֶף:
 וְאִם הָאֵכָל יֹאכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְגוּל
 הוּא לֹא יִרְצָה: וְאֵכָלֹו עֲזוּזָא
 כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יי חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
 הַהִוא מֵעַמִּיךָ: וּבִקְצָרְכֶם אֶת־קִצִּיר
 אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּתַת שְׂדֶה לְקַצֹּר
 וּלְקַט קִצִּירָהּ לֹא תִלְקֹט: וְכִרְמֶהּ לֹא
 תַעֲוִלֵּל וּפְרֹט כִּרְמֶהּ לֹא תִלְקֹט לְעַנִּי
 וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:
 (ישראל) לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִכְחֲשׂוּ
 וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ: וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ
 בַּשָּׁמַיִם לִשְׁקֹר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
 אֲנִי יי: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶה וְלֹא תִגְזֹל
 לֹא־תִלְוִי פַעֲלַת שָׂכִיר אִתָּהּ עַד־בֹּקֶר:
 לֹא־תִסְלַל חֹדֶשׁ וּלְפָנַי עֹזֵר לֹא תִתֵּן
 מִכָּשָׁל וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יי:

אמר

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּי: כִּי אִם־לִשְׂאֹרֹז
 הַקֶּרֶב אֵלָיו לֹאֲמֹו וּלְאֲבִיו וּלְבָנֹו
 וּלְבִתּוֹ וּלְאִחֹיו: וְלִאֲחִתּוֹ הַבְּתוּלָה
 הַקְרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיָּתָה לְאִישׁ לָהּ
 יִטְמָא: לֹא יִטְמָא בַּעַל בְּעַמּוּי לְהַחֲלוֹ:
 לֹא־יִקְרָחַהּ [ק' יִקְרָחוּ] קְרָחַהּ בְּרֹאשָׁם
 וּפֶתַת זִמְנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא
 יִשְׁרְטוּ שְׂרָטָה: קֹדָשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשִּׁי יי
 לָחֵם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהִיוּ קֹדֶשׁ:
 (דוי) אִשָּׁה זָנָה וְחִלְלָהּ לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה

יִי פֶתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גִּרְלוֹת גֹּזֶל אֶחָד
 לַיי וְגֹזֶל אֶחָד לַעֲזָאזֶל: וְהַקְרִיב אַהֲרֹן
 אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֶל לַיי
 וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגֹּזֶל לַעֲזָאזֶל יַעֲמִד־חַי לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה:
 וְהַקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כֹּפֶר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לֹו
 וּכְפָר בְּעֹדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־כֹּפֶר
 הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לֹו: (ישראל) וְלָקַח
 מִלֹּא־הַמִּחְתָּה גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 מִלִּפְנֵי יי וּמִלֹּא חֲפָזוֹ קִטְרֶת סָמִים דָּקָה
 וְהִבִּיא מִבֵּית לִפְרָכָה: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת
 עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יי וְכִסָּה עֲנַן הַקִּטְרֶת
 אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת וְלֹא
 יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבָּעוֹ
 עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קֶדְמָה וּלְפָנַי הַכֹּפֶרֶת
 יִזָּה שִׁבְעַ־פַּעֲמִים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבָּעוֹ:
 וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעָם
 וְהִבִּיא אֶת־דָּמֹו אֶל־מִבֵּית לִפְרָכָה
 וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמֹו כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר
 וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנַי הַכֹּפֶרֶת:
 וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְאֶהֱל מוֹעֵד הַשָּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם:
 וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ
 לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וּכְפָר בְּעֹדוֹ
 וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

קדשים

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ
 אֲלֵהֶם קֹדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אֲמֹו וְאֲבִיו תִּירָאוּ
 וְאֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים ותני לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בתרועה השבועי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל־ישביה יוכל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחוזו ואיש אל־משפחתו תשביו: יוכל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיליה ולא תבצרו את־נזריה: כי יוכל הוא קדש תהיה לכם מן־השנה תאכלו את־תבואתה: בשנת היובל הזאת תשביו איש אל־אחוזו:

בחקתי

אם־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמים בעתם ונתנה הארץ יבילה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את־בציר ובציר ישיג את־זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: (לוי) ונתתי שלום בארץ ושבבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם: וירדפתם את־איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם: (ישראל) ואכלתם יטון נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוכםם ולא־תגעל נפשי אתכם:

גרועה מאישה לא יקחו כִּי־קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כִּי־את־לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש אני יי מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו אשר־יוצק על־ראשו שמן המשיחה ומלא את־ידו ללפש את־הבגדים את־ראשו לא יפדע ובגדיו לא יפרם: ועל כל־נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כִּי נזר שמן משיחת אלהיו עליו אני יי: (ישראל) והוא אשה בכתוליה יקח אלמנה וגרושה ויחללה וזה את־אלה לא יקח כי אם־כתולה מעמיו יקח אשה: ולא־יחלל זרעו בעמיו כי אני יי מקדשו:

בהר

וידבר יי אל־משה בהר סיני לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבבתה הארץ שבת ליי: שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: (לוי) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספית קצירך לא תקצור ואת־ענבי גזרך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך חגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: ס (ישראל)

לְגִלְגֻלָּתָם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי:

נשא

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַל־הָעָד בְּן־חַמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ אוֹתָם כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לַצֵּבָא לַעֲבֹד עִבְדָּה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא: (דיו) וַנִּשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתַּחֲשׁוֹ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְדָּה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶת קַלְעִי הַחֲצֵר וְאֶת־מִסְדָּה פֶּתַח שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ: עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תַּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּרְשֹׁנִי לְכָל־מִשְׁאֵם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מִשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגִּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בֵּית אִיתָמָר בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן: ס (ישראל) בְּנֵי מִרְיָה לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקְדוּ אֹתָם: מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַל־הָעָד בְּן־חַמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לַצֵּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבִירְחֵיו וְעַמּוּדָיו וְאֶדְנָיו: וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֶדְנֵיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: זֹאת

וְהַתְּחַלְכְּתִי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לָעַם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצֵּרִים מְהִיֵּת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּת עֲלֵיכֶם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת:

במדבר

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגֻלָּתָם: מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַל־הָעָד כָּל־יֶצֶא צֵבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אוֹתָם לַצֵּבָאָתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמַטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: (דיו) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוּבֵן אֱלִיצֹר בֶּן־שַׁדְיָאוֹר: לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישַׁדַּי: לִיהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן־עֲמִינָדָב: לְיִשְׁשָׁכָר נַתָּנָאל בֶּן־צוּעַר: לְזִבּוּלֹן אֱלִיָּאב בֶּן־חֶלֶן: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמִנְשֶׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פֶּדָהצוּר: לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעָנִי: לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדַּי: לְאֲשֶׁר פְּגַעִיאל בֶּן־עֶכְרָן: לֵלֵד אֱלִיסָפָה בֶּן־דִּעְוָאל: לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עִינָן: אֵלֶּה קְרִיאֵי [ק' קְרוּאִי] הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: (ישראל) וַיָּקָח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּנֻדּוּ עַל־מִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַל־הָעָד

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלּוּיִם:
וְהִנִּיף אֹהֶלֶן אֶת־הַלּוּיִם תְּנוּפָה לִפְנֵי יי
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת
יי: וְהַלּוּיִם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל
רֹאשׁ הַפָּרִים וְעֹשֶׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת
וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיי לְכַפֵּר עַל־הַלּוּיִם:
וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֶלֶן וּלִפְנֵי
בְּנֵי וְהִנִּיפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיי: וְהַבְדַּלְתָּ
אֶת־הַלּוּיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי
הַלּוּיִם:

שלח

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח־לְךָ
אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אָנֹכִי
נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד לַמַּטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כָּל נָשִׂיא
בָּהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבָּר
פָּארָן עַל־פִּי יי כָּלֶם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָמָּה: (זוֹי) וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
לַמַּטֵּה רְאוּבֵן שָׁמוּעַ בֶּן־זֹכֹר: לַמַּטֵּה
שְׁמֹעוֹן שָׁפַט בֶּן־חוּרִי: לַמַּטֵּה יְהוּדָה
כָּלֵב בֶּן־יִפְנָח: לַמַּטֵּה יִשְׁשָׁכָר וְגָאֵל
בֶּן־יוֹסֵף: לַמַּטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוֹן:
לַמַּטֵּה בִנְיָמִן פִּלְטִי בֶן־רְפוּא: לַמַּטֵּה
זְבוּלֹן גְּדִיאֵל בֶּן־סוּדִי: לַמַּטֵּה יוֹסֵף
לַמַּטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן־סוּסִי: לַמַּטֵּה
דָּן עַמִּיאֵל בֶּן־גַּמְלִי: לַמַּטֵּה אֲשֶׁר
סִתּוּר בֶּן־מִיכָאֵל: לַמַּטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי
בֶן־נֶפְסִי: לַמַּטֵּה גָד וְגָאֵל בֶּן־מָכִי:
אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שְׁלַח מֹשֶׁה
לְתוֹר אֶת־הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ
בֶּן־נוֹן (וְהוֹשִׁיעַ: יִשְׂרָאֵל) וַיִּשְׁלַח אֹתָם
מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בְּנֶגֶב וְעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר:
וּרְאִיתֶם אֶת־הָאֶרֶץ מִהֲהוּא וּמֵאֵתֶּחָם

עֲבַדְתָּ מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֶרְרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בִּיָּד אֵימָר בֶּן־אֹהֶלֶן
הַכֹּהֵן:

בני אשכנז מסיימים כאן.

וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֹהֶלֶן וַיִּנְשִׂא הָעֵדָה
אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲנִי לַמִּשְׁפָּחָתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְאֻבָּא
לְעֹבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִי פִקְדֵיהֶם
לַמִּשְׁפָּחָתָם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי כָּל־הָעֹבֵד
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה וְאֹהֶלֶן
עַל־פִּי יי בִּיד־מֹשֶׁה:

בהעלתך

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־אֹהֶלֶן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ
אֶת־הַנֹּחֲלֹת אֶל־מוֹל' פְּנֵי הַמִּנְזָחָה וַיֹּאמְרוּ
שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: וַיַּעַשׂ בֶּן אֹהֶלֶן אֶל־מוֹל'
פְּנֵי הַמִּנְזָחָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יי אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְזָחָה מִקְשָׁה
זָהָב עַד־זֶרֶקָה עַד־פְּרִיחָה מִקְשָׁה הִוא
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יי אֶת־מֹשֶׁה בֶּן
עֹשֶׂה אֶת־הַמִּנְזָחָה: (זוֹי) וַיְדַבֵּר יי
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלּוּיִם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁתַּרְתָּ אֹתָם: וְכִה־תַעֲשֶׂה
לָהֶם לְשִׁתְּרָם הִנֵּה עֲלִיהֶם מִי חֲטָאת
וְהַעֲבִירוּ תַעַר' עַל־כָּל־בִּשְׁתָּם וּכְבֹּסוּ
בְּגִדֵיהֶם וְהִטְהִירוּ: וְלָקְחוּ פַר בֶּן־בָּקָר
וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפַר־שְׁנִי
בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאתָה: וְהַקְרַבְתָּ
אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְהַלְתָּ
אֶת־כָּל־עֵדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יִשְׂרָאֵל)
וְהַקְרַבְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי יי וּסְמְכוּ

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט
כי העלינונו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כִּי־תשתַּחַר עֲלֵינוּ
גַם־הַשְּׂחָר:

חקת

וידבר יי אל־משה ואל־אתֵּהָרָן לֵאמֹר:
זאת חקת התוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יי לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיקְחוּ אֵלֶיךָ
פָּדָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־פֶּה
מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עֵלָה עָלֶיהָ עַל: וּנְתַתֶּם
אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ
אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְשָׂחַט אֹתָהּ לִפְנֵי:
וְלָקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָה
שִׁבְעַת פַּעַמִּים: וְשָׂחַף אֶת־הַפָּדָה
לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־פִּשְׁרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ
עַל־פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲזָרוֹ
וְאֶזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ
שִׂרְפַת הַפָּדָה: (לוי) וְכִבֶּס בְּגָדָיו
הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בִּשְׂרׁוֹ בַּמֵּיִם וְאַחֵר יָבֹא
אֶל־הַמִּחְנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב:
וְהִשְׂחָף אֹתָהּ וְכִבֶּס בְּגָדָיו בַּמֵּיִם וְרַחֵץ
בִּשְׂרׁוֹ בַּמֵּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְאִסַּף
אִישׁ טְהוֹר אֶת אֹפֶר הַפָּדָה וְהֵנִיחַ מַחוּץ
לַמִּחְנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר וְהִוָּתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חַטָּאת
הוּא: (ישראל לַמְּנַחַּ פוֹלִין) וְכִבֶּס
הָאִסָּף אֶת־אֹפֶר הַפָּדָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב וְהִוָּתָה לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר
הִגֵּר בְּתוֹכָם לַחֲקַת עוֹלָם: (ישראל
לַמְּנַחַּ אֲשַׁכְּנוּ) הִנֵּנִי בָּמָת לְכָל־נַפֶּשׁ
אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: הוּא יִתְחַטֵּא־בּוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר

הַיּוֹשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה הַמְעַט
הוּא אֲסִירָב: וְזֶה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא
יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אֲסִירָעָה וְזֶה
הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמַחְנִים
אִם בְּמִבְצָרִים: וְזֶה הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנֶה
הוּא אֲסִירָזָה הַנִּשְׁגָּה עַל אֲסִירָן
וְהַתְּחִיבָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ
וְהַיָּמִים יָמִי בַּכּוֹרִי עֲנָבִים:

קרח

וַיִּקַּח קִרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קַהַת בֶּן־לֵוִי
וְדָתָן וְאָבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֹּלֵת
בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים
מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתָּה נָשִׂאִי
עֲדָה קִרְאִי מוֹעֵד אֲנָשִׁים־שָׁם: וַיִּקְהֲלוּ
עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֲדָה כָּלָם קִדְּשִׁים
וּבְתוֹכָם יי וּמוֹדֵעַ תִּתְּנָשָׂאוּ עַל־קַהֲלִי
יי: (לוי) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיַּפֵּל עַל־פָּנָיו:
וַיַּדְּבַר אֶל־קִרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר:
בֹּקֶר וַיָּדַע יי אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקִּדּוֹשׁ
וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ
יִקְרִיב אֵלָיו: זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחֲטוֹת
קִרַח וְכָל־עֲדָתוֹ: וְתִגְדּוּ בָתָן אֵשׁ וְשִׂימוּ
עָלֶיהָן קִטְרֶת לִפְנֵי יי מִזֶּה וְהִזָּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יִבְחַר יי הוּא הַקִּדּוֹשׁ רַב־לָכֶם
בְּנֵי לֵוִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־קִרַח שְׂמַעֲנִיָּה בְנֵי לֵוִי: הַמְעַט מִכֶּם
כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדַת
יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד
אֶת־עַבְדָּתוֹ מִשְׁכֵּן יי וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֲדָה
לְשָׂרְתָם: וַיִּקְרַב אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיהָ
בְּנֵי־לֵוִי אֹתָהּ וּבִקְשָׁתָם גַּם־כְּדָנָה: לָכֵן
אֹתָהּ וְכָל־עַבְדָּתָהּ הַנִּעֲדִים עַל־יי וְאַהֲרֹן
מִה־הוּא כִּי תִלְוֶנוּ [ק'] תִּלְוֶנוּ עָלָיו:

דָּבָר כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְיָ אֵלַי וְנִשְׁכְּבוּ שְׁרֵי־מוֹאֵב עִם־בָּלְעָם: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בָּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלֹק בֶּן־צֹפֹר מִלֶּךְ מוֹאָב שֶׁלַח אֵלַי: הִנֵּה הָעַם הֵיזָא מִמַּצְרַיִם וְיֹכֵס אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ עֲתִיד לִכְתּוֹב קְבֹה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהַלְחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת־הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא:

פינחס

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶחָזֶרֶן הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִי אֶת־חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָנָם אֶת־קִנְיָנִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלְיִתִּי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָנִי: לָכֵן אֹמַר הֲנִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (ד'ו) וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אֶחָדוֹ בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְיָ לְאֵלֹהָיו וְיִכַּפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶן־סִלּוֹא נָשִׂיא בֵּית־אָב לַשְּׁמֹעִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמִּדְיָנִית כְּזָבִי בַת־צֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־אָב בַּמִּדְיָן הוּא: פ) (ישראל) וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צִרֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם: כִּי־צִרְרִים הֵם לָכֵם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ לָכֵם עַל־דְּבַר פְּעֹר וְעַל־דְּבַר כְּזָבִי בַת־נָשִׂיא מִדְיָן אֲחֵתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־דְּבַר פְּעֹר: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה פ) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה וְאַל אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶחָזֶרֶן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִכָּן עֹשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל:

וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִסְתַּר: כָּל־הַנֹּלָע בְּמַת בְּנִפְשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־זְמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכָּנוֹ יְיָ טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵאֲתוֹ בּוֹ: זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי־זְמוּת בָּאֵהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֵהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֵהֶל וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים: וְכָל־כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמְיִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: וְכָל־אֲשֶׁר־יָגַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלְל־חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ־בַעֲצָם אָדָם אוֹ בַקֶּבֶר וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים: וְלִקְחוּ לַטָּמֵא מִעֶפֶר שְׂרָפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מִים חַיִּים אֶל־כְּלִי:

בלק

וַיֵּרָא בָּלֹק בֶּן־צֹפֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי: וַיִּגֹּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא וְיִגְקֵץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִמְרִי מִדְיָן עֲתִיד יִלְחָכוּ הַקְּהֹל אֶת־כָּל־סִבִּיבֵתוֹנוּ כְּלַחֵד הַשּׁוֹר אֶת־יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבָלֹק בֶּן־צֹפֹר מִלֶּךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא: (ד'ו) וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בָּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמְּלִי: וְעַתָּה לִכְתּוֹב אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נִכְהֲבֹו וְנִגְרֹשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעַתִּי אֶת אֲשֶׁר־תַּבְּרֹךְ מִבְּרֹךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר וַיֹּאֲר: וַיִּלְכּוּ זִמְרִי מוֹאָב וְזִמְרִי מִדְיָן וְקַסְמִים בִּידָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלְעָם וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלֹק: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינִי פֹה הַלַּיְלָה וְהִשְׁבַּתִּי אֲתָכֶם

שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה הפךם ויין יסלח-לה: (ישראל)
 כל-גדר וכל-שבעת אסר לענת נפש
 אישה יקימנו ואישה יפרכנו: ואם-החרש
 יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים
 את-כל-נדריה או את-כל-אסריה אשר
 עליה הקים אתם כיה-חרש לה ביום
 שמעו: ואם-הפך יפך אתם אחרי שמעו
 ונשא את-עונה: אלה החקים אשר צוה
 יי את-משה בין איש לאשתו בין-אב
 לבתו בנעריה בית אביה:

מסעי

אלה מסעי בני-ישראל אשר
 יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 בנד-משה ואהרן: ויכתב משה
 את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יי
 ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו
 מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר
 יום לתדש הראשון ממחכת הפסח
 יצאו בני-ישראל בגד רמזה לעיני
 כל-מצרים: (דוי) ומצרים מקברים
 את אשר הפך יי בהם כל-בכור
 ובאלהיהם עשה יי שפטים: ויסעו
 בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת:
 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
 המדבר: (ישראל) ויסעו מאתם וישב
 על-פי החירות אשר על-פני בעל צפון
 ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירות
 ויעברו בתוך-הים המדבר וילכו
 דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו
 במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים
 חמרים ויחנו-שם: ויסעו מאילם ויחנו
 על-ים-סוף:

וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
 בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר:
 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יי
 את-משה ובני ישראל היצאים מארץ
 מצרים:

מטות

וידבר משה אל-ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
 יי: איש כיה-גדר לוי או-השבוע
 שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל
 דברו ככל-היצא מפיו יעשה: ואשה
 כיה-גדר גדר לוי ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה: ושמע אביה את-גדרה
 ואסרה אשר אסרה על-נפשה והחריש
 לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום: ואם-הניא
 אביה אתה ביום שמעו כל-גדריה
 ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא
 יקום ויין יסלח-לה כיה-הניא אביה
 אתה: ואם-הני תהיה לאיש ונדריה
 עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה
 על-נפשה: ושמע אישה ביום שמעו
 והחריש לה וקמו נדריה ואסרה
 אשר-אסרה על-נפשה יקמו: ואם ביום
 שמע אישה יניא אותה והפך את-גדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר
 אסרה על-נפשה ויין יסלח-לה: (דוי)
 וגדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה
 על-נפשה יקום עליה: ואם-בית
 אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה: ושמע אישה והחרש לה לא
 הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום: ואם-הפך
 יפך אתם אישה ביום שמעו כל-מוצא

דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל ולבן וחצרת ודי זקב: אחד עשר יום מחלב הדרך הר-שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יי אתו אלהם: (לוי) אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר יי אליהו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגועי והלקבון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: (ישראל) ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: יי אליהם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יי אליהי אבותכם יסר עליכם ככם אלף פעמים ויכתד אתכם כאשר דבר לכם:

ואתחנן

ואתחנן אל-יי בעת ההוא לאמר: אדיני יי אתה תחלוף להראות את-עבדך את גדלך ואת-גדך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה

כמעשיך וכגבורתך: אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנון: (לוי) ויתעבר יי כי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך גמח וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: וצו את-יהושע וחזקוהו ואמצוהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: ונשב בנאי מול בית פעור: פועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יי אליהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יי אליהם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר-עשה יי בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יי אליהי מקרבך: ואתם תדברים ביני אליהם חיים כלכם היום: (ישראל) ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אליהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חקמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כני אליהו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל

גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם
בנידו והאבדת את שמים מתחת השמים
לא יתיצב איש בפניו עד השמדו
אתם: פסלי אליהם תשרפון באש
לא תחמוד פסל וזהב עליהם ולקחת
לך פן תגש בו כי תועבת יי אליהו
הוא: ולא תביא תועבה אל ביתו
והיית חרם כמחו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כיתרם הוא: פ כל המצוה
אשר אנכי מצוה היום תשמרנו לעשות
למען תחיו ורבותם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם:
וזכרת את כל הדרך אשר הולכת יי
אליהו זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתו לנסתו לדעת את אשר בלבבו
התשמר מצותו [ק' מצותיו] אם לא:
ויענו וירעבו ויאכלו את המן אשר
לא ידעת ולא ידעו אבותיו למען
הודיעו כי לא על לחם לבדו יחיה
האדם כי על כל מוצא פי יי יחיה
האדם: (ישראל) שמלתו לא בלתה
מעליה ורגלה לא בצקה זה ארבעים
שנה: וידעת עם לבבו כי כאשר
ייסר איש את בנו יי אליהו מנסה:
ושמרת את מצות יי אליהו ללכת
בדרכיו וליראה אתו: כי יי אליהו
מביא אל ארץ טובה ארץ גחלי מים
ענית ותהמת וצאים בבקעה ובקרה:
ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון
ארץ גית שמן ודבש: ארץ אשר לא
במסכנת תאכל בנה לחם לא תחסר
כל בנה ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת

התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום:

עקב

והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יי אליהו לך את הבטות ואת החסד
אשר נשבע לאבותיו: ואתה וברכו
והרבה וברך פרי בטנך ופרי אדמתו
דגנו ותירשן ויצהרן שגר אלפי
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבותיו לתת לך: ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: והסיר יי ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ושימם בך ונתנם בכל שנאיך:
ואכלת את כל העמים אשר יי אליהו
נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אליהם כי מוקש הוא
לך: ס כי תאמר בלבבו רבים הגוים
האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
יי אליהו לפרעה ולכל מצרים:
המפת הגדול אשר ראו עיניו והאמת
והמפתים והיד הנזקה והזרע הנטויה
אשר הוצא יי אליהו פוגעשה
יי אליהו לכל העמים אשר אתה
ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח
יי אליהו בם עד אבד הנשאים
והנסתרים מפניו: לא תערץ מפניהם
כיי אליהו במרבה אל גדול ונורא:
(וי) ונשל יי אליהו את הגוים האל
מפניו מעט מעט לא תוכל כלתם
מחר פן תרבה עליה חגת השדה:
ונתנם יי אליהו לפניו והמם מהומה

וּבִרְכַּת אֱלֹהֵיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ:

ראה

רָאָה אֲנִי נָתַן לַפְּנִימִים הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָהּ: אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל-מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִיָּה אִתְּכֶם הַיּוֹם: וְהִקְלָלָה אִם-לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם
מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מְצִיָּה אִתְּכֶם
הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם: ס וְהָיָה כִּי וּבִיאֲךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּא-שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּתָה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-תֶּר-
וּרְיִים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-תֶּר-עִיבָל:
הֲלֹא-הָמָּה בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ
מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב
בְּעֶרְבָה מִוֶּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֱלֹנֵי מֶרֶה:
כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא
לְרִשֹּׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָכֶם וַיִּרְשֶׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתֶּם-בָּהּ:
(לוי למנהג פולין) וּשְׁמִרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת
כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי
נָתַן לַפְּנִימִים הַיּוֹם: (לוי למנהג אשכנז)
אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתָּה
חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: אַבְדָּ וְתֹאבְדוֹן
אֶת-כָּל-הַמִּקְלָמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אַתָּה יֹרְשִׁים אַתָּה אֶת-אֱלֹהֵיהֶם
עַל-הַתְּהָרִים הָרָמִים וְעַל-הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת
כָּל-עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְּתָם אֶת-מִזְבְּחֹתָם
וּשְׁבִרְתָּם אֶת-מִזְבְּחֹתָם וְאֲשִׁירֵיהֶם
תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאִבַּדְתֶּם אֶת-שְׁמֵם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא:

לֹא-תַעֲשֶׂוּן כֹּן לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי
אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
מִכָּל-שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם
לִשְׁכְּנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבֹאֲתָ שָׁמָּה: (ישראל)
וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּזְבִיחֵיכֶם
וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יִדְכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָתֵיכֶם וּבְכֹלֹת בְּסֻרְכֶם
וּבְצִאֲכֶם: וְאֶכְלֹתֶם-שָׁם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מִשְׁלַח יִדְכֶם אִתָּם
וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרָכָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ: לֹא
תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם
אִישׁ כָּל-הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו: כִּי לֹא-בִאתֶם
עַד-עַתָּה אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנְּחִלָּה
אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: וְעִבַּרְתֶּם
אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אִתְּכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם
מִכָּל-אִיְבֹכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבַּתֶּם-בְּטָח:

שפטים

שְׁפָטִים וּשְׁטָרִים תִּתֵּן-לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפָטוּ
אֶת-הָעָם מִשְׁפַּט-צֶדֶק: לֹא-תִטֶּה מִשְׁפָּט
לֹא תִפִּיר פָּנִים וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי
הַשֹּׁחַד יַעֲוֶל עֵינֶי חֻקִּים וְיִסְלַף דְּבָרֵי
צְדִיקִים: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לִמְעַן תַּחֲיֶה
וַיִּרְשֶׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ: ס (לוי) לֹא-תִטֶּע לָךְ אֲשֵׁרָה
כָּל-עֵץ אֵצֶל מִזְבֵּחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: וְלֹא-תִקֹּם לָךְ מִצְבָּה אֲשֶׁר
שָׂא יְיָ אֱלֹהֶיךָ: ס לֹא-תִזְבַּח לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ
שׁוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוֹם כָּל
דְּבַר רָע כִּי תִעֲבֹת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא:
ס כִּי-יִמָּצָא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶתֶד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הָרָע בְּעֵינֵי יְיָ-אֱלֹהֶיךָ

לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ: וְלִלְךָ וּלְעַבְדֹת אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁם אֹיִל
 אֹיִל לְכָל־צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי:
 וְהִגַּדְתָּ לָּךְ וְשִׁמַּעְתָּ וְדַרְשַׁתָּ הַיָּטֵב וְהִנֵּה
 אָמַת וְכֹחַ הַדָּבָר גַּעֲשֶׁתָּהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
 בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אֹיִל
 אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
 הָרָע הַזֶּה אֶל־שַׁעֲרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אֹיִל
 אֶת־הָאִשָּׁה וְסָקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ:
 עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אֹיִל שְׁלֹשָׁה עֵדִים
 יוֹמַת הַמָּוֶת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד:
 יָד הָעֵדִים תְּהִיָּה־בּוֹ בְּרֹאשׁוֹ לְהַמִּיתוֹ
 וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הָרָע
 מִקֶּרְבָּהּ: פִּי יִפְלֹא מִמּוֹךְ דָּבָר לְמִשְׁפָּט
 בִּיּוֹדִים לָדֵם בִּיּוֹדֵינוּ לָדִין וּבִינוּ נִגַּע
 לְנִגַּע דְּבַרִּי רִיבֹת בְּשַׁעֲרֶיךָ וּקְמַתְּ וְעָלִיתְ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדַרְשַׁתָּ וְהִגִּידוּ
 לָּךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי
 הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָּךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
 אֲשֶׁר יִבְחָר יְיָ וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
 יִדְוֹךְ: (יִשְׂרָאֵל) עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 יוֹדוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לָּךְ
 תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ
 לָּךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 בְּזִדּוֹן לְבַלְתִּי שִׁמַּע אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד
 לְשִׁרְתָּ שֵׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֹיִל אֶל־הַשֹּׁפֵט
 וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל:
 וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד:

כי תבוא

וְהָיָה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבֹּתָ
 בָּהּ: וְלִקְחָתָּ מֵרֹאשִׁית כָּל־פְּרִי הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר תִּבְרֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָּךְ וּשְׂמַתָּ בְּטָנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחָר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְנֵן שְׁמוֹ

כי תצא

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׂבוֹי: וְרֹאִיתָ
 בַּשִּׁבְיָה אִשָּׁת וַתִּפְתָּאָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ

קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
ודבש:

נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני יי
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחנהך מחשב
עציד עד שאב מימך: לעברך בבקרת
יי אלהיך ובאלתו אשר יי אלהיך כרת
עמך היום: (לוי) למען הקים אתך
היום לזו לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך
לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הבקרת הזאת
ואת האלה הזאת: כי את-אשר ישנו פה
עמנו עמד היום לפני יי אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום: (ישראל)
כִּי־אתם ידעתם את אשר־ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר־עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם: ותראו את־שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם: פן־יש בכם איש או־אשה או
משפחה או־שבט אשר לקבו פנה היום
מעם יי אלהינו ללכת לעבד את־אלהי
הגוים ההם פן־יש בכם שרש פרה ראש
ולענה: והִנֵּה בשמעו את־דברי האלה
הזאת והתברך בלבבו לאמור שלום
יהיה־לי כי בשורות לבי אלך למען
ספות הרעה את־הצמאה: לא־יאהב יי
סלח לז כי אֲנִי יֵשֵׁן אֶף־יִי וקנאתו
באיש שהוא ורבצה בו פל־האלה
הכתיבה בספר הזה ומחה יי את־שמו

שם: ובאת אל־הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
לִי־אלהיך כִּי־באתי אל־הארץ אשר
נשבע יי לאבותינו לתת לנו: (לוי)
ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני
מוזבח יי אלהיך: וענית ואמרת לפני
יי אלהיך ארמל אבד אבי ונרד
מצרימה ונגר שם במתי מעט ויהי־שם
לגוי גדול עצום ורוב: וירעו אתנו
המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה: ונצטק אל־יי אלהי אבותינו
וישמע יי את־קלנו וירא את־ענינו
ואת־עמלנו ואת־לחצנו: ויוצאנו יי
ממצרים בגד חזק ובזרע נטויה
ובמקרא גדל ובאותות ובמפתים: ויבאנו
אל־המקום הזה ויתן־לנו את־הארץ
הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה
הנה הבאתי את־ראשית פרי האדמה
אשר־נתתה לי יי והנחתו לפני יי
אלהיך והשתחוית לפני יי אלהיך:
ושמחת בכל־הטוב אשר נתן־לך יי
אלהיך ולביתך אתה וכל־י ונהגר אשר
בקרבתך: (ישראל) כי תכלה
לעשר את־כל־מעשר תבואתך בשנה
השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולא־למנה ואכלו בשעריך
ושבעו: ואמרת לפני יי אלהיך בערתי
הקדש מן־הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולא־למנה ככל־מצותך
אשר צויתני לא־עברתי ממצותיך
ולא שקחתי: לא־אכלתי באני ממנו
ולא בערתי ממנו בשמא ולא־נתתי
ממנו למת שמעתי בקול יי אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון

יְיָ לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג
מֶלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
אֹתָם: וַיִּתְּנֵם יְיָ לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם
כְּכָל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזָקוּ
וּאִמְצוּ אֶל-תִּירְאֹו וְאַל-תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ
וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: (ס) (ישראל) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל
חֲזַק וְאִמָּץ כִּי אִתָּה תְּבוֹא אֶת-הָעָם
הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתָּם
לֵתֶת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחַלְנָה אוֹתָם: וַיְיָ
הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא
יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתֵּן
אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן
בְּרִית יְיָ וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצַו
מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שָׁבַע שָׁנִים
בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחֹג הַסְּכֻת: בָּבוֹא
כָּל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת-פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה
הַזֹּאת נֹגֵד כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: הִקְהֵל
אֶת-הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרָךְ
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן
יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
וּבְנִיחָם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ וְשִׁמְעוּ וְלִמְדוּ
לִירְאָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ:

האזינו

הָאֲזִינוּ הַשְּׁמִיעוּ וְאִדְבַּרְהוּ וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
אֲמַר־כִּי: יַעֲרֹף בְּמַטֵּר לִקְחוּ תֵּגֶל כִּטְלָה
אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירָם עַל-יְדִשָּׁא וּכְרִבִּיבִים
עַל-יַעֲשֹׁב: כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְלָה

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהַבְדִּילֹו יְיָ לְרַעָה
מִכָּל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲלֻת הַבְּרִית
הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר
הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה וְיִרְאוּ אֶת-מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא
וְאֶת-תַּחְלָאֶיהָ אֲשֶׁר-חָלָה יְיָ בָּהּ: גִּפְרִית
וְמָלַח שִׁרְפָה כָּל-אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא-יַעֲלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב
כְּמִהְפַּכֶת סָדֶם וְעַמְרָה אֲדָמָה וּצְבִיִּים
[ק' וּצְבִיִּים] אֲשֶׁר הִפָּךְ יְיָ בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ:
וְאָמְרוּ כָּל-הַגּוֹיִם עַל-מָה עָשָׂה יְיָ כִּכָּה
לְאָרֶץ הַזֹּאת מִה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל
הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית
יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכוּ
וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חָלַק
לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֲף יְיָ בְּאָרֶץ הַהִוא לְהִבְיֹא
עָלֶיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְיָ מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
וּבְחִמָּה וּבְקִצָּץ גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֵם אֶל-אֶרֶץ
אֲחֵרָת כַּיּוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתַּמְדִּית לֵינִי אֱלֹהֵינוּ
וְהַנִּגְלִית לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֶּן-מֹאֶה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא-אוֹכֵל עוֹד
לִצְאָת וּלְבֹא וַיְיָ אָמַר אֵלָי לֹא תַעֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְיְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא-יִשְׁמִיד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם וַיְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ: (לוי) וַעֲשֵׂה

מִלֶּךָ בַּהֲתַאסֵּף רֹאשִׁי עִם יְחִיד שְׂבָעִי
 יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וַיְהִי
 מִתֵּיב מִסָּפֶר: ס וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר
 שְׁמֵעַ יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עִמּוֹ תִּבְיָאֲנֻ
 יָדָיו כִּבּ לֹא וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: פ
 (לוי) וּלְלֵנִי אָמַר תִּמְנוּ וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ
 חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נָסִיתָ בְּמִסָּה תִּרְיָבֶהוּ
 עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֱמֹר לְאֶבְיִי וּלְאִמּוֹ לֹא
 רֵאִיתִי וְאֶת־אֲחִי לֹא הִפִּיר וְאֶת־בָּנָי
 [ק' בָּנָיו] לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֶתְךָ
 וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ: יוֹדוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב
 וְתוֹרֶתְךָ לִישְׂרָאֵל וְיִשְׁמֻ קִּטּוֹרֶה בְּאֶפֶד
 וּכְלִיל עַל־מִזְבִּיחֶךָ: בִּרְךָ יְיָ חֵילוֹ וּפַעַל
 יָדָיו תִּרְצָה מִחֵץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאוֹ
 מִן־יָקוֹמוּ: ס לִבְנֵי־מֶן אָמַר יָדִיד יְיָ וְיִשְׁכֵּן
 לְבַטֵּחַ עָלָיו חֲפָץ עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין
 כְּתָפָיו שָׁכֵן: ס (יִשְׂרָאֵל) וְלִיוֹסֵף אָמַר
 מִבְּרַכַּת יְיָ אֶרְצוּ מִמֶּגֶד שְׁמִים מִטָּל
 וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאוֹת
 שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יָרְחִים: וּמִרָאשׁ
 הַר־רִיָּקָדָם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד
 אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׂכָנֵי סִנָּה תְּבוּאוֹתֶיהָ
 לְרָאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֵד גִּנּוּר אֲחִיו: כָּבוֹד
 שׁוֹרֵי הָדָר לֹא וּשְׂרָנֵי רֹאשׁ קִרְנֵי בָהֶם
 עֲמִים יִגָּח יִחָדּוּ אֶפְסִי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
 אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מִנְשָׁה:

לֹא־לֵהֲיִנו: (לוי) הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלֹ כִּי
 כֹּל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל
 צָדִיק וְיִשָּׁר הוּא: שָׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמָם
 דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִילֶת: ה לֵי לִי תִגְמְלוּ־זֹאת
 עִם נָבֵל וְלֹא חֲכָם תִּלְוֶהוּ אֶבְיָה
 קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַנְךָ: (יִשְׂרָאֵל) זָכַר
 יָמוֹת עוֹלָם בָּנָיו שְׁנוֹת דָּר וְדָר שָׁאֵל
 אֶבְיָה וַיִּגְדֶּה וְזִמְנָה וַיֹּאמְרוּ לָךְ: בַּהֲנַחֵל
 עֲלִיוֹן גּוֹיִם בַּהֲפָרִידוֹ בָּנֵי אָדָם יִצָּב
 גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסָּפֶר בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי
 תִּלָּק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב תִּכָּל נִחֲלָתוֹ: וּמִצֵּאֵהוּ
 בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלָּל יִשְׁמֵן וְסִבְכֻנְהוּ
 יִבְוֹנְנֵהוּ יִצְרָנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כִּנְשָׁר
 יַעֲדֵר קִנּוֹ עַל־גּוֹזְלָיו וְרַחֵם וּפְרֹשׁ כִּנְפָיו
 יִקְלָחֵהוּ וְשִׂאֵהוּ עַל־אֲבִרָתוֹ: יְיָ בִּרְךְ וַיִּנְחֵנוּ
 וְאֵין עִמּוֹ אֵל נִכְרָ:

וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:
 וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינֵי בָא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ
 הוֹפִיעַ מִתֵּר פֶּאֶרֶן וְאֶתָּה מִרְבֶּבֶת קִדְשׁ
 מִימִילֹו אֲשַׁדֵּת לָמוֹ: אַף חִבֵּב עַמִּים
 כָּל־קִדְשָׁיו בִּיָּהָד וְהֵם תָּכֻוּ לְרִגְלֶךָ
 יִשָּׂא מִדְּבַר־תִּיד: תּוֹרָה צְנוּה־לָנוּ מֹשֶׁה
 מוֹרֶשֶׁה קִהֲלֵת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִּישְׂרֹון

קריאה לחנוכה

וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשְׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:
 וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית
 אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמֻדִים
 עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי

(במדבר ז)

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוּת מֹשֶׁה לְהַקִּים
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ
 אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

ביום השני הקריב נתנאל בן-צוּעַר נשיא יששכר: הקריב את-קרְבָנו קֶעֱרֶת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זֶהב מלאה קטרת: (לוי) פָּר אֶחָד בן-בְּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: וּלְזִבְחַהּ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נִתְנָאֵל בן-צוּעַר: פ (ישראל) ביום השלישי נשיא לבני זבולן אֵילָאב בן-חֶלֶן: קָרְבָנוֹ קֶעֱרֶת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זֶהב מלאה קטרת: פָּר אֶחָד בן-בְּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: וּלְזִבְחַהּ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֵילָאב בן-חֶלֶן: פ

ביום ג' של חנוכה

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אֵילָאב בן-חֶלֶן: קָרְבָנוֹ קֶעֱרֶת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זֶהב מלאה קטרת: (לוי) פָּר אֶחָד בן-בְּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: וּלְזִבְחַהּ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחֲשֹׁן בן-עֲמִינָדָב:

וַיִּשְׁעֲגֹלֶת צֹב וַשְּׁנִי-עֶשְׂרֵה בָּקָר עֲגֹלָה עַל-שְׁנֵי הַנָּשָׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (לוי) וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאוֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל-הַלִּוִּים אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֲגֹלֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלִּוִּים: אֶת שְׁתֵּי הָעֲגֹלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבָדָתָם: וְאֶת אַרְבַּע הָעֲגֹלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וּלְבְנֵי קֹהֵת לֹא נָתַן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֹּהֵן יֵשְׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשָׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לְיוֹם נָשִׂיא אֶחָד לְיוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנָם לְחֻנֻּכַּת הַמִּזְבֵּחַ: ס (ישראל) לוי לַמִּנְהַג פּוֹלִין) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קָרְבָּנָו נַחֲשֹׁן בן-עֲמִינָדָב לַמִּטָּה יְהוּדָה: וְקָרְבָנוֹ קֶעֱרֶת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זֶהב מלאה קטרת: (ישראל לַמִּנְהַג פּוֹלִין) פָּר אֶחָד בן-בְּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: וּלְזִבְחַהּ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחֲשֹׁן בן-עֲמִינָדָב:

ביום ב' של חנוכה

בַּשָּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישֹׁדִי: פ

לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיָּאֵב
בֶּן־חֶלֶן: פ

(ישראל) בְּיוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי
רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדִיאוּר: קָרְבָּנוֹ
קִעְרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל
בַּשָּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדִיאוּר: פ

ביום ד' של חנוכה

בְּיוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן־שְׂדִיאוּר: קָרְבָּנוֹ קִעְרֶת־כֶּסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בַּשָּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (זו')
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר
בֶּן־שְׂדִיאוּר: פ

(ישראל) בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישֹׁדִי: קָרְבָּנוֹ
קִעְרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל

ביום ה' של חנוכה

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זקב קרבן אליסף
בן-דעואל: פ

ביום ז' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה
ד'.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זקב מלאה קטרת: (זו) פר אחד
בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זקב קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

פ סוף רביע בראש חודש

(ישראל) ביום השמיני נשיא לבני
מנשה גמליאל בן-פדהצור: קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זקב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זקב מלאה קטרת: (זו) פר אחד
בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זקב קרבן שלמיאל בן-צורישדי:

פ

(ישראל) ביום הששי נשיא לבני גד
אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זקב קרבן אליסף
בן-דעואל: פ

ביום ו' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה
ד'.

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בגי-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
 בן-עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
 פגעאל בן-עכרן: קרבנו קערת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בגי-שנה חמשה זה קרבן פגעאל
 בן-עכרן: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בן-עינן: קרבנו קערת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בגי-שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בן-עינן: פ

זאת חנכת המזבח ביום המושח אתו
 מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים

שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בגי-שנה חמשה
 זה קרבן גמליאל בן-פדהצור: פ

ביום ח' של חנוכה

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
 בן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה: כף
 אחת עשרה זקב מלאה קטרת: (זוי)
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בגי-שנה חמשה זה קרבן גמליאל
 בן-פדהצור: פ

(ישראל) ביום התשיעי נשיא לבני
 בנימן אבירן בן-גדעני: קרבנו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלילה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה
 זקב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
 איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
 שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בגי-שנה חמשה
 זה קרבן אבירן בן-גדעני: פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
 בן-עמישדי: קרבנו קערת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם

זאת הנקבת המזבחת אחרי המשח אתו:
 וכבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו
 וישמע את-הקול מדבר אליו מעל
 הכפרת אשר על-ארץ העדות מבין שני
 הכרבים וידבר אליו:

יש מוספים: וידבר יי אל-משה לאמר:
 דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלותך
 את-הנרות אל-מול פני המנוחה ואירו
 שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל-מול
 פני המנוחה העלה נרתיק כאשר צוה
 יי את-משה: וזה מעשה המנחה מקשה
 זהב עד-ירקה עד-פרחה מקשה הוא
 כמראה אשר הראה יי את-משה כן
 עשה את-המנחה: פ

עשרה מזרחי-כסף שנים עשר כפות
 זהב שנים עשרה: שלשים ומאה
 הקערה האחת כסף ושבעים המזרק
 האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע-מאות בשקל הקדש: כפות
 זהב שנים-עשרה מלאת קטרת עשרה
 עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב
 הכפות עשרים ומאה: כל-הבקר
 לעלה שנים עשר פרים אילים
 שנים-עשר כבשים בני-שנה שנים
 עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
 לחטאת: וכל בקר זבח השלמים
 עשרים וארבעה פרים אילים ששים
 עתדים ששים כבשים בני-שנה ששים

קריאה לפורים

תחתיו וישוב עליה ואהרן וחזר תמכו
 בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי
 ידיו אמונה עד-בא השמש: ויחלש
 יהושע את-עמלק ואת-עמו לפי-חרב:
 פ (ישראל) ויאמר יי אל-משה כתב
 זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
 כי-מחה אמתח את-זכר עמלק מתחת
 השמים: ויכן משה מזבח ויקרא שמו יי
 נסי: ויאמר כריד על-כס זה מלחמה
 ליי בעמלק מדך דר:

(שמות יז)

ויבא עמלק ויילחם עם-ישראל
 ברפידם: ויאמר משה אל-יהושע
 בחר-לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
 מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה
 האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
 אמר-לו משה להלחם בעמלק ומשה
 אהרן וחזר עליו ראש הגבעה: (דיו)
 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:
 וידי משה כבדים ויקחוראבן וישימו

קריאה לחה"מ פסח

יום א' דחול המועד

(שמות יג)

וידבר יי אל-משה לאמר: קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם בכני ושראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בתוך יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: (דיו) והיה כייבאך יי אל-ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחני והיבסי אשר נשבע לאבותי לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ושבת את-העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליי: מצות יאכל את שבעת הימים ולא-הראה לך חמץ ולא-הראה לך שאר בכל-גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיך כי ביד חזקה הוצאך יי ממצרים: ושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה: פ (ישראל) והיה כייבאך יי אל-ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך: והעברת כל-פטר-רחם ליי וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליי: וכל-פטר חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכני תפדה: והיה כיישאלך בנו מחור לאמר מה-זאת ואמרת אליו בתוך יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: ויהי כייקשה פרעה לשלחנו ויהרג יי כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם

ועד-בכור בהמה על-כף זבח ליי כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אפדה: והיה לאות על-ידך ולשטפת בין עיניך כי בתוך יד הוציאנו יי ממצרים:

בכל יום של חול המועד - רביעי (בספר שני).
בשבת מפטיר.

(במדבר כח)

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה רית-ניחח ליי על-עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ס

יום ב' דחול המועד

(שמות כב)

אם-בסוף תלוג את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו פנשה לא-תשימון עליו גשף: אם-חבל תחבל שלמת רעה עד-בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כייצעק אלי ושמעתי כייחנן אני: ס (דיו) אלהים לא תסלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאכתך

אשר תזרע בשדה וחס האספה בצאת השנה באספה את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יי: לא תזבח על חמץ דם זבחי וקלילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ

יום ג' דחול המועד

(שמות לד)

ויאמר יי אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר הני על הלוחות הראשנים אשר שברתי: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הרהר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל הרהר בכל הרהר גם הנצאן והבקר אל ירעו אל מול הרהר ההוא: ויפסל שני לוחות אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הרהר סיני כאשר צוה יי אתו וישח בידו שני לוחות אבנים: ויהי יי בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונסח לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בנים על שלשים ועל רבעים: וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני יי: הן נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך לעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ

ודמעה לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשדה לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תחננו לי: ואנשי קדש תחננו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ס לא תשא שמע שוא אל תשת נדך עם רשע להיות עד חכם: לא תהנה אחרי רבים לדעת ולא תענה על רב לנזת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבנו לו: ס כיתראה חמור שנאף רבץ תחת משאו ותדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ס (ישראל) לא תטה משפט איבך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחלג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יענר פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כיהגרים היותם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמור ונפש כן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כיהי יצאת ממצרים ולא יראו פני ריגם: וחס הקציר בכורי מעשיך

וזבח חג הפסח: ראשית בפניו אדמתו
תביא בית יי אלתיך לאתבשל גדי
בחלב אמו:

יום ד' דחול המועד

(במדבר ט)

וידבר יי אל-משה במדבר-סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר: ויעשו בני-ישראל
את-הפסח במעדו: בארבעה עשר-יום
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
במעדו ככל-חקתיו וככל-משפטיו
תעשו אתו: וידבר משה אל-בני
ישראל לעשת הפסח: ויעשו את-הפסח
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
יי את-משה בן עשו בני ישראל: (דיו)
ויהי אנשים אשר היו טמאים לגופם אדם
ולא-יכלו לעשת-הפסח ביום ההוא
ויקראו לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לגופם אדם למה נגדע
לבלתי הקריב את-קרבן יי במעדו
בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה
עמדו ואשמעה מה-יצוה יי לכם: פ
(ישראל) וידבר יי אל-משה לאמר:
דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש
כִּי-יהיה טמא לגופו או בדרך רחקה
לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליי:
בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אתו על-מצות ומררים
יאכלוהו: לא-ישארו ממנו עד-בקר
ועצם לא ישברו בו ככל-חקת הפסח
יעשו אתו: והאיש אשר-הוא טהור
ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח

ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה
בקרבו את-מעשה יי כִּי-נראה הוא אשר
אני עשה עמך: (דיו) שמר-לך את
אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך
את-האמרי והכנעני והחתי והפריזי
והחזי והיבوسی: השמר לך פן-תכלת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן-יהיה למקוש בקרבך: כי
את-מזבחם תתצון ואת-מזבחם
תשברו ואת-אשריו תכרתו: כי לא
תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל
קנא הוא: פן-תכלת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבח לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחם: ולקחת
מבגתיו לבגיד וזנו בגתיו אחרי אלהיהם
והזנו את-בניך אחרי אלהיהם: אלהי
מסכה לא תעשה-לך: (ישראל) את-חג
המצות השמר שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתך למועד חדש האביב
כי בחדש האביב יצאת ממצרים:
כל-פטר רחם לי וכל-מקנה תזכר
פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה
בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור
בניך תפדה ולא-יראו פני ריכם: ששת
ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת
תעשה לך בכורי קציר חטים וחל
האסוף תקופת השנה: שלש פעמים
בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון
יי אלהי ישראל: כי-אוריש גוים מפניך
והרחבתי את-גבולך ולא-יחמד איש
את-ארצך בעלתך לראות את-פני יי
אלהיך שלש פעמים בשנה: לא-תשחט
על-חמץ דם-זבחי ולא-גליו לבקר

וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיּוֹ כִּי קָרֵבָן
 הִוא לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדּוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ
 הַהוּא: וְכִי־יָגוּר אֹתְכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח

לִי: כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה
 חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וְלֹא־זָרָח
 הָאֲרֶץ: ס

קריאה לחה"מ סכות

יום א' דחול המועד

(במדבר כט)

וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

(לוי) וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

(ישראל) וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיהם: ס

(רביעי) וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

יום ב' דחול המועד

וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

(לוי) וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיהם: ס

(ישראל) וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

(רביעי) וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספדם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס

בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם
ולבבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסקה: ס

יום ד' דחול המועד

וביום השביעי פרים שבעה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסקה: ס

(דו') וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסקה: ס

(ישראל) וביום הששי פרים שמנה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסקה: ס

(רביעי) וביום השביעי פרים שבעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסקה: ס

וביום החמישי פרים תשעה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר

ס וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסקה: ס

יום ג' דחול המועד

וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסקה: ס

(דו') וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסקה: ס

(ישראל) וביום הששי פרים שמנה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסקה: ס

(רביעי) וביום הרביעי פרים עשרה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסקה: ס וביום
החמישי פרים תשעה אילם שנים

(ישראל) וביזם השביעי פרים שבעה
אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונספה: ס

(רביעי) וביזם החמישי פרים תשעה
אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונספה: ס וביזם
הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים
בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה: ס

תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונספה: ס

הושענא רבא

וביזם החמישי פרים תשעה אילים
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונספה: ס

(דו') וביזם הששי פרים שמונה אילים
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונספיה: ס

קריאה לתשעה באב

אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר
לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון: ובקשתם משם את־י
אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל־לבבך
ובכל־נפשך: (דו') בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד־י אל־היה ושמעת בקלו: כי
אל רחום יי אל־היה לא ירפה ולא
יחיתך ולא ישבח את־ברית אבותיך
אשר נשבע להם: כי שאל־נא לימים
ראשנים אשר־הני לפניה למִן־היום
אשר ברא אלהים אדם על־הארץ

(דברים ד)

פִּי־תוליד בנים ובני בנים וגו' ונשנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני־י
אלהיה להכעיסו: העידתי בכם
היום את־השמים ואת־הארץ כי־אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את־הירדן שמה לרשתה
לא־תאריכון ימים עליה כי השמד
תשמדון: והפִּין יי אתכם בעמים
ונשאתם מתי מספר בגוים אשר
ינהג יי אתכם שמה: ועבדתם־שם

מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיו
ויבחר בנרעו אחריו ויצאך בפניו
בכתו הגדל ממזרים: להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
וידעת היום והשבת אל לבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד: ושמת את חקיו
ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייתב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך
ימים על הארמה אשר יי אליהך נתן
לך כל הימים: פ

ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה בדבר הגדול הזה או הנשמע
במהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה נחמי:
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה ובגד חזקה ובנרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
יי אליהם במזרים לעיניך: אתה
הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין
עוד מלבדו: (ישראל) מן השמים
השמיים את קולו לפרק ועל הארץ
הראת את אשו הגדולה ודבריו שמעת

הפטרה לתשעה באב

(ירמיה ח-ט)

קציר בלה קוץ ואנחנו לוא נושענו:
על שבר בת עמי השברתי קדתי
שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד
אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת עמי: מריתן ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את
חללי בת עמי: מריתני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי ואלקה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים: ויזרכו
את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יי: איש מרעהו
השמרו ועל כל אה אל תבטחו כי
כל אה עקוב ועקב וכל רע רכיל
יהלך: ואיש ברעהו יהלכו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר שקר עשה
נלאו: שבתך בתוך מרמה במרמה

אסף אסיפם נאם יי אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה נבל ואמת להם
יעברום: על מה אנחנו יושבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי
יי אלהינו הדמנו וישקנו מיראש כי
חטאנו ליי: הנה לשלום ואין טוב
לעת מרפה והנה בעתה: מדין נשמע
נחרת סוכי מקול מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישיב בה: כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם
לחש ונשקו אחכם נאם יי: מבליגייתי
עלי גגון עלי לבי דגוי: הנה קול
שועת בת עמי מארץ מרחלים היל
אין בציון אם מלכה אין בה מדוע
הכעסוני בפסליהם בהבלי נגר: עבר

ומאני דעת-אותי נאמני: לכן כה אמר יי צבאות הנני צורכם ובחננתי כִּי-אִיךָ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי: חָץ שֹׁחֵט [שְׁחִיט] לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת-דַּעְהוּ וַדְּבַר וּבִקְרָבוֹ יֵשִׁים אֲרָבוֹ: הֵעַל-אֱלֹהִים לֹא-אֶפְקָד-בָּם נֹאמֶי-יְיָ אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל-הַהָרִים אֵשׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל-נָאֻת מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצְתוּ מִבְּלִי-אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בַּהֲמָה נִדְּדוּ הָלְכוּ: וְנִתְתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מַעוֹן תַּנּוּגִים וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: מִי-הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי-יְיָ אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל-מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר: וַיֹּאמֶר יְיָ עַל-עֲזוֹכֵם אֶת-תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הָלְכוּ בָּהּ: וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמוֹדוֹם אֲבוֹתָם: לִכֵּן כֹּה-אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מֹאכִילָם אֶת-הַעֵם הַזֶּה לַעֲנָה

והשקיתם מִי־רֹאשׁ: וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹלָם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשַׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-הַחֶרֶב עַד כָּלֹתִי אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת הַתְּכַוֵּנִי וְקִרְאוּ לְמִקְוֵנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שְׁלָחוּ וּתְבוֹאֵנָה: וּתְמַלִּינָה וְתִשְׁנֶה עָלֵינוּ נְהִי וְתִכְדֵּנָה עֵינֵינוּ דַּמְעָה וְעַפְעָפֵינוּ יִזְלוּ-מַיִם: כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אִיךָ שִׁדְּדֵנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי-עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכַּנּוֹתֵינוּ: כִּי-שָׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר-יְיָ וְתַקַּח אֲזֻנָּם דְּבַר-פִּיו וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֵיכֶם נָהִי וְאֵשׁה רַעִיטָה קִינָה: כִּי-עָלָה מְוֹל בַּחלוֹנֵינוּ כֹּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: דִּבֶּר כֹּה נֹאמֶי-יְיָ וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֵן עַל-פָּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעֵמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֶּצֶר וְאִין מֵאַסֵּף: כֹּה אָמַר יְיָ אֶל-יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ וְאֶל-יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל-יִתְהַלֵּל עֹשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ: כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיַּדַּע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְיָ עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאָרֶץ כִּי-בָאֱלֹהִים חֲפָצְתִּי נֹאמֶי-יְיָ:

קריאה לתענית ציבור

(שמות לב)

אֲפֹךְ וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לַעֲמֹךְ: זָכָר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיִּשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְנִדְבַר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזֶרְעֲכֶם וְנִחַלְוּ לַעֲלָם: וַיִּנָּחֵם יְיָ עַל-הִרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמֹךְ:

וַיִּחַל מֹשֶׁה אֶת-פָּנָיו וַיִּגְדֵּל וַיֹּאמֶר לָמָּה יְיָ יַחַרָה אֲפֹךְ בַּעֲמֹךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לְאֹמֶר בְּרַעַה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אֹתָם בַּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פָּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרִיז

אל רחום וחנן ארך אפים ורב־חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונסה לא ינקה פקד עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלישים ועל־רבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר א־סֵנָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי גִּלְדֵּנָא אֲדֹנָי בקרבנו כי עִם־קִשְׁתְּךָ עָרָף הוּא וסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וְנָחֵלְתָּנוּ: ויאמר הנה אֲנִי כֹרֶת בְּרִית נָגִיד כָּל־עַמְּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֶׂה יְיָ כִּי־נִרְאָה הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

פ (לוי) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשִׁים וּכְתַבְתִּי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הָרָאשִׁים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נֶכֶדָן לִפְקֹד וְעֹלִית בִּפְקֹד אֶל־הָרָיִסִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר וְגַם־הָצֹאן וְהַבָּקָר אֲלִירְעוּ אֶל־מִוֶּלֶת הָהָר הַהוּא: (ישראל) וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשִׁים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בַּבָּקָר וַיַּעַל אֶל־הָרָיִסִי כִּי כָאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיַּרְדּוּ יְיָ בַּעֲזָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ:

הפטרה לתענית ציבור

(ישעיה נה)

יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֹאוּ־כַף: תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת [ותחת] הַסַּרְפָּד יַעֲלֶה חֲדָס וְהָיָה לִי לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְיָ שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה יִשְׁוּעָתִי לְבוֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחְזִיק כֹּה שְׁמֹר שִׁבְתִּי מִחֲלָלָיו וּשְׁמֹר יְדֵי מַעֲשׂוֹת כָּל־רָע: וְאֶל־יֹאמֶר בֶּן־הַנֶּכֶד הַגִּלּוּת אֶל־יְיָ לֵאמֹר הִבְדֵּל יִבְדִּילֵנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֹאמֶר הַסֵּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי־כֹה אָמַר יְיָ לַסֵּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שִׁבְתוֹתַי וּבִחְרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמְחֻזְּקִים בְּבְרִיתִי: וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְנוֹת

דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶנוֹן מִחֻשְׁבֹּתָיו וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת: כִּי לֹא מִחֻשְׁבוֹתִי מִחֻשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יְיָ: כִּי־גִבְהֵי שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גִּבְהֵי דַרְכֵי מִדַּרְכֵיכֶם וּמִחֻשְׁבֹּתֵי מִמְחֻשְׁבֹּתֵיכֶם: כִּי כָאֲשֶׁר יִרְדֵּה הַנֶּשֶׁם וְהַשְּׁלֵג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְגָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיתָהּ וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלֶחֶם לֶאֱכֹל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם־עֲשֶׂה אֶת־אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהִצֵּלְתִּי אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי־בִשְׁמִיחָה תִּצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּיבָלֶנּוּ הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת

ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזבחתים לרצון על-מזבחי פי ביתי
בית-תפלה יקרא לכל-העמים: נאם
אדני יי' מסבץ נדתי ישראל עוד אסבץ
עלי לנבצאי:

שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת:
ובני הנכר הנלנים על-יי' לשרתו
ולא-הבה את-שם יי' להיות לו לעבדים
כל-שמר שבת מוחללו ומחזיקים
בברית: והביאותים אל-תר קדשי

קריאה לראש חדש

(במדבר כח)

לוי: פ וביום השבת שני-כבשים
בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: פ
(רביעי) ובראשי חדשיכם תקריבו
עלה לוי פרים בני-בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים:
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
ועשרו עשרו סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה לוי:
ונסביהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת
ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לחטאת לוי על-עלת
התמיד יעשה ונסכו:

וידבר יי' אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב
לי במועדו: (לוי) ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו לוי כבשים
בני-שנה תמימים שנים ליום עלה
תמיד: (109 כח) את-הכבש אחד
תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים: ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רביעת
ההין: (ישראל) עלת תמיד תעשה
בתר סיני לריח ניחח אשה לוי: ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בחדש
הסד גסד שכר לוי: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח

תפלת הדרך

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם: וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵנוּ וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה וְתַחֲנוּן אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה:

